

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
PEDAGOGICKÁ FAKULTA
KATEDRA TĚLESNÉ VÝCHOVY A SPORTU

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

2022

Matěj KORANDA

Pedagogická
fakulta
Faculty
of Education

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích

Pedagogická fakulta

Katedra tělesné výchovy a sportu

Bakalářská práce

Komplexní analýza volejbalového podání a jeho vlivu na úspěšnost přihrávky ve VK Jihostroj České Budějovice

Vypracoval: Matěj Koranda

Vedoucí práce: Mgr. Miroslav Krajcigr

České Budějovice, 2022

Pedagogická
fakulta
Faculty
of Education

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

University of South Bohemia in České Budějovice

Faculty of Education

Department of Sports Studies

Bachelor thesis

Comprehensive Analysis of Volleyball Serve and Its Influence on Passing Success in VK Jihostroj Ceske Budejovice

Author: Matěj Koranda

Supervisor: Mgr. Miroslav Krajcigr

České Budějovice, 2022

Bibliografická identifikace

Název bakalářské práce: Komplexní analýza volejbalového podání a jeho vlivu na úspěšnost přihrávky ve VK Jihostroj České Budějovice

Jméno a příjmení autora: Matěj Koranda

Studijní obor: Tělesná výchova a sport

Pracoviště: Katedra tělesné výchovy a sportu PF JU

Vedoucí bakalářské práce: Mgr. Miroslav Krajcigr

Rok obhajoby bakalářské práce: 2022

Abstrakt:

Bakalářská práce se v analytické části zabývá systematikou volejbalu a jednotlivými herními činnostmi jednotlivce, přičemž hlavní pozornost je zaměřena na podání a příjem. V současném volejbalu je podání činností, která významnou měrou ovlivňuje výsledek, neboť každá rozehra začíná soubojem mezi podáním jednoho družstva a přihrávkou soupeře. V syntetické části práce byla provedena komplexní analýza účinnosti smečovaného a plachtícího podání v extralize mužů ve volejbale. Tato analýza se zaměřila na měření rychlost podání a následné hodnocení kvality příjmu soupeře. Dále byla stanovena procentuální četnost smečovaného a plachtícího podání a vyhodnocena kvalita podání v závislosti na rychlosti, chybovosti a úspěšnosti přihrávky. Na základě těchto dat a poznatků byly vyvozeny závěry, jaké podání se používá častěji a jaká je jeho úspěšnost v závislosti na rychlosti u družstva VK Jihostroj České Budějovice.

Klíčová slova:

Volejbal, plachtící podání, smečované podání, přihrávka, rychlost podání, kvalita příjmu

Bibliographical identification

Title of the bachelor thesis: Comprehensive Analysis of Volleyball Serve and its Influence on Passing Success in VK Jihostroj Ceske Budejovice

Author's first name and surname: Matěj Koranda

Field of study: Physical training and sport

Department: Department of Sports studies

Supervisor: Mgr. Miroslav Krajcigr

The year of presentation: 2022

Abstract:

The analytical part of the bachelor thesis deals with the systematics of volleyball and individual game activities, with the main focus on serving and receiving. In contemporary volleyball, serving is an activity that significantly influences the outcome, as every set begins with a battle between one team's serve and the opponent's pass. In the synthetic part of the thesis, we have included a comprehensive analysis of the effectiveness of smashing and gliding serves in men's volleyball. This analysis focused on measuring the speed of the serve and then evaluating the quality of the opponent's reception. Furthermore, the percentage frequency of the smash and glide serve was determined and evaluated, the quality of the serve was evaluated as a function of speed, error rate, and pass success rate. Based on these data and findings, conclusions were drawn on which serve is used more frequently and its success rate in relation to speed in the VK Jihostroj České Budějovice.

Keywords:

Volleyball, sailing serve, smash serve, passing, serving speed, receiving quality

Prohlášení

Prohlašuji, že svoji bakalářskou práci jsem vypracoval samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. V platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě archivovaných fakultou elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

4. 4. 2022

Podpis studenta

Poděkování

Tímto bych rád poděkoval panu Mgr. Miroslavovi Krajcigrovi za užitečné rady a podněty k vypracování této bakalářské práce, stejně jako za velkou trpělivost. Další poděkování patří trenérům Mgr. Tomáši Skolkovi a Renému Dvořákovi za poskytnuté materiály a všem hráčům VK Jihostroj České Budějovice za pomoc při zpracování a sběru dat k mé syntetické části práce.

Obsah

1 Úvod	9
2 Metodologie	11
2.1 Cíl, úkoly a předmět práce	11
2.1.1 Cíl práce	11
2.1.2 Úkoly práce	11
2.1.3 Vědecké otázky	11
2.1.4 Předmět práce	11
2.1.5 Sledované parametry	11
2.2 Použité metody práce	12
2.3 Rešerše literatury	13
3 Analytická část práce	15
3.1 Systematika volejbalu	15
3.1.1 Rozehra	15
3.1.2 Týmové činnosti	16
3.1.3 Herní situace	18
3.1.4 Individuální činnosti	19
3.1.5 Herní řetězce	20
3.2 Podání	21
3.2.1 Taktické hledisko podání	22
3.2.2 Technické hledisko podání	24
3.2.3 Technika jednotlivých podání	26
3.3 Příhrávka	32
3.3.1 Taktické hledisko příhrávky	33
3.3.2 Technické hledisko příhrávky	34
3.3.3 Technika provedení příhrávky	35
3.4 Nahrávka	37
3.4.1 Druhy nahrávek	38
3.4.2 Speciální nahrávačské techniky	40
3.5 Útočný úder	41
3.5.1 Technika útočného úderu	42
3.5.2 Varianty útočného úderu	43
3.6 Blokování	44
3.6.1 Druhy bloků	45
3.6.2 Technika blokování	46
3.7 Vybírání	47
4 Syntetická část	49
4.1 Výsledky měření a záznamů	49
4.2 VO1 – Jaké je procentuální zastoupení smečovaného a plachtícího podání?	75
4.3 VO2 – Jaká je průměrná rychlost smečovaného a plachtícího podání?	81
4.4 VO3 – Jaká je maximální a minimální rychlost podání podle druhu?	85
4.5 VO4 – Jaká je úspěšnost smečovaného podání v závislosti na rychlosti podání? ..	86
4.6 VO5 – Jaká je úspěšnost plachtícího podání v závislosti na rychlosti podání?	88
4.7 VO6 – Jaká je četnost chyb u smečovaného a plachtícího podání?	89
5 Závěr	91
Referenční seznam literatury	93

1 Úvod

Volejbal jako nejrozšířenější kolektivní míčová hra u nás i ve světě je přístupný jak mužům, tak ženám, mládeži i dětem. Jeho obliba ve vrcholové, výkonnostní i rekreační podobě spočívá v prostorové nenáročnosti a v možnosti provozovat hru celoročně. Mezi přednosti volejbalu patří poměrná jednoduchost pravidel, kterou lze pro nácvikové a rekreační formy ještě upravovat. Velkou výhodou volejbalu je také to, že se jedná o nekontaktní sport, čímž je sníženo riziko zranění a mohou jej tedy hrát i smíšené týmy. Na druhou stranu je ale nutné uvést, že osvojit si techniku volejbalu je poměrně náročné a vyžaduje mnohem delší časové období na učení než u jiných sportů. Nejprve si hráč musí osvojit jednotlivé techniky samostatně a až po jejich zvládnutí je možné osvojit si celou souvislou hru. Pokud hráč nezvládá jednu z technik, např. podání či odbití prsty, nelze hrát volejbal ani na nejnižší úrovni. V neposlední řadě je nutné i správné logické myšlení a rychlost reakce na situace při hře. Ve zlomku vteřiny se musí hráč rozhodnout, co a jak bude hrát a v jakém časovém úseku. Je to komplexní hra a naučit se hrát volejbal trvá i několik let.

Moderní volejbal klade na hráče velké nároky v oblasti pohybových činností a žádá od nich fyzickou zdatnost a hráčskou všestrannost. Přispívá k rozvoji silových a rychlostních schopností, vytrvalosti a motorické koordinace. V neposlední řadě pomáhá rozvíjet dynamickou sílu dolních i horních končetin včetně trupu. Dále mezi podstatné rysy volejbalové hry patří udržení koncentrace, pozornosti, psychické odolnosti hráčů a správného rozhodování za neustále se měnících podmínek hry.

Tato bakalářská práce se zabývá komplexní analýzou volejbalového podání a jeho vlivu na úspěšnost přihrávky v mužském volejbalovém klubu Jihostroj České Budějovice v sezoně 2021/2022. Práce porovnává jednotlivé druhy podání z hlediska typu, rychlosti, chybovosti a účinnosti. Jednotlivá podání v zápasech jsou vyhodnocena podle hráčů a podle soupeře. Analýza obsahuje i počty chyb a přímých bodů z podání u jednotlivých druhů podání.

Volejbalový klub Jihostroj dlouhodobě patří mezi nejúspěšnější a největší kluby v České republice. Během své historie se stal desetkrát vítězem extraligy mužů, sedmkrát vítězem Českého poháru mužů, jedenáctkrát účastníkem Ligy mistrů a devatenáctkrát se umístil na stupni vítězů.

Česká volejbalová extraliga mužů je nejvyšší mužskou volejbalovou soutěží v České republice a účastní se jí celkem 12 družstev. Pro tuto bakalářskou práci byly záměrně zvoleny zápasy týmů, které se za posledních pět sezón umístily v první osmičce extraligy a několik let patří mezi nejlepší družstva v ČR. Naměřená data z celkem sedmi zápasů mezi těmito nejlepšími týmy budou mít nejvyšší vypovídací hodnotu. Sledovány byly zápasy Jihostroje České Budějovice s týmy: VK ČEZ Karlovarsko, VK Dukla Liberec, Kladno volejbal.cz, VK Ostrava, AERO Odolena Voda, VK Euro Sitex Příbram a Volejbal Brno. V bakalářské práci jsou naměřené hodnoty zpracovány a podrobně vyhodnoceny.

Podání ve volejbalu nejvyšší úrovně není jen zahájením hry, ve své podstatě se jedná o první útok. Každá rozehra začíná soubojem mezi podáním jednoho družstva a přihrávkou soupeře. Aspekt účinnosti podání často rozhoduje o úspěchu či neúspěchu v dané rozeře. S tímto úzce souvisí jeho kvalita k vytvoření potřebného tlaku na soupeře. Proto je práce zaměřena i na zjištění, zda má smysl jít do rizika tvrdým smečovaným podáním s cílem dosáhnout přímého bodu a možné chyby anebo zvolit mírnější zajištěné plachtící podání, ovšem s vědomím ulehčení přihrávky a následného rozvinutí útoku soupeře. Dále jsou porovnány rychlosti jednotlivých podání v souvislosti právě s úspěšností přihrávky.

Na přihrávce záleží nejen úspěšnost, ale také strategie navazujícího útoku. Vzhledem k rozdílným druhům podání a jejich odlišnému technickému provedení musí přihrávající hráč vhodně zareagovat a zvolit nejlepší možnou techniku přihrávky, aby dosáhl co nejlepší přesnosti a pomohl tak spoluhráčům založit co nejefektivnější útočnou akci. O volbě a způsobu provedení přihrávky rozhoduje především rychlost letícího míče, reakce a technická vyspělost přihrávajícího hráče. Bakalářská práce si dává za cíl určit, jaký druh podání se častěji využívá v extralize mužů, jakou rychlostí jsou schopni hráči VK Jihostroj České Budějovice podávat a při jakých rychlostech je podání nejúčinnější. Zároveň je v práci zaznamenána chybovost jednotlivých podání. Cíl práce byl naplněn při osobním sledování jednotlivých utkání zaznamenáváním potřebných údajů a důkladným vyhodnocením výsledků.

2 Metodologie

2.1 Cíl, úkoly a předmět práce

2.1.1 Cíl práce

Cílem této práce je zjistit procentuální zastoupení a účinnost smečovaného a plachtícího podání u družstva VK Jihostroj České Budějovice v závislosti na rychlosti podání a kvalitě příjmu soupeře.

2.1.2 Úkoly práce

- Provést rešerši relevantní odborné literatury.
- Na základě obsahové analýzy literárních zdrojů vytvořit teoretická východiska s důrazem na podání a přihrávky včetně obecné charakteristiky.
- Vytvořit metodiku pro hodnocení kvality příjmu a účinnosti podání na základě posuzovací škály.
- Uskutečnit pozorování stanovených zápasů s využitím záznamových archů k zápisu sledovaných parametrů a s měřením rychlosti jednotlivých podání.
- Zpracovat výsledky do tabulek a grafů.
- Vyhodnotit a vytvořit závěr pomocí syntézy poznatků.

2.1.3 Vědecké otázky

VO1: Jaké je procentuální zastoupení smečovaného a plachtícího podání?

VO2: Jaká je průměrná rychlost smečovaného a plachtícího podání?

VO3: Jaká je maximální a minimální rychlost podání podle druhu?

VO4: Jaká je úspěšnost smečovaného podání v závislosti na rychlosti podání?

VO5: Jaká je úspěšnost plachtícího podání v závislosti na rychlosti podání?

VO6: Jaká je četnost chyb u smečovaného a plachtícího podání?

2.1.4 Předmět práce

Předmět práce je zaměřen z věcného hlediska na analýzu volejbalového podání a jeho vlivu na úspěšnost přihrávky. Z hlediska časového je předmět práce vymezen na úsek od října 2021 do ledna 2022. Předmět práce se týká volejbalového klubu VK Jihostroj České Budějovice.

2.1.5 Sledované parametry

V rámci této bakalářské práce jsou zjišťovány a používány následující vybrané parametry:

- Parametr druhu podání – podání je dle pravidel volejbalu rozděleno na plachtící (P) a smečované (S) a říká nám, jaký druh podání byl v utkání použit.

- Parametr úrovně příjmu – kvalita příjmu je v práci vyjádřena na číselné škále dle bodové stupnice od 1 do 5:
 - 1 ideální, perfektní příjem – nahrávač má možnost využít signál,
 - 2 dobrý příjem – nahrávač si stále může vybrat, komu nahraje, všichni útočníci se mohou zapojit do útoku,
 - 3 horší příjem – nahrávač nemůže hrát první sled,
 - 4 špatný příjem – nahrávač nemá možnost kombinovat nebo nahrává jiný hráč, také příjem přes síť k soupeři,
 - 5 přímý bod z podání.
- Parametr rychlosti podání – měřeno sportovním pistolovým radarem – v práci je hodnota rychlosti vyjádřena jednotkou km/h.

Obrázek 1. Sportovní pistolový radar dostupné z <https://bit.ly/2Utkrtp>.

- Parametr chybovosti – za chybu je považováno podání hráče, které skončí na straně soupeře mimo hřiště anebo se odrazí od sítě zpět do hřiště podávajícího.

2.2 Použité metody práce

Pro rozbor odborné literatury a dalších zdrojů byla využita metoda obsahové analýzy. Umožňuje nám kvantitativní, objektivní a systematický popis písemných nebo ústních projevů a jejich rozborů (Štumbauer, 1990). Pomocí této metody byly

shromážděny poznatky týkající se zvoleného tématu bakalářské práce. Použitá odborná literatura a další zdroje byly ocitovány a zařazeny do referenčního seznamu literatury.

V syntetické části pro sběr dat byla využita metoda pozorování. Je založena na sledování a následné analýze jevů, které můžeme vnímat našimi smysly. Považujeme ho za výzkumnou metodu tehdy, je-li cílevědomé, záměrné, plánovité, soustavné, systematické a řízené. Mělo by být speciálně organizované a zaměřené na zkoumání určitých jevů (Maněnová & Skutil, 2012). V této práci bylo užito přímé pozorování. To znamená, že průběh činnosti byl sledován osobně bez zprostředkování. K měření rychlosti podání byl použit sportovní pistolový radar. Data byla zapisována do předem připravených záznamových archů.

Z nasbíraných dat byly vytvořeny tabulky, které zobrazují úspěšnost podání, neúspěšnost podání, počet druhů podání a kvalitu příjmu. K vytvoření tabulek byl použit program Excel a následně byly tyto tabulky upraveny v programu PowerPoint. Data dále byla interpretována pomocí kruhových a sloupcových grafů. Tabulky i grafy byly doplněny o komentáře (Ochrana, 2019).

K vyhodnocení a interpretaci výsledků byla použita metoda syntézy. Syntéza neboli skládání je spojování jednotlivých informací a částí v jeden určitý celek. Při syntéze se nejčastěji zabýváme sledováním vzájemných a podstatných souvislostí mezi jednotlivými složkami jevů či objektu. Syntézu považujeme za postup, během něhož formulujeme různé závěry na základě předchozích vysledovaných poznatků (Široký, 2011).

2.3 Rešerše literatury

Pro předmět bakalářské práce byly hlavním zdrojem relevantní odborné knihy zabývající problematikou volejbalového podání v souvislosti s jeho vlivem na úspěšnost přihrávky.

Jako nápomocné publikace k určení metod používaných ve výzkumu sloužily knihy Štumbauer, J. (1990). *Základy vědecké práce v tělesné kultuře*. České Budějovice: Pedagogická fakulta a Široký, J. (2011). *Tvoříme a publikujeme odborné texty*. Brno: Computer Press. Informace k metodě pozorování byla použita kniha Maněnová, M., & Skutil, M. (2012). *Metodologie pedagogického výzkumu*. Hradec Králové: Gaudeamus.

Ke zpracování dat a jejich interpretaci sloužila publikace Ochrana, F. (2019). *Metodologie, metody a metodika vědeckého výzkumu*. Praha: Karolinum.

V analytické části zabývající se charakteristikou volejbalu byla dominantním zdrojem publikace Haník, Z. (2014). *Volejbal – učebnice pro trenéry mládeže*. Praha: Mladá fronta. Publikace je využívána i v jiných kapitolách. Informacemi o základních volejbalových technikách přispěli také Haník, Z., & Lehnert, M. (2004). *Volejbal 1*. Praha: ČVS Praha, Haník, Z., Němec, M., Tlstovičová, Z., & Novák, A. (2008). *Volejbal - viděno třemi*. Praha: Grada a Haník, Z., & Vlach, J. (2008). *Volejbal 2*. Praha: Olympia.

Přínosnými zdroji v oblasti systematiky volejbalu byly knihy Buchtel, J., Vorálek, R., Mitáč, S., & Licek, J. (2006). *Teorie a didaktika volejbalu*. Praha: Karolinum., Kaplan, O., & Buchtel, J. (1987). *Odbíjená, teorie a didaktika*. Praha: SPN a Sobotka, V. (1995). *Teorie a didaktika odbíjené*. Brno: Masarykova univerzita v Brně.

Informace o jednotlivých herních činnostech byly čerpány ze zdrojů Buchtel, J., & Ejem, M. (1981). *Odbíjená*. Praha: Olympia., Kaplan, O. (1999). *Volejbal*. Praha: Grada a Přidal, V., & Zapletalová, L. (2016). *Športová príprava vo volejbale*. Bratislava: Slovenská vedecká spoločnosť pre telesnú výchovu a šport.

Významným zdrojem ke zpracování faktorů ovlivňujících podání byly využity publikace Císař, V. (2005). *Volejbal*. Grada., Příbramská, A., Buchtel, J., & Ejem, M. (1996). *Volejbal - Učebnice pro trenéry III. třídy*. Praha: Český volejbalový svaz a Ejem, M. (2003). *Podání v současném vrcholovém volejbalu mužů*. Zpravodaj ČVS. Ze zahraničních zdrojů významně přispěly články Stamm, R., Vantsi, M. & Jairus, A. (2016). Comparative analysis of serve and serve reception performance in pool B of European Men's Volleyball Championship 2015. *Papers on Anthropology* a Zhang, T., & Xiaolong, L. (2019). Analysis of Factors Affecting Effectiveness in Volleyball Matches. *4th International Social Sciences and Education Conference*.

K přiblížení problematiky přihrávky kromě již zmíněných publikací byly ještě použity články Pelikán, I. (2014). Sledování přihrávky. *Zpravodaj ČVS* a Velasco, J. (2013). Koncept přihrávky Julia Velasca. *Zpravodaj ČVS*.

3 Analytická část

3.1 Systematika volejbalu

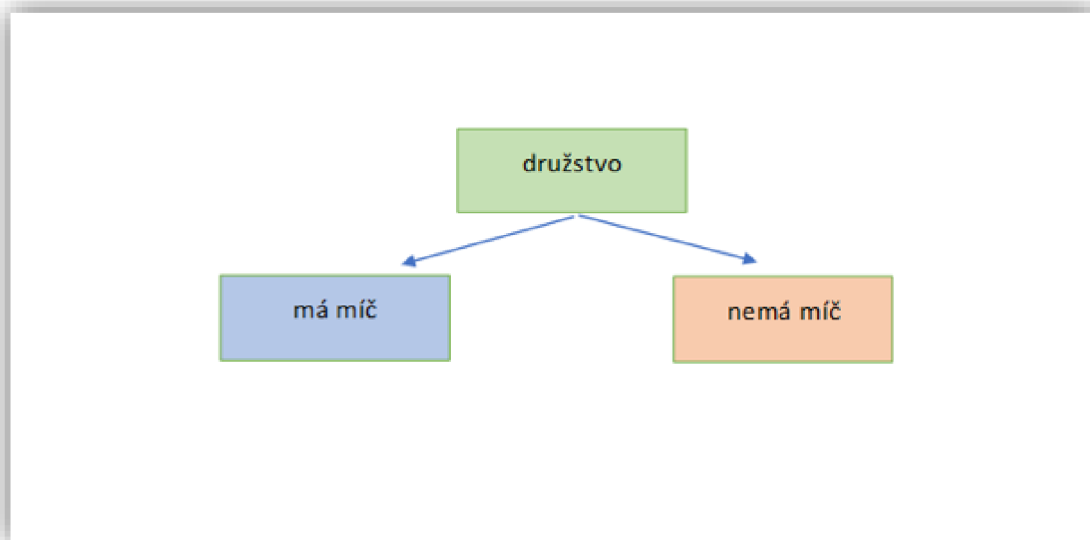
Systematikou volejbalu rozumíme uspořádání děje utkání a jeho obsahu. Zahrnuje herní činnosti jednotlivce a herní kombinace. Jejich způsob organizace v průběhu hry pak zajišťují herní systémy.

Herní činnosti jednotlivce tvoří komplex pohybových činností, které řeší vzniklé situace ve hře. Provádějí se s míčem i bez míče, mají stránku technickou – způsob provedení a stránku taktickou – výběr vhodného druhu této činnosti. Obě stránky spolu úzce souvisejí. Rozdělují se na útočné, obranné a obranné i útočné. Mezi obranné i útočné herní činnosti jednotlivce patří blokování, do obranných herních činností jednotlivce patří vybírání, vykrývání a konečně mezi útočné herní činnosti jednotlivce řadíme podání, přihrávku, nahrávku a útok.

Herní kombinace představují cílenou, prostorově i časově sladěnou spolupráci dvou nebo více hráčů, kteří uskutečňují společný herní záměr. Herní systémy představují organizaci hry, která je charakterizována složením družstva podle specializace hráčů. Toto složení určuje výběr herních kombinací. Rozdělujeme je na hrané na signál a bez signálu. Herní kombinace bez signálu zahrnují útok po nahrávce u sítě, po nahrávce vbíhajícího nahrávače, po nahrávce z vlastního pole a na přihrávku k útoku. Kombinace hrané na signál se dělí na složité a jednoduché, ale vždy jsou vázané na útok z prvního sledu (Buchtel et al., 2006).

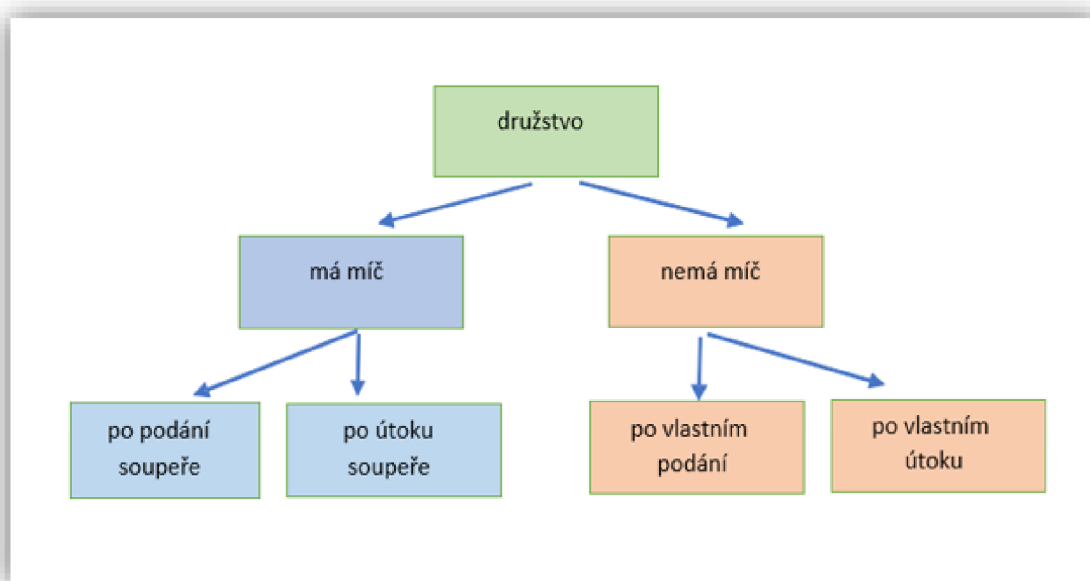
3.1.1 Rozehra

Účelem volejbalové hry podle Haníka (2014) je poslat míč přes síť do pole soupeře nebo jiným způsobem ukončit rozehru ve svůj prospěch. Rozehra ve volejbale patří k základnímu článku průběhu setu a můžeme ji charakterizovat jako část utkání zahájenou podáním a ukončenou chybou jednoho z družstev. Podle ukazatele kontroly nad míčem rozlišujeme primárně dvě základní možnosti, a to podle toho, zda má nebo nemá míč.

Obrázek 2. Základní fáze roze hry (Haník, 2014, s. 14).

Haník (2014) dále rozděluje roze hry dle způsobu zisku či ztráty kontroly nad míčem na roze hry po podání nebo po útoku.

Obrázek 3. Dílčí fáze roze hry (Haník, 2014, s. 14).

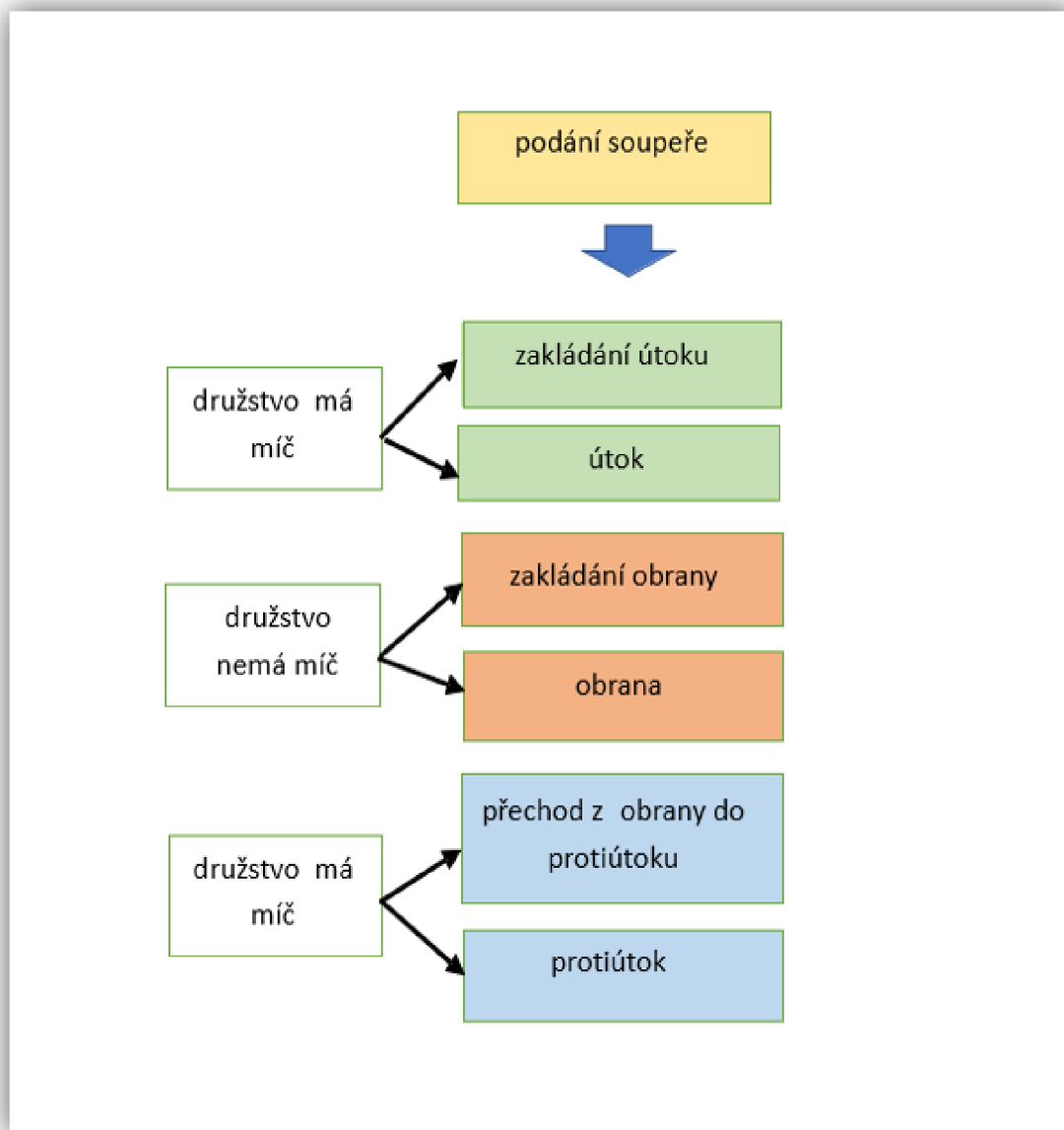
Ve volejbalovém utkání se střídají dva typy komplexních herních činností (roze hry):

- po podání soupeře: útok, obrana, protiútok, obrana až do konce roze hry,
- po vlastním podání: obrana, protiútok, obrana až do konce roze hry.

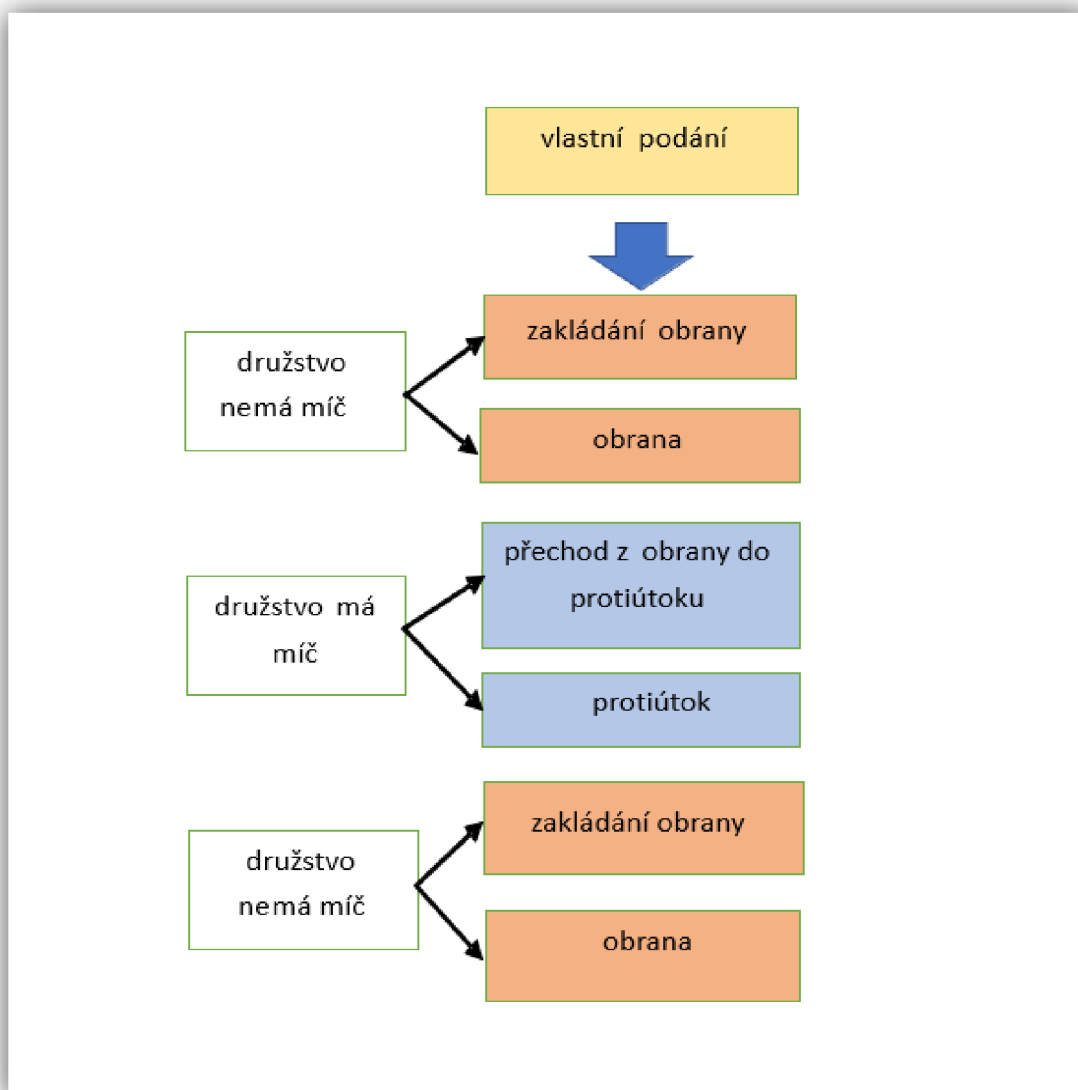
3.1.2 Týmové činnosti

Rozdělením fází roze hry na dvě části získáváme základní typy komplexních týmových činností. Týmová činnost jako organizovaná, vzájemně sladěná činnost družstva v úseku roze hry obsahuje jeden společný herní úkol družstva a různé taktické úlohy

jednotlivých hráčů. Týmová činnost je časově ohraničena. Týmová činnost v herní situaci je vymezena tím, že se může činnost všech šesti hráčů zahrnout pod jeden pojem (Haník, 2014).

Obrázek 4. Sled týmových činností při podání soupeře (Haník, 2014, s. 15).

Obrázek 5. Sled týmových činností při vlastním podání (Haník, 2014, s. 16).

3.1.3 Herní situace

V průběhu rozehry nastávají čtyři typické herní situace, které se pravidelně opakují a tvoří tak herní děj. Každý hráč se snaží realizovat herní situaci pomocí herních činností jednotlivce. První a zároveň nejdůležitější herní situace je založení útoku, což je podání. Podle toho, jak tato herní situace rozvine, se odvíjí všechny následující situace. Zároveň úspěšnost této herní činnosti jednotlivce ovlivní výsledek celého zápasu. Současně s touto herní situací, založením útoku – podáním, realizuje druhé družstvo herní situaci zakládání obrany, což je naopak přihrávka. Kvalita přihrávky následně výrazným způsobem ovlivňuje herní situaci č. 2, což je útok (Sobotka, 1995).

Herní situace	Družstvo X		Družstvo Y
1.	Zakládání útoku	↔	Zakládání obrany
2.	Útok	↔	Obrana
3.	Zakládání obrany	↔	Přechod z obrany do protiútku
4.	Obrana	↔	Protiútok

Obrázek 6. Herní situace (Haník, 2014, s. 21).

Při vyjmutí skupiny dvou až pěti hráčů spolupracujících při řešení konkrétní herní situace z činnosti celého týmu dosáhneme širší škály skupinových činností = herních kombinací (Haník, 2014).

3.1.4 Individuální činnosti

Individuální herní činnosti představují promyšlený komplex pohybových činností, kterými řeší jednotliví hráči konkrétní vzniklé herní situace v herních kombinacích. Haník a Vlach (2008) rozlišují individuální činnosti na základě jejich zakončení:

- při kontaktu s míčem – vybírání, blokování, útočný úder, nahrávka, přihrávka, podání,
těmito všemi činnostmi řeší hráč herní situaci při kontaktu s balónem nebo při jeho snaze o získání kontroly nad balónem, ale i pohyby bezprostředně spojené s provedením herních činností,
- mimo kontakt s míčem – můžeme je také nazvat herní pohyby – herní pohyb, úprava postojů, přípravné herní pohyby na místě,
běžně se vyskytují v každé volejbalové rozehrě. Nejsou zakončeny dotykem míče, ovšem jejich provádění je pro další vývoj hry nezbytný.

Nácvik správné techniky je nezbytný pro zvládnutí herních činností, které v souladu s pravidly vnímáme jako způsob řešení nějakého pohybového úkolu, a to:

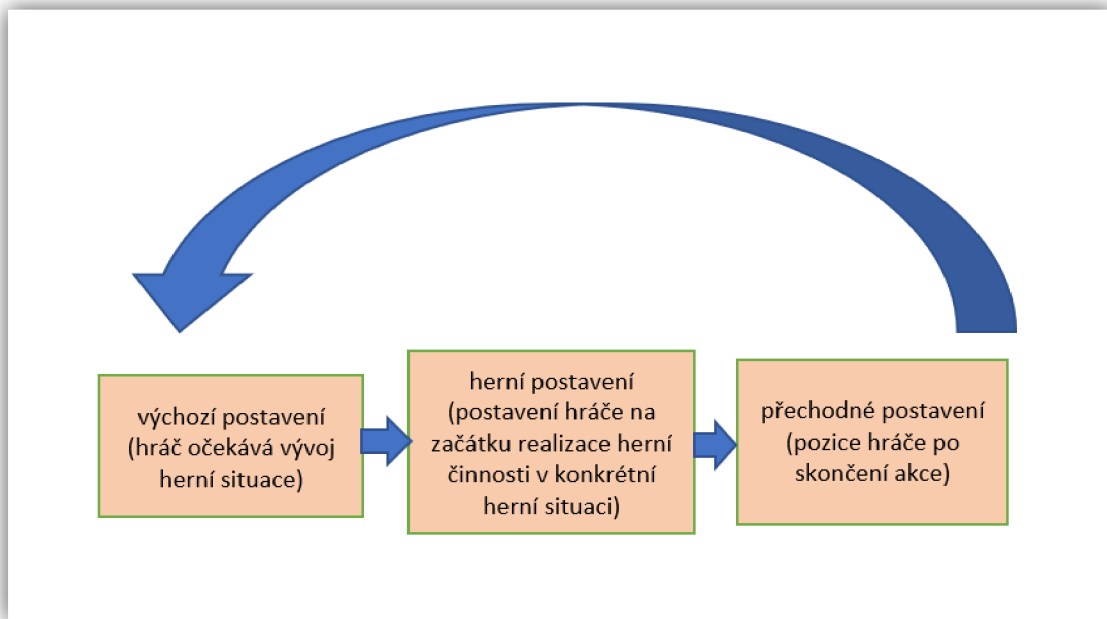
- základní techniku,
- varianty techniky,
- taktické využití techniky.

Základní technikou je míněn základní pohybový vzorec, jako je například přihrávka bagrem. Variantou techniky je myšlena variace základního pohybového vzorce, kupříkladu přihrávka bagrem v pokleku na jedno koleno. Uplatnění pohybové vzorce značí taktické využití techniky, například přihrávka plachtícího podání.

Nejčastěji se hráč přesouvá během roze hry z výchozího do herního postavení a opačně. Po skončení jedné akce a před započítáním druhé vykonává taktéž herní pohyb (Haník & Vlach, 2008).

Ve volejbale rozlišujeme tyto herní činnosti jednotlivce (Kaplan & Buchtel, 1987):

- plnící převážně úkoly útoku: podání, přihrávka, nahrávka, útočný úder,
- plnící úkoly obrany i útoku: blokování,
- plnící převážně úkoly obrany: vybírání.

Obrázek 7. Výchozí, herní a přechodné postavení hráče (Haník, 2014, s. 21).

Výchozí postavení hráče je pozice hráče, určená místem (zóna hřiště) nebo vztahově určená vůči jinému subjektu (síť, spoluhráč). Odpovídá očekávanému vývoji situace. Herním postavením hráče je dáno pozicí hráče v rámci herní formace na začátku uskutečnění herní činnosti nebo herní kombinace. Postavení hráče po skončení jedné akce a před začátkem druhé je přechodné postavení (Haník, Němec, Tlstovičová, & Novák, 2008).

3.1.5 Herní řetězce

Sekvence dvou a více po sobě následujících herních činností se zřetelnou vzájemnou souvislostí a posloupností vytváří herní řetězce, nepřetržité řetězce herních činností bez míče i s míčem.

Haník (2014) dle typu herních činností a jejich pořadí dělí herní řetězce do čtyř skupin:

- činnost s míčem → činnost s míčem,
útočný úder po bloku → odstoupení,

- blok → po vlastním neefektivním útoku,
- činnost s míčem → činnost bez míče,
 - přihrávka → pohyb do místa vykrývání vlastního útoku,
 - blok středového hráče → odstoupení od sítě → nabídnutí se k útoku,
- činnost bez míče → činnost s míčem,
 - odstoupení hráče do postavení pro vybírání → následná nahrávka,
 - pohyb související s přihrávkou bez kontaktu s míčem → následný útok,
- činnost bez míče → činnost bez míče,
 - pohyb související s přihrávkou bez kontaktu s míčem → nabídnutí se k útoku,
 - přesun do místa blokování → odstoupení → nabídnutí se k útoku 1. sledem.

3.2 Podání

Ve vrcholovém volejbale je podání prvním útokem. Jeho kvalita jednoznačně ovlivňuje následnou obranu a založení protiútoku. Jsou situace, kdy je třeba podání nezkatit, ale přitom nedat lacinou plachtu. U nejlepších hráčů se jedná o významnou zbraň, protože umí podávat nebezpečně a prokládat to pokusy o dosažení přímého bodu, při nichž ovšem přicházejí i chyby. To je obrovské mistrovství u „největších“ podávajících hráčů. Eso i dvě umí dát většina hráčů, ale podávat solidně, trvale s minimem chyb a prokládat to esy, ale i chybami, umí právě jen opravdoví hráči. Ti ostatní buď podáním neškodí, nebo je to u nich jak na houpačce. Dávají esa, ale rovněž hodně kazí (Haník, 2009).

Lze říci, že podání je jeden z hlavních činitelů, které rozhoduje o vítězství v zápase. Zásadním úkolem je dosáhnout přímého bodu a zkomplikovat soupeři přihrávku, případný útok. Všechny ostatní činnosti se odvíjí od kvality a efektivity podání. Podání vyžaduje maximální soustředění a koncentraci na jeho provedení (Haník, 2014).

Nejvhodnější způsob podání a jeho umístění by mělo zajistit co největší úspěšnost této herní činnosti jednotlivce. Tento výběr je do značné míry ovlivněn průběhem utkání, taktickým a strategickým záměrem podávajícího družstva, kvalitou hry soupeře, ale především výkonnostní úrovní podávajícího hráče. Podání je jedinou činností hráče, na jehož provedení nemají vliv spoluhráči ani protihráči a podávající hráč se tedy musí spoléhat sám na sebe (Haník, Němec, Tlstovičová & Novák, 2008).

Jak zlepšit úspěšnost podání si kladou všichni hráči volejbalu. Kvalitu podání můžeme posunout rozvojem silových a rychlostních schopností hráčů a dále lze kvalitu zlepšit technikou odrazu a zkrácením vzdálenosti mezi podávajícím a přihrávajícím hráčem. Zde se jedná o poslední krok smečářského rozběhu, kterým je zakončen i rozběh na podání. Nejlépe podávající hráči při podání doskakují co nejdále do hřiště, a tím zkracují vzdálenost mezi podávajícím a přihrávajícím hráčem. Podobné techniky používají i hráči útočící ze zadních pozic. Úspěšnost podání je tedy možné zlepšit nejen větší rychlostí, ale i zkrácením vzdálenosti mezi přihrávajícím a podávajícím hráčem a tím zkrátit dobu letu míče (Buchtel et al., 2006).

Důležitost podání z hlediska jeho efektivity ukazuje studie Comparative analysis of serve and serve reception performance in pool B of European Men's Volleyball Championship 2015. Jedná se o analýzu úspěšnosti taktiky podání a příjmu podání národních týmů skupiny B Mistrovství Evropy ve volejbale mužů v roce 2015. Bylo zjištěno, že nejvhodnější a nejnebezpečnější servisní zónou pro plachtící podání s výskokem je zóna 5. U smečovaného je to zóna 1 a bylo provedeno nejméně chyb, ale také nejméně es a podání, po kterých nemohl soupeř využít všechny útočné kombinace. Hráči používající smečované podání měli větší pravděpodobnost, že získají bod svým prvním podáním, než hráči, kteří podávali podáním plachtícím s výskokem (Stamm, Vantsi & Jairus, 2016).

Rozbor hlavních faktorů ovlivňujících efektivitu útočného podání uvádí dále článek Analysis of Factors Affecting Serving Effectiveness in Volleyball Matches z mezinárodní konference společenských věd a vzdělávání v Číně v roce 2019. Podání je ovlivněno mnoha faktory, zejména stupněm fyzické zdatnosti, technickou a taktickou úrovní hráčů. Trendem vývoje světového volejbalu je útočné podání, zkomplikování přihrávky soupeře, vytváření podmínek pro obranné protiútoky, popř. přímé skórování. Volejbalisté musí mít komplexní fyzickou kvalitu, protože její nedostatek na obou stranách ovlivní i úroveň podání. Základem účinného servisu jsou dobré servisní dovednosti, fyzická zdatnost sportovců a vynikající psychika. Na základě této analýzy se doporučuje využívat taktického povědomí o používání různých technik servisu v různých situacích a zvýšit podíl razantního smečovaného podání (Zhang & Xiaolong, 2019).

3.2.1 Taktické hledisko podání

Z hlediska taktického záleží především na výběru určitého druhu podání a na jeho umístění. Hlavním úkolem je docílit maximální úspěšnosti vybraného podání,

kteřá je ovlivněna kvalitou zpracování přihrávky soupeřem a následnou potenciální útočnou kombinací.

Takticky správná řešení podání:

- podávat na hráče, kteří mají horší přihrávku nebo do jejich blízkosti,
- podávat do volného prostoru, zejména mezi dva hráče,
- podávat před hráče přední řady,
- směřovat dlouhé podání, do prostoru ke koncové čáře,
- mířit podáním na právě vystřídaného hráče,
- směřovat podání do pravého zadního rohu (smečař se na okamžik vytratí ze zorného pole nahrávače),
- podávat do prostoru u postranních čar,
- podávat na hráče, který se právě dopustil chyby (Buchtel et al., 2006).

Císař (2005) v herní taktice při podání považuje za nejzásadnější nechybovat. Tím se nemyslí dávat podání opatrné, ale naučit se zvládnout kvalitní podání s maximální koncentrací i ve vypjaté situaci a při stupňovaném napětí. Na základě vývoje hry ovlivňuje také podávající hráč tempo podání. Zpomalí, aby dostal soupeře do větší nervozity nebo pokud je soupeř pod tlakem, tak zrychluje. Nikdy však nesmí s podáním spěchat, protože to přináší nebezpečí zkažení podání. Rovněž umístění podání hraje důležitou roli v taktice. Podání směřujeme tak, aby přihrávající hráč byl nucen míč přihrát v pohybu nebo nevýhodném postavení.

Podle Příbramské (1996) rozeznáváme z taktického hlediska tyto druhy podání:

- Pomalá podání – jejich předností je především v možnosti přesného umístění. Usilujeme je směřovat do volných prostorů – těsně za síť, do zadních částí, zejména do rohů hřiště. Výhodné umístění je také přímo na hráče, který neumí dobře přihrát míč, mezi dva hráče či do prostoru vbíhajícího nahrávače, ale i na hráče připravujícího se k útočnému úderu.
- Prudká podání – v důsledku vysoké rychlosti a velké síly znemožňuje toto podání správný odhad místa dopadu, a tím i schopnost rychlého přemístění hráče pro jeho příjem. Velmi obtížně se však umístí na taktické místo a mnohokrát má nepřesný směr mimo plochu hřiště.

- Rotovaná podání – účinnost tohoto podání je umocněna vysokou křivkou letu s rotací míče a volným pádem. Ale protože většina sportovních hal má snížené výškové možnosti, je docela málo používané. Druhým způsobem je provedení v čelném nebo v bočním postavení s běžnou letovou křivkou, která však mění směr do strany (míč jakoby se zašroubovává do vzduchu).
- Plachtící podání – v moderním volejbalu, především u družstev dospělých, si získalo značnou oblibu pro svůj účinek. Jeho charakteristickou zvláštností je nepravidelná křivka letu v důsledku pohybu míče bez rotace, znásobená podstatně vzdálenějším postavením podávajícího hráče za hřištěm, než bývá zvykem. Nepravidelnost křivky letu míče způsobuje náhlou změnu jeho pohybu směrem k zemi (tzv. Reynoldsův efekt – rychlost míče klesne před vrcholem své dráhy pod kritickou rychlost) a kromě toho i odklon doprava či doleva od přijímacího hráče. Účinnost plachtícího podání je právě v nesnadném odhadu místa dopadu míče (Příbramská, Buchtel, & Ejem, 1996).

Tímto tématem se zabývají i zahraniční zdroje a studie, kde provádí srovnávací analýzu mezi způsobem a rychlostí podání a jeho účinností na olympijském kvalifikačním turnaji mužů v roce 2004 u týmů Holandska, Španělska, Kuby, a Kamerunu. V této analýze byla prokázána převaha smečovaného podání (84,9 %) ve srovnání s plachtícím podáním s výskokem (5,6 %) a plachtícím podáním (9,5 %). I rychlost míče u smečovaného podání byla výrazně vyšší, efektivnější s cílem způsobit taktické chyby soupeře a obtížně zorganizovat účinný útok (Moras, Buscà, Peña, Rodríguez, & Vallejo, 2008).

3.2.2 Technické hledisko podání

Technika podání je hodně podobná technice útočného úderu. Důležitým rozdílným faktorem je vlastní nadhoz a časování rozběhu v závislosti na druhu a kvalitě nadhozu (Ejem, 2003).

Mezi klíčové fáze celého řetězce pohybů patří nadhoz. Probíhá jako první činnost při podání. Ideální nadhoz spočívá v provádění tohoto pohybu stejnou silou po shodné dráze a ve vypouštění míče ve stále stejné poloze paže. Hráč si nadhazuje míč buď jednou anebo oběma rukama. Obvykle se provádí nadhoz z ruky úderové paže.

Pro vykonání nadhozu jednou rukou vypovídá i princip vzájemně protisměrného pohybu dolních a horních končetin. Pravák nadhazuje míč pravou rukou, tím se pravá polovina těla naklání mírně dopředu, zejména pravé rameno a nakročena pravá noha.

Přenesením váhy na pravou nohu dochází k odlehčení levé nohy, k ukončení své oporové fáze kontaktu s podložkou a uskutečnění vykročení vpřed.

Při vyhazování míče oběma rukama musí navíc levá paže dokončit oblouk za tělo, jinak vlastní zahájení pohybu vpřed provádí na totožném principu. Ve výjimečných případech ve světovém volejbale se objevuje i nadhazování míče neúderovou paží, což pak opět určuje způsob rozběhu (Císař, 2005).

Podle Haníka (2014) lze stanovit dva druhy koordinace nadhozu a rozběhu:

- nadhoz je součástí akce – nadhoz bývá nižší, plochý a hlavně citlivý na přesnost, hráč nadhazuje do rytmu rozběhu, většinou na začátku prvního kroku,
- nadhoz není součástí akce – vysoký nadhoz, hráč nadhazuje před začátkem rozběhu a čeká se začátkem rozběhu do doby vyhodnocení dráhy letu, tím si načasuje rozběh jako při rozběhu na smeč po vysoké nahrávce, od toho se odvíjí kvalita uskutečnění.

Podání je prováděno z určitého postavení a určitým způsobem. Ve volejbale rozlišujeme mnoho způsobů provedení podání.

Podle Příbramské (1996) výběr podání ovlivňuje úroveň vykonávajícího hráče, kvalita hry soupeřova družstva a průběh utkání. Rozlišuje ho takto:

- spodní podání v čelném postoji,
- spodní podání v bočním postoji,
- vrchní podání s horní rotací v čelném postavení,
- vrchní podání s horní rotací ve výskoku (smečované podání),
- plachtící podání v čelném postavení,
- vrchní plachtící podání v čelném postavení ve výskoku,
- vrchní podání v bočním postavení plachtící,
- vrchní podání v bočním postavení v horní rotaci – estonské.

Z hlediska technické stránky rozděluje Kaplan (1999) podání:

- podle orientace postoje – spodní podání v čelném postoji, v bočním postavení,
- podle způsobu úderu – podání spodní a vrchní,
- podle chování míče během letu – rotující a plachtící podání.

Haník (2014) uvádí pouze druhy podání používané převážně v mládežnickém a vrcholovém volejbalu:

- vrchní rotované podání – využívá se hlavně v mládežnickém volejbale, výjimečně v ženských seniorských kategoriích,
- smečované podání – nejpoužívanější v mužských volejbalových složkách pro jeho vysokou účinnost,
- plachtící podání ze stoje – používá se převážně v ženských kategoriích,
- plachtící podání ve výskoku – vyskytuje se v mužské i ženské složce.

V souvislosti s technickým hlediskem jednotlivých druhů podání jsou uváděny v odborném časopise Journal of Applied Biomechanics, článek v Evaluation of Two Methods of the Jump Float Serve in Volleyball dvě metody smečovaného podání ve volejbale. Nová technika podání zaměřená na skok byla porovnána s tradičně používanou metodou zaměřenou na kontakt. Sedm elitních volejbalistů (výška 195 ± 6 cm) a dvě elitní volejbalistky (výška 181 a 182 cm) byli natáčeni na video při provádění obou technik. Byly určeny horizontální a vertikální souřadnice kontaktu s míčem, rychlosti míče před a po kontaktu a počáteční projekční úhly. Technika zaměřená na skok vedla k významně vyšší průměrné výšce kontaktu, počáteční rychlosti podání a významně ploššímu počátečnímu úhlu projekce ve srovnání s technikou na kontakt. Vyšší předkontaktní vertikální rychlost míče naznačuje, že při technice zaměřené na skok je obtížnější dosáhnout přesného kontaktu s míčem. Tato metoda však podporuje příznivější trajektorii míče a podstatně větší počáteční rychlost podání. Ve finálním zhodnocení měření tedy vyšlo, že smečované podání je výrazně účinnější než plachtící právě z důvodu příznivější dráhy míče (MacKenzie, Kortegaard, LeVangie, & Barro, 2012).

3.2.3 Technika jednotlivých podání

Haník (2014) charakterizuje techniky těchto podání:

Vrchní rotované podání

Postoj podávajícího

Podávající hráč stojí v uvolněném postoji za koncovou čarou čelem k síti. Nohy jsou od sebe na šířku ramen a levá je mírně vpředu. Přední noha směřuje přímo k síti, kdežto zadní je natočena v pozici šikmo ke koncové čáře. Kolena jsou uvolněna a mírně pokrčena. Váha těla je na zadní noze.

Nadhoz

Nadhoz je proveden levou rukou před pravé rameno s rotací vpřed a dostatečně vysoko. V některých případech se toleruje, především u začátečníků, nadhoz oběma

rukama z tréninkových důvodů (pohyb také levé paže vzhůru). Aby získal hráč potřebnou sílu k úderu, musí pokrčit kolena. Tělo se přitom napřímí nad ohnuté koleno a potřebná síla se spoluvytváří napnutím zadní nohy. Síla pak prochází jednak přes boky, které díky tomu rotují vpřed, a dále prostřednictvím rotace těla kolem svislé osy.

Nápřah

Nápřah se děje z polohy mírně nad hlavou, pravá paže se ohýbá v lokti a stahuje vzad spolu s rotací trupu. Nadloktí pravé paže je v prodloužení spojnice ramen (někdy se loket dostává o něco níže), hráč ohýbá loket do extrému a tlačí ho dozadu, jak se jen dá (lukostřelec).

Činnost úderové paže

Impuls pro zahájení úderu do míče vychází z nohy, která je vzadu, přesouváním hmotnosti těla vzhůru vpřed nad předsunutou nohu. Celá následná část práce paže při úderu je řetězcem na sebe navazujících pohybů. Každá část řetězce „přebírá“ na začátku svou energii od pohybu předcházejícího (tělo – horní část paže – předloktí – zápěstí). Celkově připomíná celý akt švihnutí bičem, což dodá úderu rychlost. Úderová paže z polohy „lukostřelce“ začíná pohybový řetězec zvednutím předloktí mírně nahoru. Ohnutá paže spolu s ramenem rotují vpřed. Loket se dostává před rameno a zastavuje se. V oblasti nad uchem ruka padá vzad. Při vlastním úderu je paže vytažená nahoru a téměř napnutá, v ideálním případě ve svislé poloze. Ruka se dotýká míče nad pravým ramenem a mírně před ním. Potřebnou vrchní rotaci dodá míči až prudké zaklopení zápěstí, ne pohyb paže ani předloktí.

Úder

Úder se provádí otevřenou, ale zpevněnou dlaní, která může být lehce poohnuta, a směřuje na spodek střední části povrchu míče. Nejprve dochází k doteku její palcovou částí (bližší zápěstí), potom následují prsty, které přecházejí přes jeho vrchní část a udělují míči přední horní rotaci. Palcová část dlaně obstarává přenos síly a prsty zajišťují rotaci. Čím větší je rotace míče, tím rychleji míč v sestupné fázi křivky letu klesá k zemi.

Činnost po úderu

Po úderu pokračuje paže volně v pohybu za míčem po kruhové dráze. Tělo se snižuje do normálního postoje a pravá noha vykročí k vyrovnání rovnováhy. Následuje pohyb do vyčkávacího postoje pro vybírání v poli.

Smečované podání

Výchozí postoj

Hráč, aby se mohl rozběhnout a provést odraz, stojí za koncovou čarou hřiště čelem k síti v dostatečné vzdálenosti. Pokud se jedná o praváka, celá pravá polovina těla je mírně dopředu, zejména jeho pravé rameno a nakročená pravá noha. Přenesením váhy na pravou nohu umožní odlehčení levé nohy, a ta tím pádem může zahájit pohyb vpřed. Míč nadhazuje hráč pravou rukou.

Nadhoz míče

Nadhoz u smečovaného podání jako první a jedna z nejdůležitějších fází celého řetězce pohybů se nejčastěji provádí úderovou paží. Významnou součástí nadhozu je udělení zpětné rotace míči v závěrečném oblouku pohybu paže, a to především pohybem dlaně a prstů. Paže je při nadhozu v první fázi napnutá, po přechodu svislé roviny se začíná ohýbat v lokti. V praxi se vyskytuje nadhoz i oběma rukama. Rotace je však předávána buď jen tou rukou, která drží míč více zespoda nebo prsty obou rukou, a to tehdy, kdy je míč držen symetricky ze stran. Větší shodu v síle a směru vyhození, stejně tak jako udělení rotace dlaní a prsty ruky, zajistí zručnější paže.

Návaznost nadhozu míče a začátku rozběhu

Při smečovaném podání se rozběh v zásadě neliší od smečování. Fáze nadhozu končí v posledním momentu kontaktu ruky či konečků prstů s míčem, a to v okamžiku, kdy je poloha ruky úderové paže během nadhozu přibližně v úrovni hrudníku. V tomto okamžiku dochází k vykročení levé nohy vpřed. První startovací krok bývá různě dlouhý. Někteří hráči mají různé malé odlišnosti v tomto prvním kroku. Jednou variantou je jakési potlačení tohoto kroku nebo jeho výrazné zkrácení. Právě odrazem z levé nohy začíná již fáze rozběhu, která je shodná se smečováním.

V zásadě lze rozlišit dva druhy časování rozběhu:

- nadhoz je součástí akce – hráč nadhazuje do rytmu rozběhu, často v momentu začátku prvního kroku, nadhoz bývá nižší a plochý, citlivý na přesnost,
- nadhoz není součástí akce – nadhoz před začátkem rozběhu, hráč čeká se začátkem rozběhu do chvíle, kdy může přibližně vyhodnotit dráhu letu, potom časuje rozběh jako při rozběhu na smeč po vysoké nahrávce, nadhoz je vysoký a ne tak citlivý na přesnost.

Druhý krok začíná odrazem z této levé nohy a je podstatně delší. V této fázi rozběhu musí nabírat hráč rychlost. Došlapuje na pokrčenou pravou nohu a dochází k brzdění pohybu vpřed. Levá noha následuje pravou a provádí odraz obounož. Při odrazu vykonávají obě paže pohyb směrem vzhůru a aktivně tak napomáhají k dosažení vyššího výskoku. Délka druhého kroku a zášvih obou paží vzájemně korelují.

Posledním krokem v rozběhu dostáváme levou nohu dopředu před pravou, šikmo k pravé. Levým ramenem se trup natáčí k síti. Toto napomáhá zabránit pokračování pohybu vpřed. Paže přechází ze zášvihu vpřed, míjejí tělo, pokračují v pohybu vzhůru a připravují se na následný „smečařský luk“. Pohyb paží se podílí na zvýšení vertikálního výskoku. Správná součinnost a načasování pohybů jsou důležité ke správnému výskoku a razanci úderu. Předposlední (brzdící) a poslední (vyrovnávací) krok nejsou tak dlouhé jako při smečařském rozběhu u sítě.

Dlouhá řada na sebe navazujících pohybů tvoří úder. Z polohy „lukostřelce“ vše začíná zvednutím předloktí mírně nahoru. Rameno spolu s paží rotují dopředu. Loket se dostává před rameno a zastaví se. Paže padá vzad. Impuls pro zahájení úderu do míče vychází ze zadní nohy. Hráč natahuje úderovou paži spolu s přesunutím váhy těla vzhůru vpřed. V momentu úderu do míče by měla být paže propnutá v lokti. Zároveň by měl míč být udeřen nad pravým ramenem nebo mírně před ním. V závěrečné části úderu určí směr ruka, přesněji prudké zaklopení zápěstí. Velmi důležité je nechat paži dokončit pohyb, v ideálním případě by se měla dostat do zapažení. Maximální účinnosti dosáhneme tím, že se hráč odrazí nedaleko za koncovou čarou a dopadne do hřiště.

Dopad

Po úderu míče následuje dopad a na celkový pohyb nemá vliv. Měl by být proveden na obě mírně pokrčené dolní končetiny. Dopad lze pouze hodnotit jako výsledek předchozích pohybových činností.

Plachtící podání ze stoje

Postoj podávajícího

Hráč stojí za koncovou čarou čelem k síti, nohy jsou od sebe zhruba na šíři ramen, levá je mírně vepředu. Přední noha směřuje přímo k síti, zadní je natočena šikmo ke koncové čáře. Váha těla je na zadní noze a kolena jsou uvolněna a mírně pokrčena. Vzdálenost místa podání od koncové čáry je individuální a záleží na taktice hráče.

Držení míče

Při plachtícím podání drží hráč míč šikmo před tělem, před rovinou úderové paže. Z důvodu zkrácení dráhy nadhozu je podstatné, aby míč zdvihl před začátkem nadhozu do výše hrudníku až obličeje a z tohoto místa provedl nadhoz. Bezprostředně před nadhozem míče zhlédne hráč cílové místo a více předsune levou nohu dopředu.

Nadhoz míče

Paže, která nadhazuje míč, zůstane při pohybu téměř napjatá a hráč provede nadhoz plynulým pohybem. Jakmile se míč dostane na úroveň ramen, opustí ruku ve stejném momentě. Nadhoz se provádí před ramenem úderové paže, relativně nízko nad úroveň hlavy, a to ve směru cíle podání. Nadhazující paže ukazuje vpřed i po ukončení nadhozu. Nadhoz by neměl vůbec rotovat.

Úder

Úderová paže se současně s nadhozem vrací zpět do polohy s ohnutým předloktím, rukou mířící vpřed a loktem mírně před úrovní ramene. Úderová paže je v průběhu celého pohybu mírně pokrčena a nenapíná se v lokti ani v okamžiku úderu, proto poslední část pohybu jde jakoby po přímce a ne po oblouku. Dlaň se mírně vytáčí ven. Míč musí být udeřen vpravo před tělem nad úrovní hlavy. Zpevněná paže udeří do míče krátkým expanzivním úderem do jeho těžiště. Úhel mezi dlaní a předloktím je neměnný a kontakt dlaně s povrchem míče by měl být co nejkratší. Současně s přenesením váhy na levou nohu nastává lehký rotační pohyb celého těla a úderová paže rotuje kolem ramene. Okamžitě po ostrém úderu se paže rychle zastaví a míč v žádném případě nedoprovází, aby nedošlo k nežádoucí vrchní rotaci míče.

Plachtící podání ve výskoku

Výchozí postoj podávajícího

U tohoto podání se jedná o velmi individuální pojetí výchozí pozice. Výchozí postoj podávajícího může být různý dle toho, jak chce hráč utajit způsob provedení. Důležitou roli hraje vzpřímený trup, pravé rameno a pravá noha jsou mírně vpředu. Hráč drží míč v pravé ruce buď v předpažení, nebo ve svislé poloze, aby svým držením těla nebylo patrné, zda použije smečované nebo skákané plachtící podání. Míč může držet od začátku i v obou rukách, pokud nechce tajit způsob provedení.

Rozběh

Rozběh bývá obvykle tříkrokový, stejně jako u smečovaného podání, ale ne tak prudký, ale hlavně dynamický. Ani jednotlivé kroky nemají zásadně tu důležitost jako u rozběhu při smečovaném podání. Začíná se krokem levou nohou, tedy odrazem z pravé, která je vpředu. Paže s míčem jde v okamžiku vykročení levé nohy nejprve dolů, ale zároveň během tohoto kroku stoupá do úrovně hrudníku. Následuje krok pravou, jehož brzdící efekt je u skákaného plachtícího podání oslaben. Stejně i dokrok levou nohou nemá charakter dobrzdění pohybu. Chodidlo levé nohy není položeno na zem zpravidla přes špičku a jeho poloha je spíše paralelní s osou směru rozběhu. Pohyb ve formě letu podávajícího hráče po odrazu pokračuje relativně vpřed. Hlavní funkcí rozběhu na skákané plachtící podání je nabrat rychlost. V průběhu druhého kroku rozběhu, nejpozději třetího, je většinou prováděn nadhoz, a to oběma rukama. Nadhoz je typicky nízký a velmi klíčové u něho je, aby byl zcela bez rotace.

Odraz

V momentu odrazu nedochází jednak k zášvihu paží v průběhu brzdícího kroku a boky nejdou dozadu jako u smečovaného podání. Mezi trupem a stehny je větší úhel než u smečovaného podání. Intenzita odrazu je menší – výskok je nízký, někdy se jedná pouze o jakýsi poskok, a směr odrazu a následný nízký výskok směřuje vpřed.

Letová fáze

Letová fáze je kratší než u smečovaného podání. Trup je ve vzpřímené poloze. Úderová paže má méně času, protože doba mezi nadhozem a úderem je výrazně kratší. Nápřah je z časových důvodů zkrácený a nedochází k tak intenzivnímu zatažení lokte dozadu jako u smečovaného podání.

Úder

Při vlastním úderu se ruka a zápěstí drží silně ve zpevněné poloze, prsty jsou spojeny a dlaň je plochá, rovná. Úhel mezi dlaní a předloktím je neměnný a kontakt dlaně s povrchem míče by měl být co nejkratší. Míč se musí udeřit tak jako při plachtícím podání ze země před tělem a nad hlavou. Úder by měl být proveden v kulminaci nadhozu míče.

3.3 Přihrávka

Přihrávka je prvním odbitím míče letícího od soupeře a v podstatě slouží k založení a rozvinutí nejefektivnějšího útoku s cílem usměrnit míč nahrávači nebo jakémukoliv hráči v poli, který následně nahrává (Haník & Lehnert, 2004).

Zpracování míče odbitím spodem i vrchem obouruč je základním kamenem hry volejbalu! Důležité je stimulovat herní pohyb, vnímat změnu polohy těžiště hráče, aktivační pohyby a procesy těla, reakci a „čtení“ dráhy letu míče atd. Všichni hráči by měli mít v „mladém“ volejbalovém věku dostatek prostoru pro rozvoj této individuální herní činnosti. Nutno brát za základ technického rozvoje hráče. Půjdeme – li dále, je potřeba zmínit nutný výběr vhodných typů hráčů. Praxe potvrzuje, že nejsou dostatečně trpěliví a potencionální přihrávající smečaři a končí jako diagonální hráči nebo i na jiných postech. Post přihrávajícího smečáře je v dnešním volejbalu nejkomplexnějším postem jak po stránce technické, ale i v kombinaci potřebných mentálních a povahových rysů. Nejde tedy pouze o techniku přihrávky, ale dále například i o reakční rychlost na rychle letící míč atd. Výše napsané se dotýká individuality jedince. Na straně druhé je potřeba si odpovědět na důležité otázky týkající se strategie a taktiky přihrávky družstva, které zpětně indikují, jak a co máme hráče učit a rozvíjet (Pelikán, 2014).

Sobotka (1995) uvádí, že kvalita přihrávky je rozhodujícím herním faktorem v zakládání útoku. Pouze kvalitní přihrávka umožňuje provedení překvapivých útočných kombinací, tzv. signálů, aby se ztížila soupeřova obrana. Nekvalitní nebo nepřesné odbití prvního míče znemožňuje družstvu hrát rychlé a překvapivé útočné kombinace. To vede k menší možnosti proměnit rozehru ve svůj prospěch. Přihrávaný míč převážně s velkou razancí, nepravidelným letem a někdy i rotací zhoršuje odhad dráhy míče a tím i následně nesnadné zpracování míče.

U začínajících hráčů se vyskytuje přihrávka obouruč vrchem, a to především u nahrávačů. Ve výkonnostním a vrcholovém volejbalu provádí příjem podání i přihrávku v průběhu rozehry smečaři a specializovaný hráč – libero, a to odbitím obouruč spodem (Buchtel et al., 2006).

Libero může střídat kteréhokoliv hráče v zadní řadě, většinou blokaře. Je především hráčem obrany a nesmí být hráčem přední řady, nepodává a nesmí ani nahrávat na útok obouruč vrchem, pokud stojí v útočném pásmu. Může však neomezeně střídat, a to při přerušení hry a bez pokynů rozhodčího. Jeho vytíženost je určována

kvalitou přihrávače a taktikou týmu. Pro úspěšnou přihrávku musí disponovat dobrým reflexem a výbornou koordinací očí, nohou a paží (Císař, 2005).

3.3.1 Taktické hledisko přihrávky

Realizace přihrávky po podání soupeře je nejběžnější standardní situací, kterou začíná útočná kombinace. Náročnost této přihrávky tkví obzvláště v nestejně křivce letu míče po podání. Účinek znásobuje povaha letu, prudkost, rotace nebo plachtění. Vzhledem k dostatečně velké časové rezervě na přípravu provedení přihrávky je přesto zpracování snazší. Narušením této časové přípravy bývá často nepravidelný let míče.

V ostatních herních situacích, kdy míč přelétává síť v různých částech její délky a s různou rychlostí, rotací a křivkou letu následuje přihrávka v běžných, ale i neobvyklých situacích. Nejsnadnější způsob provedení přihrávky je přihrávka nahrávači přední řady, protože její směr je předem pevně určen. Převážně míří do zóny III nebo II, výjimečně do úseku IV. Pokud dochází k výměně míst mezi nahrávačem a dalším hráčem z důvodu jeho nejvýhodnějšího postavení k nahrávce útočícím hráčům, přihrávka je usměrňována do tohoto prostoru. Používá se u družstev nejvyšší úrovně hrající herní systém 5-1, tj. s jedním nahrávačem v té době u sítě. Jedná se hlavně o přihrávku k útoku.

Přihrávka vbíhajícímu nahrávači spočívá v usměrnění podání do volného prostoru u sítě, do něhož teprve v průběhu přihrávky vbíhá zadní hráč - vbíhající nahrávač. Směřuje do prostoru mezi III. a II. zónou, aby nahrávač umožnil útok všem třem hráčům přední řady. Někdy po dohodě hráčů jde přihrávka na rozhraní III. a IV. úseku, protože mezi hráči přední řady jsou kvalitní smečáři – leváci (Příbramská, Buchtel, & Ejem, 1996).

Kaplan (1999) vystihuje taktiku přihrávky takto:

- nejúčelnějším rozestavením hráčů dosáhnout, co největšího pokrytí plochy hřiště,
- výběrem přihrávky usilovat o souvislý a účinný přechod z obrany do útoku,
- dle výkonnosti hráčů stanovit herní kombinaci pro příjem podání,
- při méně razantním nebo pomalejším podání provést přihrávku odbitím obouruč vrchem,
- přizpůsobit rozestavení hráčů dle délky podání více vpředu nebo vzadu,
- ke zrychlení útočné kombinace volit přihrávku s takovou dráhou letu, aby nahrávač nahrával ve výskoku.

Haník (2004) vidí podstatný taktický aspekt přihrávky ve výběru jedné ze dvou základních technik – odbití spodem, bagrem, nebo odbití vrchem. Volbu techniky většinou

určuje druh podání. U plachtícího podání převažuje tendence k příjmu vrchním odbitím a u smečovaného se přihrává hlavně spodem. A vzhledem k tomu, že hlavním úkolem je dokonalý příjem k síti do zóny III, resp. zóny II a III, důležitým prvkem taktického hlediska této činnosti je komunikace přijímacích hráčů.

3.3.2 Technické hledisko přihrávky

O volbě a způsobu provedení přihrávky rozhoduje především rychlost letícího míče. Let míče po podání je zpravidla „rychle letící míč“ s rychlostí 50–120 km/h. A protože při přihrávce se odnímá míči rychlost, můžeme charakterizovat přihrávku jako úkon tlumení v souvislosti s respektováním určitých biomechanických zákonů. Není možné (nebo minimálně velmi těžké) například tlumit míč v pohybu proti němu. Přihrávka je tedy aktivní pohybem těla nebo jeho části vzad. Rozhoduje rychlost letícího míče, a tím daný směr jeho letu. Pomalu letící míč s relativně vertikálním charakterem letu, známý ze začátečnického volejbalu, vyžaduje udělení určitého impulsu míči, tedy vyvinout energii, aby míč letěl požadovaným směrem. V opačném případě při rychlém letu míče s horizontální dráhou letu je nutno vynaložit energii na ztlumení letícího míče. V obou případech se tudíž jedná o pohyb aktivní jednou vpřed, podruhé vzad, popř. šikmo vpřed nahoru, resp. šikmo vzad nahoru (Haník, 2014).

Při hře vedle techniky přihrávky před tělem rozlišuje Haník (2014) další varianty techniky přihrávky:

- Těsně vedle těla – neliší se pozicí ramen nebo činností paží, ale postojem a místem kontaktu s míčem.
- Před tělem v úkroku – hráč provede úkrok pravou (levou) nohou, pokrčí ji a posune trup ve vzpřímené poloze doprava (doleva) směrem nad ukročenou nohu.
- Vedle těla v úkroku – provede úkrok pravou (levou) nohou, pokrčí ji a posouvá trup doprava (doleva) nad ukročenou nohu, ke kontaktu s míčem dojde vedle těla. Spojnice ramen je ve všech jmenovaných případech kolmá na směr odbití.
- S rotací trupu ve fixovaném postoji – hráč provede úkrok pravou nohou, pokrčí ji a snaží se posouvat trup doprava směrem nad ukročenou nohu. V případě, že se míč dostal za tuto rovinu, musí hráč stahovat rameno souhlasné paže vzad a od odbití se zapojí rotace trupu a částečně i pohyb paží.

- S rotací kolen nesouhlasné nohy – používá se tehdy, pokud se hráč nestihne dostat k míči včas nebo míč letí na okraj těla ve výši hrudi. Napnuté paže se stáčí mimo tělo, trup rotuje. Noha, která je na straně odbití (souhlasná) se posouvá vzad a vzdálenější noha (nesouhlasná) funguje jako opora.
- Přes rameno nebo zády ke směru odbití – výraznější činnost paží, jejichž pohyb vzhůru podstatně určuje následný let míče.
- V pádu stranou.
- V kleku na jedno koleno.
- V dřepu únožném.

Buchtel, Ejem a Vorálek (2011) rozdělují z hlediska techniky přihrávku podle způsobu odbití na:

- odbití obouruč spodem,
- odbití obouruč vrchem,
- odbití jednoruč spodem,
- jakékoliv další způsob povolen pravidly.

Dle Příbramské (1996) se uskutečňuje přihrávka dvěma základními způsoby, a to odbití obouruč spodem – “bagrem“ ve většině případů a odbití obouruč vrchem, pokud to povoluje prudkost letícího míče.

Volbu techniky přihrávky a tím výchozí pozice hráče zásadně ovlivní druh podání soupeře (plachtící nebo smečované). Smečované podání se přihrává většinou spodem (před tělem či vedle těla) a u plachtícího je tendence hráče přihrávat prsty (Haník, 2014).

3.3.3 Technika provedení přihrávky

Správný výchozí postoj pro přihrávku má být uvolněný a klidný. Nemělo by docházet k přílišnému předklánění nebo k nízkému postoji, což vede k znemožnění rychlého startu vpřed nebo stranou. V momentu nadhozu podávajícího hráče udělá přijímací hráč krok vpřed. V okamžiku úderu podávajícího do míče si přihrávající hráč udělá poskok nebo sérii rychlých poskoků na urovnání postoje. Tento aktivační pohyb se vykonává na špičkách chodidel. Do střehového postoje se hráč dostane po zakončení přípravných pohybů. Jedná se často (především u přihrávky prudkých podání) o pouhé přenesení váhy nebo odlehčení jedné nohy. Přihrávající hráč dokončuje pohyb s nohama vedle sebe, v širokém postoji, připravený buď přihrát, nebo udělat další úkrok.

Pro prodloužení dráhy tlumení se natažené paže při vlastním odbití nasazují tak, aby se předloktí ocitlo daleko před trupem. Při doteku s míčem se napínají nohy a napřimuje trup. Paže jsou klidné, nepohybují se a do poslední chvíle drží velký úhel vůči trupu. Úhly ve všech kloubech u nohou se zvětšují. Podle rychlosti letícího míče paže vykonávají tlumící pohyb, hlava se tlačí mezi ramena, lokty jsou fixovány v natažení, zápěstí se tlačí k sobě a dolů (Haník, 2014).

Technika odbití obouruč vrchem

Technickým základem nahrávky a přihrávky začátečnického volejbalu a tedy základním způsobem odbití je odbití obouruč vrchem. Patří k nejstarším základním herním činnostem jednotlivce ve volejbale. Odbití obouruč vrchem můžeme považovat za nejjednodušší a nejpřesnější úder. Podstatně urychluje založení útoku (Haník & Vlach, 2008).

Podle Císaře (2005) je odbití obouruč vrchem způsob odbití, kterým se začíná při osvojování herních činností jednotlivce. Při odbití míče obouruč vrchem musí hráč zaujmout stabilní postoj. To znamená, že se musí dostat nohama pod míč, natočit se čelem do směru dráhy míče a mírně zaklonit trup. Nohy jsou ve vysokém střehovém postavení s lehce vykročenou jednou nohou. Paže ohnuté v loktech se nacházejí nad úrovní čela. Ruce vytvářejí tzv. volejbalový košíček, kdy jsou prsty roztažené a mírně pokrčené, palce směřují k sobě a ukazováčky míří svisle vzhůru. Odbití začíná natažením dolních a horních končetin. Do kontaktu s míčem se dostávají převážně palce a ukazováky, ostatní prsty určují směr.

Technika odbití bagrem

Stále více nás vývoj volejbalu vede k tomu, že je veškerá přihrávka realizována odbitím bagrem. Praxe ukazuje, že se bagr skutečně stává dominantní přihrávačskou technikou a pohybovým základem přihrávky.

Přípravný výchozí postoj by měl být uvolněný, z klidového postoje s nohama rozkročenýma a pokrčenýma. Při nadhozu podávajícího hráče dělá přihrávající hráč krok vpřed. Trup je mírně vzpřímený, někdy nepatrně předkloněný, váha je na přední části chodidel. Zvednutá hlava, protože oči neustále sledují míč. Paže jsou pokrčené ve výši pasu, lokty mírně od těla.

Případný pohyb do místa následného odbití se zakončuje tzv. zastavovacím dvojkrokem – poslední dva kroky před zastavením v poloze pro odbití. První krok má

brzdící význam, druhý definitivně zastavuje pohyb a spoluvytváří správný postoj pro odbití. V postoji pro odbití jsou chodidla od sebe široce vzdálena, což zajišťuje stabilní postoj.

Samotné odbití bagrem začíná tím, že se paže v loktech napínají těsně před spojením a spojují se již napnuté. Ruce se spojují tak, že se malíkové hrany dotýkají a palce se složí libovolně do dlaně. Lokty se tlačí co nejvíce k sobě a drží se co nejdále před tělem, abychom vytvořili příslušnou plochu pro odbití míče. Paže jsou vytočeny vnitřní stranou předloktí nahoru. Ramena se tlačí dopředu a hlava se předklání. To má za následek vytvoření propadlého hrudníku, respektive vyhrbených zad. Míč dopadá na napnuté paže v horní polovině předloktí. Zápěstí je při odbití stlačeno dolů. Pohyb paží proti míči je minimální nebo žádný. Při velmi pomalém letu míče se na odbití podílí protlačení ramen vpřed. Odbití se děje odrazem míče od napnutých paží. Poloha trupu se mění dle situace a pozice letícího míče (Haník, 2014).

Jak uvádí Velasco (2013) ve svém článku, je odbití bagrem nejvýznamnější částí techniky přihrávky, to znamená kontakt s míčem. Základními technikami přihrávky je přihrávka v ose, přihrávka krátkého míče, přihrávka mimo osu těla a dlouhý míč. Mezi klíčové faktory přihrávky patří zapomenout na poslední výměnu, koncentrovat se na míč, vyhodnotit dráhu letu míče a použít správnou techniku přihrávky. U přihrávky je nutné respektovat přihrávací plochu, kdy se doporučuje „americké“ spojení rukou. Levá ruka drží malíček pravé ruky, palce jsou daleko od sebe, lokty jsou napnuté. „Asijské“ spojení rukou s palci u sebe umožní vytvoření solidní přihrávací plochy, ale míč je odehráván hranami předloktí. Spojení rukou přichází jako poslední, jakmile jsou paže nataženy. Nohy jsou paralelně, jedna noha vpředu, a paže jsou daleko od těla. Důležité je uvolnění těla hráče, aby zaujmul pro něho pohodlnou polohu. Pak už jen záleží na tom, jak hráči techniku ovládají a zvládají.

3.4 Nahrávka

Nahrávka je přesné odbití přihraného míče na útočícího hráče. Pokud je to možné, tento úkon vykonává specialista nahrávač s cílem vytvořit co nejlepší podmínky pro útok vlastního družstva. Zpravidla nahrávač hraje každý druhý míč v poli a využívá odbití obouruč vrchem ve výskoku, obzvláště ve vrcholovém volejbale. Určuje, kdo ze smečařů

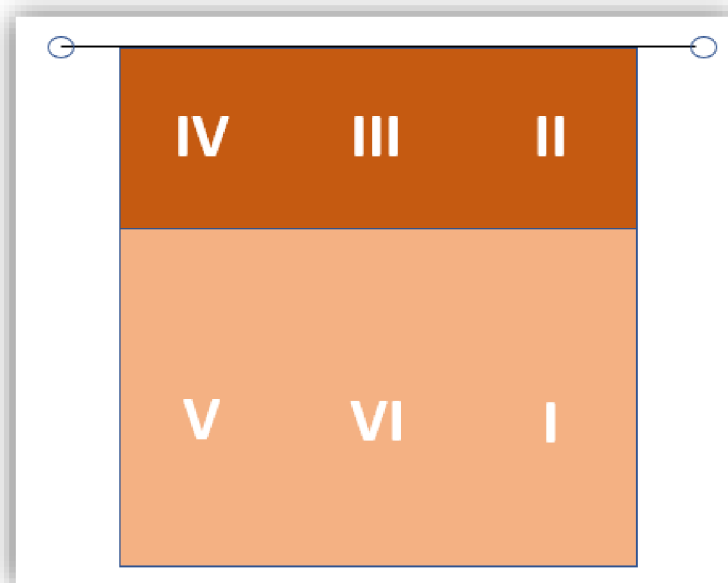
a kdy bude útočit. Výška, rychlost a délka nahrávky je na domluvě mezi nahrávačem a útočícím hráčem (Kaplan & Buchtel, 1987).

Vývoj volejbalu a celkové zrychlení hry si vynutilo ve hře nahrávačů perfektní a rychlou nahrávku za hlavu ve výskoku. Dráhu a směr letu musí nahrávač utajit a nahrávkou překvapit soupeře. Záměr nahrávače nesmí být signalizován viditelnými pohyby těla (Haník & Lehnert, 2004).

3.4.1 Druhy nahrávek

Druhy nahrávek rozlišuje Haník (2014) na:

- *Vystřelená nahrávka do zóny IV* (před sebe) je nahrávkou s plochou dráhou letu. Většinou je prováděna nahrávačem a je žádoucí, aby byla nahrávka ve výskoku. Prioritní je práce předloktí a zápěstí. Dalším podstatným prvkem je práce palců.
- *Vystřelená nahrávka do zóny II* (za hlavu) by měla mít obdobnou dráhu letu jako nahrávka do zóny IV. Velmi rychlá nahrávka za hlavu s utajením záměru vyžaduje zvýrazněnou práci palců. Trup resp. celé tělo zaujímá svislou polohu pod míčem. Snahou je, aby se hlava v momentu odbití nezakláněla. Ve hře se ovšem vyskytují i situace, kdy prohnutí zad a záklon hlavy jsou nevyhnutelné.
- *Nahrávka do prvního sledu*, kdy útočník vyskakuje před nahrávkou. Je tedy nahrávkou „hledán“. V momentu nahrávky je útočník ve výskoku a provádí nápřah k úderu.

Obrázek 8. Zónové rozdělení hřiště (Kaplan, 1999, s. 6).

Nejpoužívanějšími nahrávkami do prvního sledu jsou nahrávky tradičně pojmenované jako č. 1, 3 a 4.

nahrávka č. 1 – rychlík

nahrávka č. 3 – rychlík za hlavu

nahrávka č. 4 – krátká vystřelená nahrávka do prvního sledu na vzdálenost 1,5–2 m (Haník, 2014).

Sobotka (1995) dělí z taktické stránky nahrávku:

- podle směru přihrávky – nahrávka u sítě, z pole,
- podle délky, výšky, prudkosti – dlouhou a vysokou před sebe a za sebe, krátkou polovysokou před sebe a za sebe, vysokou nad sebe (těsně před nahrávače), polovysokou nad sebe („půlku“), vystřelenou před sebe (nízká, plochá) a za sebe, nízkou před sebe, za sebe nebo nad sebe („na rychlíka“),
- podle herního systému – nahrávač přední řady, vbíhající nahrávač, kterýkoliv hráč v poli, hráč útočné řady.

Podle směru přihrávky

Nahrávka u sítě jako nejpoužívanější by měla být rovnoběžná se sítí. Nepřesná přihrávka však často takové zpracování nedovoluje. Při přesunu nahrávače do nepředpokládaného místa odbití se stává, že míč směřuje pak šikmo od sítě. Taková nahrávka je i uplatňována úmyslně z taktických důvodů. Útok je možno vést totiž z větší vzdálenosti od sítě, což umožňuje lépe se vyhnout soupeřovu bloku. V současné době se dokonce taková nahrávka stala součástí herního systému družstev. Vysoká nahrávka směřuje až nad útočnou čáru, nebo před ni, odkud velkou silou útočí vysoký hráč zadní řady ze zóny I, nebo V, případně VI.

Nahrávka z pole je uplatňována v těch případech, kdy je krátká přihrávka, nebo směřuje do prostoru, příliš vzdáleného od nahrávače. Tehdy nahrává buď nahrávač sám (ten vždy v prvním případě), nebo nejbližší hráč, šikmo k síti.

Podle herního systému

Nahrávka nahrávače přední řady je základní herní činností u začínajících družstev. Provádí ji hráč přední řady, který stojí nejčastěji v zóně III. Z této pozice nahrává častěji do úseku IV., ale po otočení i do zóny II. Nahrávku však může uskutečnit i tehdy, když je v úseku II – tehdy do zóny III a IV. Méně často nahrává ze zóny IV, do

prostoru III a II, a to obvykle tehdy, když v některé z těchto zón je smečař – levák. Po těchto nahrávkách bývá veden útok jen dvěma smečaři.

Nahrávka vbíhajícího nahrávače se používá u vyspělejších družstev s kvalitním nahrávačem, častěji však se dvěma. Umožňuje se jí útočný úder kterémukoliv ze tří útočících hráčů přední řady. Vbíhající hráč nahrává z prostoru v rozhraní úseků II a III. Nejsnadnější je vběhnutí ze zóny I, méně výhodné z úseku VI (běží prostorem, kudy přichází nejčastěji podání soupeře) a nejtěžší je ze zóny V (nejdelší dráha běhu a ještě případný obrat hráče). Vběhnutí během hry se provádí v okamžiku, kdy se předpokládá lehčí odbití míče od soupeře do vlastního pole. Výhoda tohoto způsobu je i v možnosti klamání. Nahrávač naznačí nahrávku ve výskoku před sebe a nahraje za sebe.

Nahrávka kteréhokoliv hráče v poli je většinou jen nouzovým řešením v herní situaci, kdy dojde k nepřesné přihrávce, která směřuje daleko do pole. Nahrávač ji již přes veškerou snahu nemůže dostihnout. Potom přebírá jeho úlohu po předcházející domluvě v družstvu buď druhý nahrávač, nebo univerzál, v krajním případě pak kterýkoliv z dalších hráčů, jenž je k míči nejbližší. Nahrávka bývá obvykle nepřesná a musí být voleno nouzové odbití do pole soupeře.

Nahrávka hráče útočné řady po předchozím klamání. Tento způsob používají ve hře jen družstva nejvyšší výkonnostní kategorie. Nahrávač jej uskutečňuje většinou ve výskoku. Jako člen přední řady může ve výskoku naznačit smeč a provést nahrávku nebo naznačit nahrávku a uskutečnit smeč, či ulítí.

3.4.2 Speciální nahrávačské techniky

I nestandardním způsobem odbití je nucen někdy nahrávač nahrávat. Mezi nejčastěji používané techniky patří (Haník, 2014):

- Nahrávka bagrem – hraje se v pohybu nebo po pohybu v nejrůznějších polohách. Zvýrazňuje se práce paží, jejichž pohyb vzhůru podstatně určuje následný let míče. V některých případech je tvar paží přizpůsoben situaci, takže lze vidět odbití pažemi ohnutými v loktech, případně s ohnutými zápěstími.
- Nahrávka jednoruč ve výskoku vpřed a za hlavu – používá se hlavně k zachraňování míčů přelétajících sít k soupeři. V praxi je využívána pro nahrávku do 1. sledu a do zóny IV. Nahrávači vyšší úrovně mají zvládnutou i nahrávku jednoruč do zóny II a I.

Nahrávač musí zvládnout techniku nahrávky zády i čelem k síti. Je nucen i v průběhu hry nahrávat v dalších zvláštních polohách:

- v dřepu, podřepu – při nízko letící přihrávce. Někdy je čas z nízkého dřepu zapojit nohy jejich propínáním a rotací trupu, jindy však zbývá čas pouze na činnost paží a rukou (podporovanou mírnou rotací trupu),
- v dřepu únožném – častá situace v činnosti nahrávače, kdy nahrávač při horší přihrávce nestačí provést dostatečně dlouhý úkrok, ale stačí se dostat tělem pod míč,
- v pokleku na koleno – zde je situace velmi podobná nahrávce v nízké poloze, např. dřepu (používá se zřídka),
- v pádu – se vyskytuje zřídka, zpravidla v pádu stranou nebo v pádu vzad,
- v běhu – tato situace nastává, když se nahrávač dostává k míči na poslední chvíli, již nemá čas zastavit se v místě odbití, nemá ani možnost provést výskok jednož a nahrávat s rotací ve výskoku. Musí tedy nahrávat v průběhu pohybu, který přirozeně po odbití pokračuje.

3.5 Útočný úder

Každé odbití míče do pole soupeře, provedené v průběhu roze hry, považujeme za útočný úder. Nejčastěji se provádí ve výskoku, úderem do míče jednoruč. Jeho cílem je znemožnit soupeři další udržení míče ve hře a dosáhnout tím bodu pro své družstvo. Útočit lze téměř z každého místa na hrací ploše, ovšem míč musí letět nad sítí a mezi anténkami ohraničeného prostoru. Účinnost útoku závisí na rychlosti letu míče, na umístění do nekrytého nebo nedostatečně krytého místa v poli soupeře, na výběru nečekaného typu útočného úderu a na využití soupeřova bloku k potřebné změně letu míče. Specifickými herními situacemi, po kterých volejbalový hráč útočí, jsou útok po příjmu podání, útok po obraně v poli, útok po odstoupení od sítě, útok po blokování (Přidal & Zapletalová, 2016).

Útok se obvykle provádí z třetího odbití po nahrání míče tvrdým úderem do pole soupeře. Z pohledu diváka je nejatraktivnější částí volejbalu, přináší totiž tvořivost souhry nahrávače s útočníkem, a zároveň souboj útočníka s blokem a obranou soupeře (Císař, 2005).

3.5.1 Technika útočného úderu

Podle Haníka (2014) se pohybová struktura útočného úderu obvykle dělí do pěti fází:

- rozběh,
- odraz,
- let a nápřah,
- úder,
- dopad.

Haník (2014) těchto pět fází popisuje takto:

Rozběh

Útočný úder hráč začíná ve výchozím postavení, které je dáno předcházející činností hráče (přihrávka, vybírání v poli, odstupování od sítě do pole, dopad z bloku atd.). Z ní se odvíjí délka, směr rozběhu a celkový počet kroků. Nejčastější výchozí postoj je uvolněný, s mírným předklonem jednou nohou a pažemi podél těla. Odrazu na smeč předchází tři nejdůležitější kroky rozběhu.

První krok je tzv. směrový krok v tříkrokovém rozběhu, při kterém hráč časuje a vyhodnocuje dráhu letu míče. Nebývá zpravidla pomalý a situace ve hře si vyžaduje jeho zrychlení. Tímto krokem se snažíme rozběh nasměřovat k předpokládanému místu odrazu.

Druhým, brzdícím, krokem se začíná rozběh zrychlovat a jedná se o nejdelší krok. Hráč má již představu o tom, kde bude místo odrazu. Velice důležitá je správná koordinace pravé nohy a paží, protože délka kroku a zášvih paží se navzájem ovlivňují. Pravá noha se při razantním pohybu vpřed propne, aby došlápla, co nejdále. Paže se dostávají do maximálního zásvihu.

Závěrečným krokem rozběhu je tzv. dokrok, který způsobuje otáčení těla do smečářské polohy. Levá noha se dostává mírně před pravou nohu. Díky tomu dochází k zabrzdění pohybu a hráč přechází do vertikálního pohybu. Dochází k natočení trupu levým ramenem k síti, paže se dostávají postupně do předpažení, pravá (levá) ruka se připravuje na nápřah. Tímto rozběh končí a plynule na něj navazuje odraz.

Odras

Základním stavebním kamenem u odrazu je spolupráce pohybu paží a propínání kolen. Paže, které začaly svůj pohyb při dokroku, se teď švihem vpřed a vzhůru dostávají

až nad úroveň hlavy do vysokého předpažení. To je klíčem k razantnímu úderu. Zároveň se nohy propínají ve stejném postavení chodidel, které zaujmuly při dokroku. Poslední fázi odrazu dokončují špičky. To dodává odrazu poslední impuls směrem vzhůru. Hráč tím přechází do letové fáze.

Let a nápřah

V letové fázi se pohybem paží připravujeme k samotnému úderu do míče. Úderová paže se ohýbá v lokti a vytváří tzv. polohu lukostřelce. Neúderová paže zůstává ve stejné poloze, kterou zaujala při odrazu a jakoby ukazuje směrem na míč. Nohy zaujímají takovou polohu, aby byla zachována rovnováha.

Úder

Úderová paže se dostává před rameno, kde se zastavuje. Při úderu je paže vytažená a propnutá nahoru. Kontakt s míčem nastává mírně před pravým ramenem. Trajektorii míči udává až zápěstí. Rotace trupu je společně s úderem zastavená. Celý akt celkově připomíná švihnutí bičem, to dodává úderu rychlost.

Dopad

Při měkkém dopadu reagují obě paže na polohu těla a nohy na úder ohnutím v kotnících, kolenou a kyčlích, čímž se utlumí pohybová energie pádu těla. Levá noha většinou dopadá na zem dříve, díky natočení levým ramenem k síti.

3.5.2 Varianty útočného úderu

Všechny níže uvedené techniky útočného úderu mají jeden obecný základ v zásadách správné techniky provedení útočného úderu. Liší se pouze v intenzitě úderu, nápřahu a položení ruky na míč. Jednotlivé varianty mohou být zakomponovány do hry jako taktický prvek nebo se může jednat o zahrání z nouze – nepřesná nahrávka, nepřesné načasování rozběhu, nekvalitní příjem atd. (Haník, 2014):

- *Drajv* – míč se zasahuje zezadu a charakter letu míče po úderu se podobá přímce, může být proveden i bez výskoku a usměrňován obvykle do zadních zón.
- *Lob* – rozhodující je práce zápěstí, míč se zasahuje zezadu zdola, zápěstí mu uděluje silnější rotaci a dráha letu míče po úderu je obloukovitá, obvykle přes soupeřův blok. Lob je základním úderem a měl by ho ovládat každý hráč.
- *Zkrácený úder („roláda“)* – provedení je totožné jako u lobu. Aby nebyl příliš brzy prozrazen záměr, musí být i zde proveden nápřah. Loket však nejde tolik dozadu.

Intenzita úderu je menší, protože pohyb ruky se v závěru poněkud zpomalí. Míči je v momentu úderu udělena silná horní rotace.

- *Ulívka s otevřenou dlaní* – většinou klamavý úder, který hráči provádějí po předchozím naznačení smečářského úderu. V poslední chvíli místo úderu do míče odbíjí míč lehce prsty otevřené dlaně přes blok. Začátek pohybu paže je stejný jako u „rolády“. Loket nejde tolik dozadu, pohyb ruky se v závěru poněkud zpomalí, až zastaví. Odbití se provede pohybem zápěstí nebo mírným pohybem celé paže. Kromě klasického ulití se stále častěji objevuje prudké stržení míče mimo blok do soupeřova pole, které se často blíží neregulárnímu hodu nebo taženému míči.
- *Vytlučení bloku* – je úder, který k úspěchu využívá bloku. V podstatě lze mluvit o dvou případech:

Úder směřující do hřiště – využívá se nedokonalosti bloku, útočník trefuje míč relativně vysoko a úder směřuje do zadní části hřiště. Tento úder využívá ruce blokařů, které nejsou natolik zpevněné a neudrží po tvrdém úderu polohu v prodloužení předloktí. Záměr útočníka je v podstatě prorazit blok, zahrát míč nad blokem nebo ho vytlouci.

Úder směřující mimo hřiště – útočník provádí v podstatě drajv, jehož dráha by směřovala mimo hřiště, kdyby nedošlo ke kontaktu míče s blokem. Tento úder se provádí, když je míč blízko bloku a je vysoká pravděpodobnost, že útočník ruce blokařů nemine. V tomto případě je záměrem útočníka vytlouci blok a podle toho volí i směr úderu.

- *Vyhození míče o blok* – používá se v situacích, kdy je míč velmi blízko sítě na jejím kraji. Útočník se odráží blízko sítě, vyskakuje kolmo vzhůru, položí otevřenou ruku s roztaženými prsty na míč, zatlačí jej na ruce blokaře a vyhodí míč do strany o blokařovi ruce ven z hřiště.
- *Ulívka nahrávače* – je specifický útočný úder po přihrávce, prováděným nahrávačem zpravidla levou rukou, kdy nahrávač předstírá, že bude nahrávat, a levou rukou stáhne míč směrem dolů na stranu soupeře (Haník, 2014).

3.6 Blokování

Základním stavebním kamenem obrany je blokování. Přehrazujeme jím určitý prostor nad sítí s úkolem:

- zabránit přeletu míče do vlastního pole a srazit míč do pole soupeře,
- „nadrazit“ míč vzhůru a dozadu do vlastního pole, aby se dal lehce rozehrát,
- vykrýt určitý prostor vlastního pole ve směru útoku soupeře (Kaplan, 1999).

Účastnit se bloku mohou pouze hráči přední řady, tedy v zóně II, III a IV, a obvykle ve výskoku s rukama ve vzpažení. Mohou blokovat samostatně, ve dvojici nebo také ve trojici. S rychlým vývojem hry, kdy hráči stále zvyšují svůj výskok, sílu a techniku útočného úderu, se význam bloku ve volejbale stále zvětšuje. Pro útočníky se stává obtížnější blok překonat (Haník, 2014).

Předpokladem správného blokování je důležitý včasný a rychlý přesun k místu bloku, dostatečný a správně načasovaný výskok odpovídající druhu útočného úderu a jeho vzdálenosti od sítě. Čím rychlejší přesun blokař udělá, tím přesnější a účelnější blok bude. Dále je velmi důležité správné nastavení paží a rukou proti míči podle druhu a směru útočného úderu. Při současném způsobu hry hráči nezakrývají jen určitý prostor, ale snaží se dosáhnout pažemi co nejdále za síť a položit ruce na míč. Tím ztěžují smečáři možnost vyhnout se bloku a dosáhnout toho, že míč nepřejde vůbec přes síť (Buchtel, Vorálek, Mitáč, & Licek, 2006).

3.6.1 Druhy bloků

Blokování není činnost pouze jednoho hráče, ale jedná se o součinnost všech hráčů přední řady za účelem přehrazení prostoru nad sítí a zabránění přeletu míče do vlastního pole. Vzniká tedy jednoblok, dvojblok nebo trojblok. V dnešním vrcholovém volejbale převládá více dvojbloků a jednobloků nad trojblokem (Haník, 2014).

Jednoblok

Jednoblokem brání samotný hráč výskokem z místa nebo po přesunu. Obvykle blokuje ten, který stojí proti smečáři. Jednoblok se vyskytuje především tehdy, když soupeř útočí z rychlých nahrávek (rychlá, vystřelená nahrávka, signál) nebo nestačíme již seskupit dvojblok nebo trojblok. Používáme ho rovněž proti méně kvalitnímu smečáři a také při útoku prvním sledem středem. Měl by se vždy objevit proti míčům letícím od soupeře zadarmo (nízko nad sítí) nebo proti nepřesným nahrávkám směřujícím přes síť (Kaplan & Buchtel, 1987).

Dvojblok

Dvojbloku jako nejčastějšího ze všech tří druhů provedení se užívá proti smeči z vysoké normální nahrávky ze zóny II a IV, v menším počtu případů pak v zóně III. To se

jedná o případy, kdy krajní hráči pomáhají s útokem soupeřova blokaře nebo útočníka ze zóny VI (pipe). Největší nároky jsou kladeny na středového hráče, který se snaží blokovat na síti vždy, a proto se často přesunuje. Musí být připraven zablokovat rychlý míč středem (první sled), ale také se včas přesunout ke krajnímu hráči a vytvořit tak kompaktní dvojblok.

Pro úspěšnost dvojbloku je rozhodující souhra obou hráčů, v níž vždy jeden z nich určuje postavení bloku, tzv. staví blok. Obvykle to bývá hráč bližší k místu útoku (na okrajích sítě krajní, na středu pak střední hráč). Střední hráč má většinou v zónách IV a II tendenci „přeskočit“ místo přechodu míče přes síť, a tím otevřít cestu útoku diagonálou. Určování postavení bloků je mnohdy řešeno dohodou družstva vzhledem k jeho obrannému systému (Buchtel & Ejem, 1981).

Trojblok

Ve vrcholovém volejbale se používá především trojblok. Využívá se především ve volejbale mužském, výjimečně i v ženském. O trojblok se snaží především hráči tehdy, když je nahrávka směřována ze zadní řady, při útocích po vysokých nahrávkách nebo když je předem vidět, kam bude nahrávka směřovat.

Jde o koordinačně náročné seskupení tří hráčů v jedné zóně, proto jsou kladeny velké nároky na přesnost provedení pohybu, přesunu i jeho správné načasování. Důležitým rozdílem oproti dvojbloku je také blok krajního hráče, při kterém musí jeho ruce směřovat v těsné blízkosti kolem anténky. Dobře sestavený trojblok většinou uzavírá prostor od anténky do kraje samotného bloku. Když se to nepodaří, trojblok ztrácí svoji funkci a každý šikovní hráč při útoku využije špatně postavené ruce krajního blokaře.

Při útoku středem a ze zóny VI je určujícím hráčem naopak středový hráč. Trojblok zabírá nad sítí velký prostor a pro útočící hráče je velmi těžké se proti němu prosadit. Na druhou stranu, aby byl trojblok kompaktně sestavený, je zapotřebí velké vnímavosti hráčů (Císař, 2005).

3.6.2 Technika blokování

Pro úspěšné blokování je základním předpokladem optimální výchozí postoj hráče. Blokař stojí na mírně pokrčených nohou čelem k síti, chodidla má mírně od sebe (o něco víc než šíře ramen) a váha je přenesena na špičky chodidel s tendencí mít ramena před těžištěm trupu (mírný předklon). Ramena souběžně se sítí, paže v loktech ohnuté a dlaně jsou ve výši ramen. Tato poloha paží umožňuje rychle reagovat a šetří drahocenné

sekundy pro následující činnost – výskok na blok, přesun na blok a odstoupení od sítě do obrany. Toto postavení paží je ideální při perfektní přihrávce soupeře. Pokud má soupeř hůře přihráno a musí hrát vysokou nahrávku, můžeme paže spustit dolů.

První činností blokujícího hráče je odraz k výskoku na blok. Začíná pokrčením nohou v kolenou a kyčlích. Při maximálním výskoku se paže stále pokrčené spouštějí směrem dolů až do mírného zapažení. Následuje prudký švih dopředu a nahoru mezi tělem a sítí. Hlavní hybnou silou při výskoku je práce nohou, ale i práce paží napomáhá k dynamice celého pohybu. Jakmile se paže dostávají na úroveň horní pásky sítě, hráč se je snaží nasouvat shora za síť a co nejdále pronikat do soupeřova pole. Tím zmenší útočícímu hráči úhel, pod kterým může útočit. Paže sahají šikmo vzhůru a jsou stále napnuté rovnoměrně od sebe vzdálené. Prsty jsou napnuté, zápěstí je zpevněno a tvoří přirozené prodloužení paží. Jedním z nejpodstatnějších požadavků na kvalitní blok je přesah blokaře přes síť.

Další fází bloku je dopad s provedením měkce přes špičky obou nohou a ztlumení ohnutím v kolenou. Při rychlém přesunu ihned po dopadu blokaři dopadají na nohu blíže k postranní čáře, kolem níž rotují a otáčejí se směrem do vlastního pole, aby se mohli zapojit do další činnosti, pokud je stále míč ve hře (Haník, 2014).

3.7 Vybírání

Každou útočnou herní kombinaci chce soupeř ukončit převážně prudkým útočným úderem. Hráči druhého družstva se za pomoci obranných herních činností a kombinací brání. Nejprve je to blokování na síti, ale následně jsou to také činnosti hráčů v poli, různé způsoby vybírání (Kaplan, 1999).

Vybírání v poli je tedy odbití nebo odražení míče jakýmkoliv způsobem v souladu s pravidly za účelem udržení míče ve hře a znemožnit soupeři dosáhnout bodu. Dnešní pravidla dovolují využít kteroukoli část těla. Úspěšnost vybírání úzce souvisí s kvalitou blokování a postavením hráčů v poli (Buchtel et al., 2006).

Haník (2014) rozděluje podle charakteru z hry vybírání:

- vybírání tvrdého útoku soupeře,
- vybírání ulívky soupeře,
- vykrývání: vybírání odražených míčů od bloku soupeře,

- vybírání odražených míčů (druhé odbití) od vlastních spoluhráčů,
- vybírání odražených míčů od vlastního bloku,
- přihrávka míče „zadarmo“.

Herní činnost vybírání vyžaduje vyšší nároky na hráče – bezpečné zvládnutí základních odbití, zkušenosti z herních situací, schopnost předvídat hru, reakční schopnosti na aktuální podněty (Kaplan & Buchtel, 1987).

Zpracování útoku soupeře a založení protiútoku jako hlavní cíl vybírání vyžaduje zvládnutí vybírání s nutností mít důkladně osvojené tyto dovednosti (Haník, 2014):

- odbití prsty – oproti nahrávce jsou prsty více napnuté a zpevněné, někdy se zapojují i dlaně, které odebírají míči energii,
- odbití bagrem – pomocí reflexních pohybů ztlumením a změněním polohy plochy paží udržet míč na vlastní polovině hřiště, nohama pouze upravuje svůj postoj,
- odbití jednoruč – předloktím, pěstí, špetkou,
- pádové techniky – převal stranou, převal vpřed, „rybička“, „placka“,
- herní pohyb, včetně postojů.

4 Syntetická část práce

V úvodu této části práce jsou předloženy výsledky měření z jednotlivých zápasů, druh a rychlost podání a kvalita příjmu. Ze všech sedmi zkoumaných zápasů jsou vytvořeny přehledné tabulky samostatně pro každé utkání a pro každý odehraný set. V náměrových tabulkách rychlosti podání (modrá barva) je zaznamenán druh podání, které používají jednotliví hráči (P = plachtící, S = smečované). Dále je zde zaznamenána u jednotlivých podávajících hráčů v setu rychlost podání uváděná v km/h, počet přímých bodů z podání (es) a počet zkažených podání (chyb). V náměrových tabulkách kvality příjmu (oranžová barva) je zaznamenána kvalita příjmu dle stanovených parametrů úrovně příjmu vyjádřených bodovou stupnicí od 1 do 5. Kvalita příjmu soupeře byla hodnocena po každém jednotlivém podání hráče VK Jihostroj České Budějovice.

Následně jsou výsledky z jednotlivých měření přehledně zpracovány do výsledných přehledů (tabulek a grafů), které se vždy vztahují k jednotlivým vědeckým otázkám.

4.1 Výsledky měření a záznamů

Zápas č. 1: VK Jihostroj České Budějovice – VK Ostrava 3:0

hráno dne 16. 10. 2021

Tabulka 1. Záznam rychlosti podání v zápase č. 1 v 1. setu.

1. SET												
podávající hráč	druh podání	rychlost podání								průměrná rychlost	chyby	esa
		1	2	3	4	5	6	7	8			
Michálek Petr	P											
Stoilovič Filip	S	84	X	85	X					84,5	2	
De Amo Miguel	P/S	59p	X	X	57p					58,0	2	1
Casey Schouten	S											
Kriško Michal	S	94	X	78	80					84,0	1	
Mach Radek	P	64	63	X						63,5	1	
Polák Josef	P	60	56	X						58,0	1	
Sedláček Oliver	P											
Licek Martin	S	75	94	102	101	56	X			85,6	1	

V tabulce 1 je znázorněn záznam rychlosti podání v zápase VK Jihostroj České Budějovice – VK Ostrava v prvním setu. Z tabulky je patrné, že nejvíce smečovaných podání v setu zaznamenal Martin Licek, který provedl také nejrychlejší podání s rychlostí 102 km/h. Naopak nejmenší rychlost 57 km/h byla naměřena při čtvrtém plachtícím podání Miguela De Ama.

Tabulka 2. Záznam rychlosti podání v zápase č. 1 v 2. setu.

2. SET												
podávající hráč	druh podání	rychlost podání								průměrná rychlost	chyby	esa
		1	2	3	4	5	6	7	8			
Michálek Petr	P											
Stoilovič Filip	S	84								84,0		
De Amo Miguel	P/S	59p								59,0		
Casey Schouten	S	108	100	107						105,0		2
Kriško Michal	S	86	90	X	77	71	84			81,6	1	
Mach Radek	P	63	62	63	62	62	60	57	X	61,3	1	
Polák Josef	P	54	58							56,0		
Sedláček Oliver	P											
Lícek Martin	S	61	94	103	X					74,5	1	

V tabulce 2 je znázorněn záznam rychlosti podání v zápase VK Jihostroj České Budějovice – VK Ostrava ve druhém setu. Z tabulky je vidět, že nejvyšší rychlost měla podání Caseyho Schoutena, všechna byla přes 100 km/h. Miguel De Amo měl možnost jediného podání, a to plachtícího s rychlostí 59 km/h.

Tabulka 3. Záznam rychlosti podání v zápase č. 1 ve 3. setu.

3. SET												
podávající hráč	druh podání	rychlost podání								průměrná rychlost	chyby	esa
		1	2	3	4	5	6	7	8			
Michálek Petr	P											
Stoilovič Filip	S	78	96	97	90	97	57	90	X	86,4	1	2
De Amo Miguel	P/S											
Casey Schouten	S											
Kriško Michal	S	96	95	X						95,5	1	1
Mach Radek	P	60	63							61,5		
Polák Josef	P	58	64	62	58	60	63	60	63	61,0		1
Sedláček Oliver	P											
Lícek Martin	S	93	101							97,0		
Piskáček Ondřej	P	59								59,0		

V tabulce 3 je znázorněn záznam rychlosti podání v zápase VK Jihostroj České Budějovice – VK Ostrava ve třetím setu. Z tabulky je evidentní, že nejvíce podávajícími hráči byli Filip Stoilovič a Josef Polák. Z této dvojice hráčů pouze Josef Polák nezkazil ani jedno. Jedno jediné podání předvedl Ondřej Piskáček – plachtící s rychlostí 59 km/h.

Tabulka 4. Záznam kvality příjmu v zápase č. 1 v 1. setu.

1. SET									
podávající hráč	druh podání	kvalita příjmu							
		1	2	3	4	5	6	7	8
Michálek Petr	P								
Stoilovič Filip	S	2	X	1	X				
De Amo Miguel	P/S	2	X	X	5				
Casey Schouten	S								
Kriško Michal	S	1	X	1	2				
Mach Radek	P	1	1	X					
Polák Josef	P	2	1	X					
Sedláček Oliver	P								
Lícek Martin	S	1	1	3	3	2	X		

V tabulce 4 je znázorněn záznam kvality příjmu v zápase VK Jihostroj České Budějovice – VK Ostrava v prvním setu, ve kterém pouze Miguel De Amo dal jeden přímý bod z podání. Nejlepší příjem měl soupeř VK Ostrava při podání Radka Macha.

Tabulka 5. Záznam kvality příjmu v zápase č. 1 v 2. setu.

2. SET									
podávající hráč	druh podání	kvalita příjmu							
		1	2	3	4	5	6	7	8
Michálek Petr	P								
Stoilovič Filip	S	2							
De Amo Miguel	P/S	1							
Casey Schouten	S	4	5	5					
Kriško Michal	S	2	4	X	2	1	1		
Mach Radek	P	2	1	2	1	2	3	1	X
Polák Josef	P	1	2						
Sedláček Oliver	P								
Lícek Martin	S	3	2	2	X				

V tabulce 5 je znázorněn záznam kvality příjmu v zápase VK Jihostroj České Budějovice – VK Ostrava ve druhém setu. Z tabulky je patrné, že Casey Schouten zaznamenal v tomto setu dva přímé body z podání. Nejvíce podávajícím byl Radek Mach a pouze s jednou chybou.

Tabulka 6. Záznam kvality příjmu v zápase č. 1 ve 3. setu.

3. SET										
podávající hráč	druh podání	kvalita příjmu								
		1	2	3	4	5	6	7	8	
Michálek Petr	P									
Stoilovič Filip	S	1	5	3	3	5	2	2	X	
De Amo Miguel	P/S									
Casey Schouten	S									
Kriško Michal	S	5	3	X						
Mach Radek	P	3	3							
Polák Josef	P	1	3	5	2	1	3	2	2	
Sedláček Oliver	P									
Lícek Martin	S	2	1							
Piskáček Ondřej	P	3								

V tabulce 6 je znázorněn záznam kvality příjmu v zápase VK Jihostroj České Budějovice – VK Ostrava ve třetím setu s nejhorším příjmem po podání Michala Kriška u VK Ostrava. Filip Stoilovič dal dva přímé body z podání, Michal Kriško a Josef Polák každý jeden přímý bod.

Zápas č. 2: VK Jihostroj České Budějovice – Kladno volejbal.cz 3:0

hráno dne 30. 10. 2021

Tabulka 7. Záznam rychlosti podání v zápase č. 2 v 1. setu.

1. SET												
podávající hráč	druh podání	rychlost podání								průměrná rychlost	chyby	esa
		1	2	3	4	5	6	7	8			
Michálek Petr	P	60	59	56	57					58,0		
Stoilovič Filip	S											
De Amo Miguel	P/S	89s	90s	X	58p					79,0	1	
Casey Schouten	S	102								102,0		1
Kriško Michal	S	98	93	101	104					99,0		1
Mach Radek	P											
Polák Josef	P	X	X	56						56,0	2	
Sedláček Oliver	P	61	58	56	X					58,3	1	
Lícek Martin	S	X	91	X						91,0	2	

V tabulce 7 je znázorněn záznam rychlosti podání v zápase VK Jihostroj České Budějovice – Kladno volejbal.cz v prvním setu, kde byla naměřena nejvyšší rychlost u posledního podání Michala Kriška. Casey Schoutenovi a Michalovi Kriškovi se podařilo eso.

Tabulka 8. Záznam rychlosti podání v zápase č. 2 v 2. setu.

2. SET												
podávající hráč	druh podání	rychlost podání								průměrná rychlost	chyby	esa
		1	2	3	4	5	6	7	8			
Michálek Petr	P	59	57	56							57,3	
Stoilovič Filip	S											
De Amo Miguel	P/S	90s	99s	96s	60p						86,3	
Casey Schouten	S	105	X								105,0	1
Kriško Michal	S	101	100	91	95	94	89	90	88		93,5	2
Mach Radek	P											
Polák Josef	P	X	X									2
Sedláček Oliver	P	61	58	59	60	62					60,0	
Licek Martin	S	89	91								90,0	

V tabulce 8 je znázorněn záznam rychlosti podání v zápase VK Jihostroj České Budějovice – Kladno volejbal.cz ve druhém setu. V tomto setu nejvíce podání zaznamenal Michal Kriško s dvěma esy a ani jedno podání nezkazil. Josef Polák v tomto setu podával dvakrát a obě podání byla neúspěšná. Nejvyšší rychlost podání mělo podání Caseyho Schoutena.

Tabulka 9. Záznam rychlosti podání v zápase č. 2 ve 3. setu.

3. SET												
podávající hráč	druh podání	rychlost podání								průměrná rychlost	chyby	esa
		1	2	3	4	5	6	7	8			
Michálek Petr	P	61	X								61,0	1
Stoilovič Filip	S	88									88,0	
De Amo Miguel	P/S	61p	87s	56p	58p						65,5	
Casey Schouten	S											
Kriško Michal	S	X	X	90							90,0	2
Mach Radek	P	63	60								61,5	
Polák Josef	P	56	60	61							59,0	
Sedláček Oliver	P	63	61								62,0	
Licek Martin	S	X	87								87,0	1
Piskáček Ondřej	P	56	57								56,5	

V tabulce 9 je znázorněn záznam rychlosti podání v zápase VK Jihostroj České Budějovice – Kladno volejbal.cz ve třetím setu. Z tabulky je vidět, že Michal Kriško zkazil první dvě podání a až třetí jeho podání bylo úspěšné. V tomto setu si nikdo z hráčů nezapsal eso. Nejmenší rychlost podání byla 56 km/h u třech hráčů – Miguel De Amo, Josef Polák a Ondřej Piskáček.

Tabulka 10. Záznam rychlosti podání v zápase č. 2 ve 4. setu.

4. SET												
podávající hráč	druh podání	rychlost podání								průměrná rychlost	chyby	esa
		1	2	3	4	5	6	7	8			
Michálek Petr	P	58	59	64	62	X				60,8	1	1
Stoilovič Filip	S	X	87	86						86,5	1	
De Amo Miguel	P/S											
Casey Schouten	S											
Kriško Michal	S	90	98							94,0		1
Mach Radek	P	63	60	X	59	61	X	61		60,8	2	
Polák Josef	P											
Sedláček Oliver	P	63	59							61,0		
Licek Martin	S											
Piskáček Ondřej	P	59	55	60						58,0		

V tabulce 10 je znázorněn záznam rychlosti podání v zápase VK Jihostroj České Budějovice – Kladno volejbal.cz ve čtvrtém setu, ve kterém nejvíce podání v zápase zaznamenal Radek Mach. V tomto setu není zapsáno ani jedno podání s rychlostí nad 100 km/h. Casey Schouten vůbec nepodával a podání Michala Kriška byla těsně pod stovkou.

Tabulka 11. Záznam kvality příjmu v zápase č. 2 v 1. setu.

1. SET										
podávající hráč	druh podání	kvalita příjmu								
		1	2	3	4	5	6	7	8	
Michálek Petr	P	3	2	1	1					
Stoilovič Filip	S									
De Amo Miguel	P/S	2	2	X	2					
Casey Schouten	S	5								
Kriško Michal	S	4	2	4	5					
Mach Radek	P									
Polák Josef	P	X	X	1						
Sedláček Oliver	P	3	1	1	X					
Licek Martin	S	X	1	X						

V tabulce 11 je znázorněn záznam kvality příjmu v zápase VK Jihostroj České Budějovice – Kladno volejbal.cz v prvním setu. Nejhorší příjem mělo družstvo Kladno volejbal.cz po podání Michal Kriška, což souvisí s rychlostí jeho podání dle tabulky 7. Po jednom přímém bodu zaznamenali Michal Kriško a Casey Schouten.

Tabulka 12. Záznam kvality příjmu v zápase č. 2 v 2. setu.

2. SET									
podávající hráč	druh podání	kvalita příjmu							
		1	2	3	4	5	6	7	8
Michálek Petr	P	2	1	2					
Stoilovič Filip	S								
De Amo Miguel	P/S	2	2	2	2				
Casey Schouten	S	3	X						
Kriško Michal	S	3	5	3	1	3	5	2	3
Mach Radek	P								
Polák Josef	P	X	X						
Sedláček Oliver	P	3	1	2	2	2			
Licek Martin	S	1	2						
Piskáček Ondřej	P								

V tabulce 12 je znázorněn záznam kvality příjmu v zápase VK Jihostroj České Budějovice – Kladno volejbal.cz ve druhém setu. V tomto setu Michal Kriško dal dva přímé body z podání. Josef Polák u obou podání chyboval.

Tabulka 13. Záznam kvality příjmu v zápase č. 2 ve 3. setu.

3. SET									
podávající hráč	druh podání	kvalita příjmu							
		1	2	3	4	5	6	7	8
Michálek Petr	P	3	X						
Stoilovič Filip	S	2							
De Amo Miguel	P/S	4	1	1	1				
Casey Schouten	S								
Kriško Michal	S	X	X	3					
Mach Radek	P	3	2						
Polák Josef	P	1	3	2					
Sedláček Oliver	P	1	2						
Licek Martin	S	X	1						
Piskáček Ondřej	P	1	1						

V tabulce 13 je znázorněn záznam kvality příjmu v zápase VK Jihostroj České Budějovice – Kladno volejbal.cz ve třetím setu. Po podání Ondřeje Piskáčka mělo družstvo Kladno volejbal.cz nejlepší příjem. V tomto setu ani jeden hráč nezapsal přímý bod z podání.

Tabulka 14. Záznam kvality příjmu v zápase č. 2 ve 4. setu.

4. SET									
podávající hráč	druh podání	kvalita příjmu							
		1	2	3	4	5	6	7	8
Michálek Petr	P	1	1	5	3	X			
Stoilovič Filip	S	X	1	2					
De Amo Miguel	P/S								
Casey Schouten	S								
Kriško Michal	S	1	5						
Mach Radek	P	3	1	X	1	1	X	1	
Polák Josef	P								
Sedláček Oliver	P	2	1						
Lícek Martin	S								
Piskáček Ondřej	P	1	2	2					

V tabulce 14 je znázorněn záznam kvality příjmu v zápase VK Jihostroj České Budějovice – Kladno volejbal.cz ve čtvrtém setu. Nejvíce podání v tomto setu měl Radek Mach, ale také jich nejvíce zkazil. Přímý bod z podání zaznamenal Petr Michálek a Michal Kriško.

Zápas č. 3: VK Jihostroj Č. Budějovice – VK Brno 3:2

hráno dne 13. 11. 2021

Tabulka 15. Záznam rychlosti podání v zápase č. 3 v 1. setu.

1. SET												
podávající hráč	druh podání	rychlost podání								průměrná rychlost	chyby	esa
		1	2	3	4	5	6	7	8			
Michálek Petr	P											
Stoilovič Filip	S	X	85	85	87					85,7	1	
De Amo Miguel	S	87	86	X	X					86,5	2	
Casey Schouten	S											
Kriško Michal	S	94	93	X	82					89,7	1	
Mach Radek	P	64	64	66						64,7		
Polák Josef	P	59	X	56						57,5	1	
Sedláček Oliver	P											
Lícek Martin	S	76	X	101	102	X	60			84,8	2	

V tabulce 15 je znázorněn záznam rychlosti podání v zápase VK Jihostroj České Budějovice – VK Brno v prvním setu. Z této tabulky je vidět, že nejnižší rychlost mělo podání blokaře Josefa Poláka a ani jedno jeho podání nemělo rychlost vyšší než 60 km/h. Naopak nejvyšší rychlost podání si připsal Martin Lícek, a to 102 km/h.

Tabulka 16. Záznam rychlosti podání v zápase č. 3 v 2. setu.

2.SET												
podávající hráč	druh podání	rychlost podání								průměrná rychlost	chyby	esa
		1	2	3	4	5	6	7	8			
Michálek Petr	P											
Stoilovič Filip	S	86	X							86,0	1	
De Amo Miguel	S	86								86,0		
Casey Schouten	S	X	102	106	X					104,0	2	1
Kriško Michal	S	89	90	X	X	80	87			86,5	2	
Mach Radek	P	64	X	63	61	62	61	57	X	61,3	2	
Polák Josef	P	56	60	X						58,0	1	
Sedláček Oliver	P											
Lícek Martin	S	78	X	103	X					90,5	2	

V tabulce 16 je znázorněn záznam rychlosti podání v zápase VK Jihostroj České Budějovice – VK Brno ve druhém setu, kdy v tomto setu podávající hráči zkazili nejvíce podání, a to celkem devět. Nejvyšší rychlost 106 km/h mělo podání Caseyho Schoutena, který si také zapsal jediné eso v tomto setu.

Tabulka 17. Záznam rychlosti podání v zápase č. 3 ve 3. setu.

3. SET												
podávající hráč	druh podání	rychlost podání								průměrná rychlost	chyby	esa
		1	2	3	4	5	6	7	8			
Michálek Petr	P											
Stoilovič Filip	S	82	96	98	91	X	68	X		87,0	2	1
De Amo Miguel	S	89	91	X						90,0	1	
Casey Schouten	S											
Kriško Michal	S	102	X	99						100,5	1	1
Mach Radek	P	60	63	63						62,0		
Polák Josef	P	58	64	X	58	60	63	60		60,5	1	
Sedláček Oliver	P											
Lícek Martin	S	96	102	X						99,0	1	

V tabulce 17 je znázorněn záznam rychlosti podání v zápase VK Jihostroj České Budějovice – VK Brno ve třetím setu. Z tabulky je patrné, že bilance podání Michala Kriška byla vyrovnaná, jedna chyba, jedno eso. Jedno podání Michala Kriška a Martina Licka mělo nejvyšší rychlost v tomto setu, a to 102 km/h.

Tabulka 18. Záznam rychlosti podání v zápase č. 3 ve 4. setu.

4. SET												
podávající hráč	druh podání	rychlost podání								průměrná rychlost	chyby	esa
		1	2	3	4	5	6	7	8			
Michálek Petr	P	54	X	56	53					54,3	1	
Stoilovič Filip	S											
De Amo Miguel	S	87	86	X	88					87,0	1	
Casey Schouten	S											
Kriško Michal	S	94	X	92	89					91,7	1	
Mach Radek	P	64	64	66						64,7		
Polák Josef	P	59	X	56						57,5	1	
Sedláček Oliver	P											
Lícek Martin	S	76	X	101	102	X	60			84,8	2	

V tabulce 18 je znázorněn záznam rychlosti podání v zápase VK Jihostroj České Budějovice – VK Brno ve čtvrtém setu. Z tabulky je patrné, že nejvíce podávajícím hráčem byl Martin Lícek, ale dvěma chybami V tomto setu nezaznamenal ani jeden hráč přímý bod z podání. Nejnižší rychlost podání 53 km/h mělo podání Petra Michálka. Jeho podání byla nejpomalejší.

Tabulka 19. Záznam rychlosti podání v zápase č. 3 v 5. setu.

5. SET												
podávající hráč	druh podání	rychlost podání								průměrná rychlost	chyby	esa
		1	2	3	4	5	6	7	8			
Michálek Petr	P											
Stoilovič Filip	S	X	85	85	87					85,7	1	
De Amo Miguel	S	87	X	86	X					86,5	2	
Casey Schouten	S											
Kriško Michal	S	94	93	X	82					89,7	1	
Mach Radek	P	64	64	66						64,7		
Polák Josef	P	59	X	56						57,5	1	
Sedláček Oliver	P											
Lícek Martin	S	76	X	101	102	X	60			84,8	2	

V tabulce 19 je znázorněn záznam rychlosti podání v zápase VK Jihostroj České Budějovice – VK Brno v pátém setu. Z tabulky je patrné, že nejnižší rychlost podání zaznamenal Josef Polák. Nejvyšší rychlost podání 102 km/h měl Martin Lícek stejně jako ve druhém a třetím setu. V tomto setu se opět nepodařil žádnému z hráčů přímý bod z podání.

Tabulka 20. Záznam kvality příjmu v zápase č. 3 v 1. setu.

1. Set									
podávající hráč	druh podání	kvalita příjmu							
		1	2	3	4	5	6	7	8
Michálek Petr	P								
Stoilovič Filip	S	X	3	1	3				
De Amo Miguel	S	2	1	X	X				
Casey Schouten	S								
Kriško Michal	S	1	2	X	2				
Mach Radek	P	2	1	3					
Polák Josef	P	1	X	1					
Sedláček Oliver	P								
Lícek Martin	S	2	X	2	3	X	1		

V tabulce 20 je znázorněn záznam kvality příjmu v zápase VK Jihostroj České Budějovice – VK Brno v prvním setu. V tomto setu bylo podání hráčů VK Jihostroj nejméně účinné, ani jednou nebyl příjem za „4“ nebo za „5“.

Tabulka 21. Záznam kvality příjmu v zápase č. 3 v 2. setu.

2. SET									
podávající hráč	druh podání	kvalita příjmu							
		1	2	3	4	5	6	7	8
Michálek Petr	P								
Stoilovič Filip	S	1	X						
De Amo Miguel	S	2							
Casey Schouten	S	X	5	4	X				
Kriško Michal	S	3	3	X	X	2	3		
Mach Radek	P	2	X	3	1	1	2	3	X
Polák Josef	P	2	3	X					
Sedláček Oliver	P								
Lícek Martin	S	1	X	3	X				

V tabulce 21 je znázorněn záznam kvality příjmu v zápase VK Jihostroj České Budějovice – VK Brno ve druhém setu. Z tabulky je patrné, že v tomto setu bylo nejvíce chyb na podání, celkem deset. Kromě Radka Macha se každý dopustil alespoň jedné chyby. Pouze Casey Schouten zaznamenal jeden přímý bod a jeho dvě podání byla neúčinnější.

Tabulka 22. Záznam kvality příjmu v zápase č. 3 ve 3. setu.

3. SET									
podávající hráč	druh podání	kvalita příjmu							
		1	2	3	4	5	6	7	8
Michálek Petr	P								
Stoilovič Filip	S	1	5	4	3	X	2	X	
De Amo Miguel	S	1	3	X					
Casey Schouten	S								
Kriško Michal	S	5	X	4					
Mach Radek	P	3	3	2					
Polák Josef	P	1	3	X	1	2	3	2	
Sedláček Oliver	P								
Lícek Martin	S	2	4	X					

V tabulce 22 je znázorněn záznam kvality příjmu v zápase VK Jihostroj České Budějovice – VK Brno ve třetím setu. Nejúčinnější podání měl Michal Kriško s jedním přímým bodem. Další přímý bod zaznamenal Filip Stoilovič.

Tabulka 23. Záznam kvality příjmu v zápase č. 3 ve 4. setu.

4. SET									
podávající hráč	druh podání	kvalita příjmu							
		1	2	3	4	5	6	7	8
Michálek Petr	P	2	X	2	1				
Stoilovič Filip	S								
De Amo Miguel	S	2	2	X	2				
Casey Schouten	S								
Kriško Michal	S	2	X	2	1				
Mach Radek	P	2	2	3					
Polák Josef	P	1	X	1					
Sedláček Oliver	P								
Lícek Martin	S	2	X	2	3	X	1		

V tabulce 23 je znázorněn záznam kvality příjmu v zápase VK Jihostroj České Budějovice – VK Brno ve čtvrtém setu. Z tabulky je vidět, že v tomto setu nebyl ani jeden přímý bod z podání. Nejlepší příjem měl soupeř VK Brno při podání Josefa Poláka. Opět jako ve druhém setu jediný Radek Mach při podání nechyboval.

Tabulka 24. Záznam kvality příjmu v zápase č. 3 v 5. setu.

5.SET									
podávající hráč	druh podání	kvalita příjmu							
		1	2	3	4	5	6	7	8
Michálek Petr	P								
Stoilovič Filip	S	X	2	1	3				
De Amo Miguel	S	1	X	3	X				
Casey Schouten	S								
Kriško Michal	S	3	1	X	2				
Mach Radek	P	3	1	2					
Polák Josef	P	X	2	1					
Sedláček Oliver	P								
Licek Martin	S	1	X	1	2	X	1		

V tabulce 24 je znázorněn záznam kvality příjmu v zápase VK Jihostroj České Budějovice – VK Brno v pátém setu. Stejně jako ve čtvrtém setu nezaznamenali hráči VK Jihostroj ani jeden přímý bod z podání. Nejlepší příjem měl soupeř VK Brno při podání Martina Licka. Radek Mach jako jediný podával opět bez chyby.

Zápas č. 4: VK Jihostroj Č. Budějovice – AERO Odolena Voda 3:1

hráno dne 27. 11. 2021

Tabulka 25. Záznam rychlosti podání v zápase č. 4 v 1. setu.

1. SET											
podávající hráč	druh podání	rychlost podání							průměrná rychlost	chyby	esa
		1	2	3	4	5	6	7			
Michálek Petr	P										
Stoilovič Filip	S	86	82	X					84,0	1	
De Amo Miguel	S	86	87	87	91	56			81,4		
Casey Schouten	S	111							111,0		
Kriško Michal	S	87	87	X	96	92			90,5	1	1
Mach Radek	P	64	65	61					63,3		
Polák Josef	P										
Sedláček Oliver	P	59	63	66	60	66	56		61,7		1
Licek Martin	S	80	91	100					90,3		

V tabulce 25 je znázorněn záznam rychlosti podání v zápase VK Jihostroj České Budějovice – AERO Odolena Voda v prvním setu, kdy nejvyšší rychlost podání v celém zápase zaznamenal Casey Schouten s jedním jediným podáním, a to 111 km/h. Zároveň byla vyrovnaná bilance chyb a es.

Tabulka 26. Záznam rychlosti podání v zápase č. 4 v 2. setu.

2. SET											
podávající hráč	druh podání	rychlost podání							průměrná rychlost	chyby	esa
		1	2	3	4	5	6	7			
Michálek Petr	P										
Stoilovič Filip	S	88	66	89	94				84,3		1
De Amo Miguel	S	X	84						84,0	1	
Casey Schouten	S										
Kriško Michal	S	93	64	92	92	78	95		85,7		1
Mach Radek	P	58	60	57	65	X			60,0	1	
Polák Josef	P										
Sedláček Oliver	P	58	62	66	X	56			60,5	1	
Lícek Martin	S	77	X	88	X				82,5	2	

V tabulce 26 je znázorněn záznam rychlosti podání v zápase VK Jihostroj České Budějovice – AERO Odolena Voda ve druhém setu. Michal Kriško v tomto setu neměl ze sedmi podání ani jednu chybu. Ani jedno podání v celém setu nepřekročilo rychlost 100 km/h.

Tabulka 27. Záznam rychlosti podání v zápase č. 4 ve 3. setu.

3. SET											
podávající hráč	druh podání	rychlost podání							průměrná rychlost	chyby	esa
		1	2	3	4	5	6	7			
Michálek Petr	P	58	58	61	60	57	56	57	58,1		
Stoilovič Filip	S	63	X						63,0	1	
De Amo Miguel	P/S	X	54p						54,0	1	
Casey Schouten	S	95	109	100	102				101,5		
Kriško Michal	S	83							83,0		
Mach Radek	P	54	59	56	62	62			58,6		
Polák Josef	P										
Sedláček Oliver	P	68	58	66	63				63,8		
Lícek Martin	S										

V tabulce 27 je znázorněn záznam rychlosti podání v zápase VK Jihostroj České Budějovice – AERO Odolena Voda ve třetím setu. Z tabulky je patrné, že průměrná rychlost všech podání Casey Schoutna byla přes 101 km/h. V tomto setu Petr Michálek nezapsal ze sedmi podání ani jednu chybu. Nejnižší rychlost podání 54 km/h měla plachtící podání Miguela De Amo a Radka Macha.

Tabulka 28. Záznam rychlosti podání v zápase č. 4 ve 4. setu.

4. SET												
podávající hráč	druh podání	rychlost podání							průměrná rychlost	chyby	esa	
		1	2	3	4	5	6	7				
Michálek Petr	P	59	58	60	60	61			59,6		1	
Stoilovič Filip	S	77	X	61					69,0	1		
De Amo Miguel	P/S	46p	86	49	88	52	83	60	69,7		1	
Casey Schouten	S	57	101	100					86,0			
Kriško Michal	S											
Mach Radek	P	63	57						60,0			
Polák Josef	P											
Sedláček Oliver	P	62	56	61	X				59,7	1	1	
Licek Martin	S											

V tabulce 28 je znázorněn záznam rychlosti podání v zápase VK Jihostroj České Budějovice – AERO Odolena Voda ve čtvrtém setu. V tomto setu bylo zaznamenáno více es než chyb na podání. Miguel De Amo podával sedmkrát bez jediné chyby.

Tabulka 29. Záznam kvality příjmu v zápase č. 4 v 1. setu.

1. SET									
podávající hráč	druh podání	kvalita příjmu							
		1	2	3	4	5	6	7	
Michálek Petr	P								
Stoilovič Filip	S	2	1	X					
De Amo Miguel	S	4	3	3	2	1			
Casey Schouten	S	2							
Kriško Michal	S	5	2	X	3	2			
Mach Radek	P	2	3	3					
Polák Josef	P								
Sedláček Oliver	P	1	3	1	2	5	1		
Licek Martin	S	2	1	3					

V tabulce 29 je znázorněn záznam kvality příjmu v zápase VK Jihostroj České Budějovice – AERO Odolena Voda v prvním setu. Po podání Michala Kriška mělo družstvo AERO Odolena Voda nejhorší příjem. Zároveň tento hráč spolu s Oliverem Sedláčkem zaznamenali každý jeden přímý bod z podání.

Tabulka 30. Záznam kvality příjmu v zápase č. 4 v 2. setu.

2. SET								
podávající hráč	druh podání	kvalita příjmu						
		1	2	3	4	5	6	7
Michálek Petr	P							
Stoilovič Filip	S	5	1	2	2			
De Amo Miguel	S	X	1					
Casey Schouten	S							
Kriško Michal	S	5	1	1	3	1	3	
Mach Radek	P	1	1	1	1	X		
Polák Josef	P							
Sedláček Oliver	P	2	1	1	X	1		
Lícek Martin	S	1	X	2	X			

V tabulce 30 je znázorněn záznam kvality příjmu v zápase VK Jihostroj České Budějovice – AERO Odolena Voda ve druhém setu. Celkem ve třinácti případech v tomto setu byla kvalita příjmu za 1, což souvisí s celkově nižší průměrnou rychlostí podání dle tabulky 27. Z tohoto důvodu družstvo VK Jihostroj prohrálo tento set 26:28.

Tabulka 31. Záznam kvality příjmu v zápase č. 4 ve 3. setu.

3. SET								
podávající hráč	druh podání	kvalita příjmu						
		1	2	3	4	5	6	7
Michálek Petr	P	1	2	2	3	2	2	3
Stoilovič Filip	S	2	X					
De Amo Miguel	P/S	X	1					
Casey Schouten	S	2	4	3	2			
Kriško Michal	S	1						
Mach Radek	P	1	2	1	1	2		
Polák Josef	P							
Sedláček Oliver	P	2	1	1	3			
Lícek Martin	S							

V tabulce 31 je znázorněn záznam kvality příjmu v zápase VK Jihostroj České Budějovice – AERO Odolena Voda ve třetím setu, kde nejvíce podávajícím hráčem byl Petr Michálek, ale zároveň zaznamenal nejnižší průměrnou rychlost podání ze všech hráčů. V tomto setu se nepodařil ani jeden přímý bod z podání.

Tabulka 32. Záznam kvality příjmu v zápase č. 4 ve 4. setu.

4. SET								
podávající hráč	druh podání	kvalita příjmu						
		1	2	3	4	5	6	7
Michálek Petr	P	2	4	1	5	2		
Stoilovič Filip	S	2	X	1				
De Amo Miguel	P/S	1	1	1	5	3	2	3
Casey Schouten	S	1	3	1				
Kriško Michal	S							
Mach Radek	P	1	3					
Polák Josef	P							
Sedláček Oliver	P	1	2	5	X			
Licek Martin	S							

V tabulce 32 je znázorněn záznam kvality příjmu v zápase VK Jihostroj České Budějovice – AERO Odolena Voda ve čtvrtém setu. Z tabulky je patrné, že kvalita příjmu v tomto setu byla u hráčů AERO Odolena Voda nejhorší z celého zápasu. Také proto družstvo AERO Odolena Voda prohrálo.

Zápas č. 5: VK Jihostroj Č. Budějovice – VK Dukla Liberec 3:1

hráno dne 13. 12. 2021

Tabulka 33. Záznam rychlosti podání v zápase č. 5 v 1. setu.

1. SET											
podávající hráč	druh podání	rychlost podání							průměrná rychlost	chyby	esa
		1	2	3	4	5	6	7			
Michálek Petr	P	60	58	62	60	59	61	63	60,4		
Stoilovič Filip	S	83							83,0		
De Amo Miguel	S	90	X	95					92,5	1	
Casey Schouten	S	X								1	
Kriško Michal	S	94							94,0		
Mach Radek	P	64	62	66	63	65			64,0		
Polák Josef	P	X	61	65					63,0	1	
Sedláček Oliver	P										
Licek Martin	S	78	93	82					84,3		

V tabulce 33 je znázorněn záznam rychlosti podání v zápase VK Jihostroj České Budějovice – VK Dukla Liberec v prvním setu. Z tabulky je vidět, že nejvíce podání zaznamenal Petr Michálek a nezapsal si ani jednu chybu. Casey Schouten podával jednou a bohužel chybně.

Tabulka 34. Záznam rychlosti podání v zápase č. 5 v 2. setu.

2. SET											
podávající hráč	druh podání	rychlost podání							průměrná rychlost podání	chyby	esa
		1	2	3	4	5	6	7			
Michálek Petr	P	62	67	66	64				64,8		
Stoilovič Filip	S	90	X						90,0	1	
De Amo Miguel	S	98	95	93	94	93	99		95,3		1
Casey Schouten	S	97	X						97,0	1	
Křiško Michal	S										
Mach Radek	P	65	66	69	64	68	66	58	65,1		1
Polák Josef	P	X	65						65,0	1	1
Sedláček Oliver	P										
Licek Martin	S										

V tabulce 34 je znázorněn záznam rychlosti podání v zápase VK Jihostroj České Budějovice – VK Dukla Liberec ve druhém setu. V tomto setu nejvíce podání zaznamenali Miguel De Amo a Radek Mach, a to bez jediné chyby. Oba si zapsali také po jednom esu. Jejich zásluhou vyhrálo družstvo VK Jihostroj tento set 25:15.

Tabulka 35. Záznam rychlosti podání v zápase č. 5 ve 3. setu.

3. SET											
podávající hráč	druh podání	rychlost podání							průměrná rychlost podání	chyby	esa
		1	2	3	4	5	6	7			
Michálek Petr	P	62	65	67	64				64,5		
Stoilovič Filip	S	81	97	89	98	99			92,8		
De Amo Miguel	S	101	96	101					99,3		
Casey Schouten	S	106	X	90	X				98,0	2	1
Křiško Michal	S										
Mach Radek	P	67	66						66,5		
Polák Josef	P	68	66						67,0		
Sedláček Oliver	P										
Licek Martin	S	X								1	

V tabulce 35 je znázorněn záznam rychlosti podání v zápase VK Jihostroj České Budějovice – VK Dukla Liberec ve třetím setu. Z tabulky je patrné, že rychlostí nad 100 km/h podávali Miguel De Amo a Casey Schouten. V tomto setu Casey Schouten zaznamenal nejvyšší rychlost podání i v celém zápase, a to 106 km/h.

Tabulka 36. Záznam rychlosti podání v zápase č. 5 ve 4. setu.

4. SET											
podávající hráč	druh podání	rychlost podání							průměrná rychlost podání	chyby	esa
		1	2	3	4	5	6	7			
Michálek Petr	P	64	66	62	67				64,8		1
Stoilovič Filip	S	92	89	88	87	94			90,0		2
De Amo Miguel	S	98							98,0		
Casey Schouten	S	103	92	98	X				97,7	1	
Křiško Michal	S										
Mach Radek	P	67	66	67	61				65,3		
Polák Josef	P	64	X	63	62				63,0	1	
Sedláček Oliver	P										
Licek Martin	S										

V tabulce 36 je znázorněn záznam rychlosti podání v zápase VK Jihostroj České Budějovice – VK Dukla Liberec ve čtvrtém setu, kde bylo víc es než chyb na podání. Dvě esa si zapsal Filip Stoilovič a jedno Petr Michálek. Ani jedno podání v tomto setu nemělo rychlost pod 60 km/h.

Tabulka 37. Záznam kvality příjmu v zápase č. 5 v 1. setu.

1. SET									
podávající hráč	druh podání	kvalita příjmu							
		1	2	3	4	5	6	7	
Michálek Petr	P	1	2	2	2	2	3	2	
Stoilovič Filip	S	1							
De Amo Miguel	S	1	X	3					
Casey Schouten	S	X							
Křiško Michal	S	1							
Mach Radek	P	1	2	3	2	3			
Polák Josef	P	X	2	3					
Sedláček Oliver	P								
Licek Martin	S	1	1	2					

V tabulce 37 je znázorněn záznam kvality příjmu v zápase VK Jihostroj České Budějovice – VK Dukla Liberec v prvním setu. Z tabulky je patrné, že Martin Licek podával menší rychlostí než obvykle, a tudíž kvalita příjmu soupeře po jeho podání byla nejlepší. V tomto setu nebyl zaznamenán přímý bod z podání.

Tabulka 38. Záznam kvality příjmu v zápase č. 5 v 2. setu.

2. SET								
podávající hráč	druh podání	kvalita příjmu						
		1	2	3	4	5	6	7
Michálek Petr	P	1	1	2	2			
Stoilovič Filip	S	1	X					
De Amo Miguel	S	3	2	3	2	5	2	
Casey Schouten	S	2	X					
Kriško Michal	S							
Mach Radek	P	1	2	3	1	1	5	1
Polák Josef	P	X	5					
Sedláček Oliver	P							
Licek Martin	S							

V tabulce 38 je znázorněn záznam kvality příjmu v zápase VK Jihostroj České Budějovice – VK Dukla Liberec ve druhém setu. Z tabulky je nejzajímavější to, že Josef Polák podával pouze dvakrát a z toho jednou zkazil a jednou dal eso. Eso si zapsal i Miguel De Amo a Radek Mach.

Tabulka 39. Záznam kvality příjmu v zápase č. 5 ve 3. setu.

3. SET								
podávající hráč	druh podání	kvalita příjmu						
		1	2	3	4	5	6	7
Michálek Petr	P	1	3	2	2			
Stoilovič Filip	S	1	2	2	2	3		
De Amo Miguel	S	2	1	1				
Casey Schouten	S	5	X	1	X			
Kriško Michal	S							
Mach Radek	P	3	1					
Polák Josef	P	1	1					
Sedláček Oliver	P							
Licek Martin	S	X						

V tabulce 39 je znázorněn záznam kvality příjmu v zápase VK Jihostroj České Budějovice – VK Dukla Liberec ve třetím setu. Z tabulky je patrné, že všechna podání Josefa Poláka byla přijata za „1“. Casey Schouten jako jediný zaznamenal přímý bod z podání.

Tabulka 40. Záznam kvality příjmu v zápase č. 5 ve 4. setu.

4. SET								
podávající hráč	druh podání	kvalita příjmu						
		1	2	3	4	5	6	7
Michálek Petr	P	2	1	1	5			
Stoilovič Filip	S	1	5	1	5	1		
De Amo Miguel	P/S	2						
Casey Schouten	S	3	1	3	X			
Kriško Michal	S							
Mach Radek	P	1	2	1	2			
Polák Josef	P	1	X	1	2			
Sedláček Oliver	P							
Licek Martin	S							

V tabulce 40 je znázorněn záznam kvality příjmu v zápase VK Jihostroj České Budějovice – VK Dukla Liberec ve čtvrtém setu. V tomto setu nejvíce přímých bodů z podání zaznamenal Filip Stoilovič. U něj je zajímavé, že další tři podání byla na druhou stranu pro VK Dukla Liberec nejsnazší, a tím měl soupeř nejjednodušší příjem.

Zápas č. 6: VK Jihostroj Č. Budějovice – ČEZ Karlovarsko

hráno dne 8. 1. 2022

Tabulka 41. Záznam rychlosti podání v zápase č. 6 v 1. setu.

1. SET											
podávající hráč	druh podání	rychlost podání							průměrná rychlost	chyby	esa
		1	2	3	4	5	6	7			
Michálek Petr	P										
Stoilovič Filip	S	X	X							2	
De Amo Miguel	S	X	84	91	X				87,5	2	1
Casey Schouten	S	94	102	X	97				97,7	1	1
Kriško Michal	S										
Mach Radek	P	63	63	62	57				61,3		
Polák Josef	P	55	X						55,0	1	
Sedláček Oliver	P										
Licek Martin	S	95	102	59	99	X			88,8	1	

V tabulce 41 je znázorněn záznam rychlosti podání v zápase VK Jihostroj České Budějovice – ČEZ Karlovarsko v prvním setu. Z tabulky je patrné, že nejvíce chybuje hráčem byl Filip Stoilovič. Dvou chyb se také dopustil i Miguel De Amo. Stejnou nejvyšší rychlost podání 102 km/h v tomto setu zaznamenal Casey Schouten a Martin Licek.

Tabulka 42. Záznam rychlosti podání v zápase č. 6 v 2. setu.

2. SET											
podávající hráč	druh podání	rychlost podání							průměrná rychlost	chyby	esa
		1	2	3	4	5	6	7			
Michálek Petr	P	56							56,0		
Stoilovič Filip	S	65	70	86	86	93	71	X	78,5	1	
De Amo Miguel	P/S	74s	60p	59p					59,5		
Casey Schouten	S	X	100	100	111				103,7	1	
Kriško Michal	S	X								1	
Mach Radek	P	56	56	57					56,3		
Polák Josef	P	54	55						54,5		
Sedláček Oliver	P										
Licek Martin	S	X	97						97,0	1	

V tabulce 42 je znázorněn záznam rychlosti podání v zápase VK Jihostroj České Budějovice – ČEZ Karlovarsko ve druhém setu. Z tabulky je vidět, že i přes první zkažené podání byl nejlépe podávajícím hráčem Casey Schouten. Všechna jeho podání měla rychlost přes 100 km/h. V tomto setu nebylo zaznamenáno ani jedno eso.

Tabulka 43. Záznam rychlosti podání v zápase č. 6 ve 3. setu.

3. SET											
podávající hráč	druh podání	rychlost podání							průměrná rychlost	chyby	esa
		1	2	3	4	5	6	7			
Michálek Petr	P	59	60	59					59,3		
Stoilovič Filip	S	68	94	95	93				87,5		1
De Amo Miguel	S	X								1	
Casey Schouten	S	111	100	112	99	106	93		103,5		2
Kriško Michal	S										
Mach Radek	P	61							61,0		
Polák Josef	P	55							55,0		
Sedláček Oliver	P	59	64						61,5		
Licek Martin	S										

V tabulce 43 je znázorněn záznam rychlosti podání v zápase VK Jihostroj České Budějovice – ČEZ Karlovarsko ve třetím setu. Nejlépe podávajícím hráčem byl opět Casey Schouten s nejvyšší rychlostí v zápase 112 km/h. Při průměrné rychlosti přes 103 km/h zaznamenal dvě esa.

Tabulka 44. Záznam kvality příjmu v zápase č. 6 v 1. setu.

1. SET								
podávající hráč	druh podání	kvalita příjmu						
		1	2	3	4	5	6	7
Michálek Petr	P							
Stoilovič Filip	S	X	X					
De Amo Miguel	S	X	5	2	X			
Casey Schouten	S	1	5	X	1			
Kriško Michal	S							
Mach Radek	P	2	2	2	1			
Polák Josef	P	1	X					
Sedláček Oliver								
Licek Martin	S	1	4	4	3	X		

V tabulce 44 je znázorněn záznam kvality příjmu v zápase VK Jihostroj České Budějovice – ČEZ Karlovarsko v prvním setu. Nejméně účinné podání v tomto setu měl Radek Mach. Přímý bod z podání zaznamenal Miguel De Amo a Casey Schouten.

Tabulka 45. Záznam kvality příjmu v zápase č. 6 v 2. setu.

2. SET								
podávající hráč	druh podání	kvalita příjmu						
		1	2	3	4	5	6	7
Michálek Petr	P	2						
Stoilovič Filip	S	2	1	2	1	3	3	X
De Amo Miguel	P/S	1	1	3				
Casey Schouten	S	X	2	3	4			
Kriško Michal	S	X						
Mach Radek	P	3	2	1				
Polák Josef	P	1	1					
Sedláček Oliver	P							
Licek Martin	S	X	1					

V tabulce 45 je znázorněn záznam kvality příjmu v zápase VK Jihostroj České Budějovice – ČEZ Karlovarsko ve druhém setu. V tomto setu měl nejméně účinné podání Josef Polák, proto měl soupeř ČEZ Karlovarsko přihráno za „1“. V tomto setu nebyl zaznamenán ani jeden přímý bod z podání.

Tabulka 46. Záznam kvality příjmu v zápase č. 6 ve 3. setu.

3. SET								
podávající hráč	druh podání	kvalita příjmu						
		1	2	3	4	5	6	7
Michálek Petr	P	4	2	3				
Stoilovič Filip	S	1	3	5	2			
De Amo Miguel	S	X						
Casey Schouten	S	5	1	5	3	4	1	
Kriško Michal	S							
Mach Radek	P	1						
Polák Josef	P	1						
Sedláček Oliver	P	1	2					
Licek Martin	S							

V tabulce 46 je znázorněn záznam kvality příjmu v zápase VK Jihostroj České Budějovice – ČEZ Karlovarsko ve třetím setu s neúčinnějším podáním Caseyho Schoutena. Zapsal si dva přímé body z podání. Nejjednodušší příjem měl soupeř ČEZ Karlovarsko při podání Radka Macha a Josefa Poláka.

Zápas č. 7: VK Jihostroj Č. Budějovice – VK Euro Sitex Příbram

hráno dne 22. 1. 2022

Tabulka 47. Záznam rychlosti podání v zápase č. 7 v 1. setu.

1. SET												
podávající hráč	druh podání	rychlost podání								průměrná rychlost	chyby	esa
		1	2	3	4	5	6	7	8			
Michálek Petr	P											
Stoilovič Filip	S	91	78	97	63						82,3	1
De Amo Miguel	P/S	57p	49p	X							53,0	1
Casey Schouten	S	95	95	X	52	93	106	103	96		91,4	1
Kriško Michal	S											
Mach Radek	P											
Polák Josef	P	50	55	54	56						53,8	
Sedláček Oliver	P	59	X								59,0	1
Licek Martin	S	89	75	81	X						81,7	1

V tabulce 47 je znázorněn záznam rychlosti podání v zápase VK Jihostroj České Budějovice – VK Euro Sitex Příbram v prvním setu. Z tabulky je patrné, že neúčinnější podání a zároveň nejvíce podání ze všech hráčů měl Casey Schouten. Po jednom esu si zapsali Filip Stoilovič a Martin Licek.

Tabulka 48. Záznam rychlosti podání v zápase č. 7 v 2. setu.

2. SET												
podávající hráč	druh podání	rychlost podání								průměrná rychlost	chyby	esa
		1	2	3	4	5	6	7	8			
Michálek Petr	P											
Stoilovič Filip	S	94	60	98	91	67	51			76,8		1
De Amo Miguel	P/S	58p	79s	59p	74s					67,5		1
Casey Schouten	S	55	59	93	X	97				76,0	1	
Kriško Michal	S											
Mach Radek	P											
Polák Josef	P	54	X	56	X					55,0	2	1
Sedláček Oliver	P	55	X							55,0	1	
Lícek Martin	S	X	93	63						78,0	1	1

V tabulce 48 je znázorněn záznam rychlosti podání v zápase VK Jihostroj České Budějovice – VK Euro Sitex Příbram ve druhém setu. V tomto setu přestože byla zaznamenána čtyři esa, se podávalo nejmenší rychlostí v celém zápase. Eso si zapsal Filip Stoilovič, Miguel De Amo, Josef Polák a Martin Lícek.

Tabulka 49. Záznam rychlosti podání v zápase č. 7 ve 3. setu.

3. SET												
podávající hráč	druh podání	rychlost podání								průměrná rychlost	chyby	esa
		1	2	3	4	5	6	7	8			
Michálek Petr	P	57	62	55	59					58,3		
Stoilovič Filip	S											
De Amo Miguel	P	61p	63p	61p	58p					60,8		
Casey Schouten	S	83	96	99	X					92,7	1	
Kriško Michal	S											
Mach Radek	P											
Polák Josef	P	55	X	53	53	57				54,5	1	1
Sedláček Oliver	P	58	X							58,0	1	
Lícek Martin	S	64	87	89	68	101				81,8		

V tabulce 49 je znázorněn záznam rychlosti podání v zápase VK Jihostroj České Budějovice – VK Euro Sitex Příbram ve třetím setu. Pouze jedno, a to poslední podání Martina Licka, vykazovalo rychlost nad 100 km/h. Nejnižší rychlost 53 km/h mělo podání Josefa Poláka.

Tabulka 50. Záznam kvality příjmu v zápase č. 7 v 1. setu.

1. SET									
podávající hráč	druh podání	kvalita příjmu							
		1	2	3	4	5	6	7	8
Michálek Petr	P								
Stoilovič Filip	S	5	1	1	3				
De Amo Miguel	P/S	3	1	X					
Casey Schouten	S	4	3	X	1	2	3	1	1
Kriško Michal	S								
Mach Radek	P								
Polák Josef	P	3	2	3	1				
Sedláček Oliver	P	1	X						
Licek Martin	S	3	5	2	X				

V tabulce 50 je znázorněn záznam kvality příjmu v zápase VK Jihostroj České Budějovice – VK Euro Sitex Příbram v prvním setu. Po podání Martina Licka měli hráči VK Euro Sitex Příbram nejhorší příjem. Martin Licek a Filip Stoilovič zaznamenali přímý bod z podání.

Tabulka 51. Záznam kvality příjmu v zápase č. 7 v 2. setu.

2. SET									
podávající hráč	druh podání	kvalita příjmu							
		1	2	3	4	5	6	7	8
Michálek Petr	P								
Stoilovič Filip	S	5	3	3	1	1	1		
De Amo Miguel	P/S	1	2	5	1				
Casey Schouten	S	1	1	1	X	3			
Kriško Michal	S								
Mach Radek	P								
Polák Josef	P	1	X	5	X				
Sedláček Oliver	P	1	X						
Licek Martin	S	X	5	2					

V tabulce 51 je znázorněn záznam kvality příjmu v zápase VK Jihostroj České Budějovice – VK Euro Sitex Příbram ve druhém setu. Z tabulky je patrné, že v tomto setu padly celkem čtyři přímé body a díky tomu také VK Jihostroj vyhrál set jednoznačně 25:17.

Tabulka 52. Záznam kvality příjmu v zápase č. 7 ve 3. setu.

3. SET									
podávající hráč	druh podání	kvalita příjmu							
		1	2	3	4	5	6	7	8
Michálek Petr	P	1	2	1	1	X			
Stoilovič Filip	S								
De Amo Miguel	P	1	1	1	2				
Casey Schouten	S	1	2	4	X				
Kriško Michal	S								
Mach Radek	P								
Polák Josef	P	5	X	2	1	1			
Sedláček Oliver	P	1	X						
Licek Martin	S	1	2	5	1	3			

V tabulce 52 je znázorněn záznam kvality příjmu v zápase VK Jihostroj České Budějovice – VK Euro Sitex Příbram ve třetím setu. Nejméně účinné podání v tomto setu měl Miguel De Amo. Pímý bod z podání zapsal Martin Licek a Jose Polák.

4.2 VO1 – Jaké je procentuální zastoupení smečovaného a plachtícího podání?

V sedmi zápasech domácích utkání VK Jihostroj České Budějovice v extralize mužů bylo odehráno celkem 23 setů. Z celkového počtu 617 podání jich bylo 274 plachtících a 343 smečovaných. Procentuálně 54,3 % smečované ku 45,7 % podání plachtícimu. Z tohoto zjištění tedy jasně vyplývá, že nejen ve světovém vrcholovém volejbalu, jak uvádí Petru (2016) ve své analýze z Mistrovství světa mužů 2014 v Polsku a Mistrovství Evropy juniorů 2014 v Brně, že i v české extralize převládá smečované podání. Proto se i trend volejbalového podání přiklání i přes možné větší riziko chyb k razantnímu servisu.

Poměr zastoupení smečovaného a plachtícího podání však záleží i na taktice a vyspělosti jednotlivých hráčů v družstvu. Družstvo VK Jihostroj má mezi hráči zastoupení obou druhů podání. Jak vyplývá z této práce, tak smečované podání u hráčů by mělo být využíváno v případech, kdy se jeho rychlost konstantně vyskytuje nad 91 km/h. U hráčů s neschopností tohoto parametru dosáhnout je na zvážení plachtící podání, které je účinnější zejména z taktického hlediska.

Celkové počty podání v jednotlivých zápasech se odvíjí od délky zápasů, to je dle počtu odehraných setů, dále od kvality soupeře a od hráčů, kteří nastoupili v základní sestavě. Nejvíce je to patrné u smečařů, zda nastoupil hráč, který používá plachtící podání

(Petr Michálek) anebo smečované podání (Martin Licek, Filip Stoilovič). Z tabulky je vidět, že nejvíce podání bylo v zápase č. 3, který se jako jediný hrál na pět setů a skončil vítězstvím VK Jihostroj České Budějovice 3:2.

Tabulka 53. Počet podání.

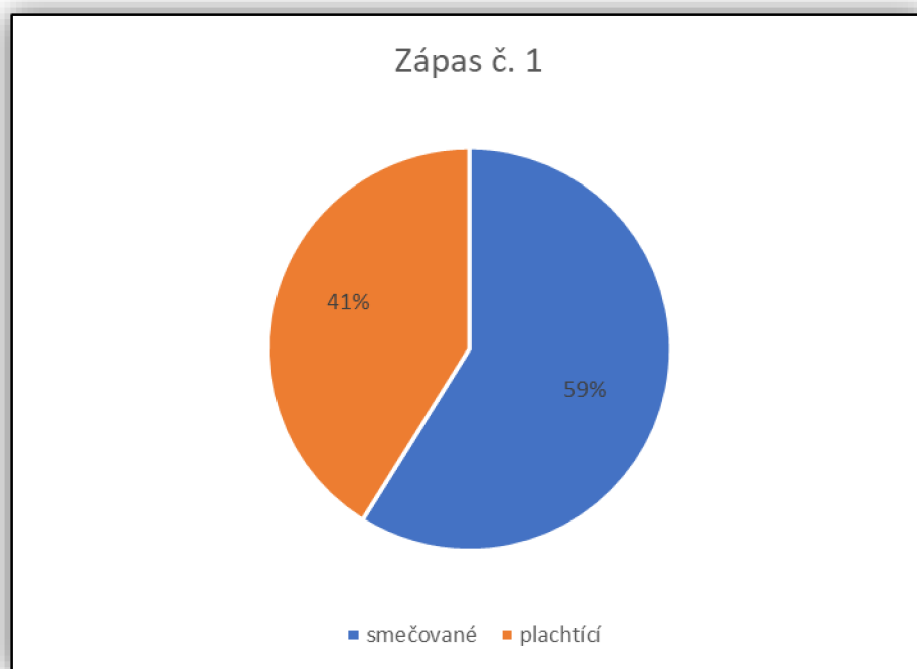
podání	zápas č. 1	zápas č. 2	zápas č. 3	zápas č. 4	zápas č. 5	zápas č. 6	zápas č. 7	celkem podání
smečované	43	38	83	54	42	41	42	343
plachtící	30	54	43	47	48	21	31	274
CELKEM	73	92	126	101	90	62	73	617

Tabulka 54. Procentuálního zastoupení podání.

podání	zápas č. 1	zápas č. 2	zápas č. 3	zápas č. 4	zápas č. 5	zápas č. 6	zápas č. 7	celkem podání v %
smečované	58,9	41,3	56,3	53,5	46,7	66,1	57,5	54,3
plachtící	41,1	58,7	43,7	46,5	53,3	33,9	42,5	45,7

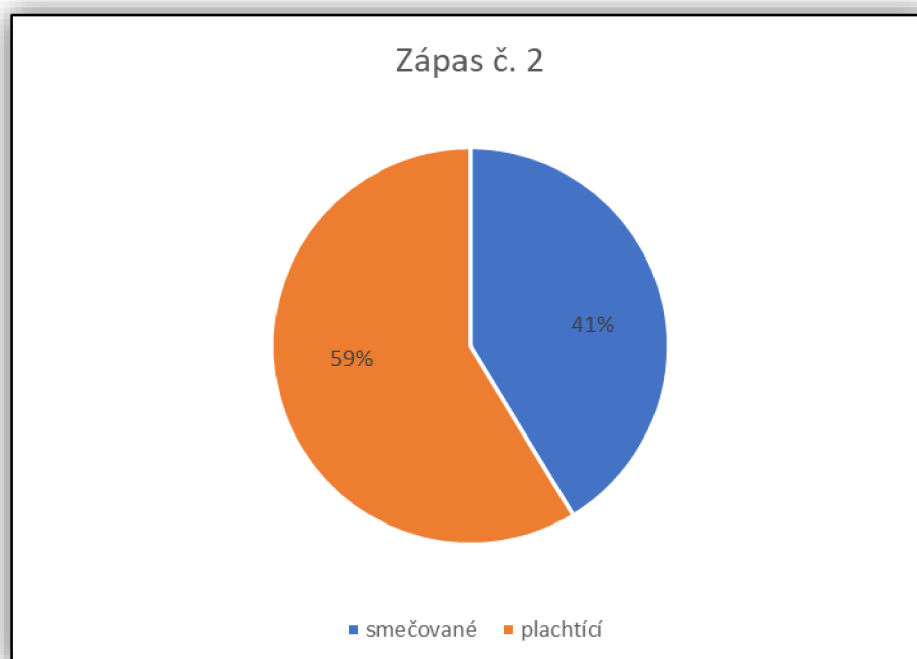
V tabulce 53 je znázorněn záznam celkového počtu podání a tabulka 54 uvádí záznam procentuálního zastoupení podání dle druhu. Z tabulek je patrné, že převládá podání smečované. V družstvu VK Jihostroj České Budějovice je celkem pět hráčů, kteří uplatňují smečované podání (Casey Schouten, Michal Kriško, Filip Stoilovič, Martin Licek, Daniel Šulista), stejně tak pět hráčů používajících plachtící podání (Petr Michálek, Radek Mach, Josef Polák, Oliver Sedláček, Ondřej Piskáček). Jediným hráčem, který používá oba druhy podání, je nahrávač Miguel De Amo a využívá je podle situace v zápase.

V grafu 1 je znázorněno procentuální zastoupení podání v zápase č. 1. Z grafu vyplývá, že v prvním zápase převládá smečované podání.

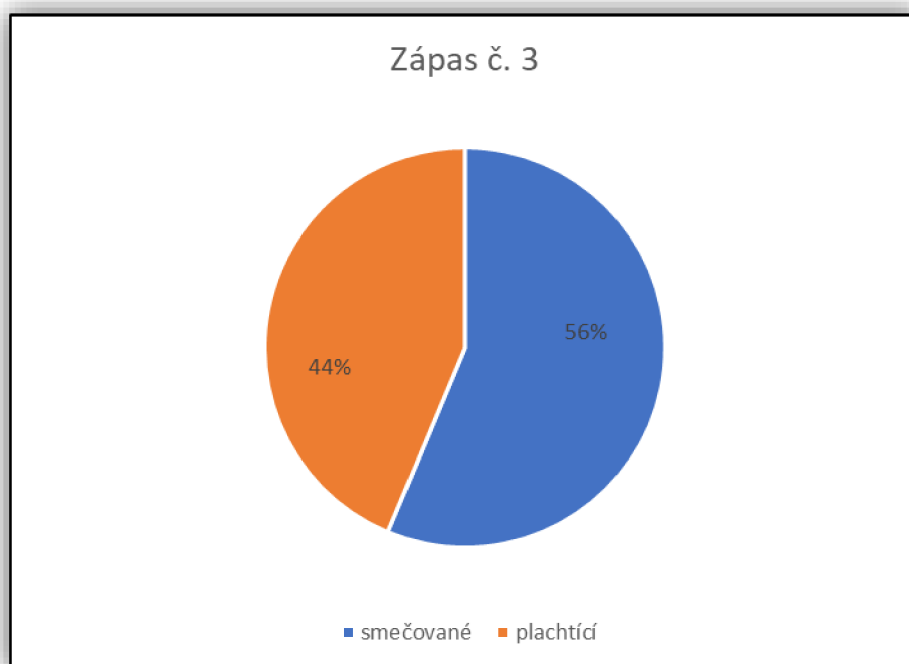
Graf 1. Procentuální zastoupení podání v zápase č. 1.

V grafu 2 je znázorněno procentuální zastoupení podání v zápase č. 2. Z grafu je vidět, že ve druhém zápase převládá plachtící podání.

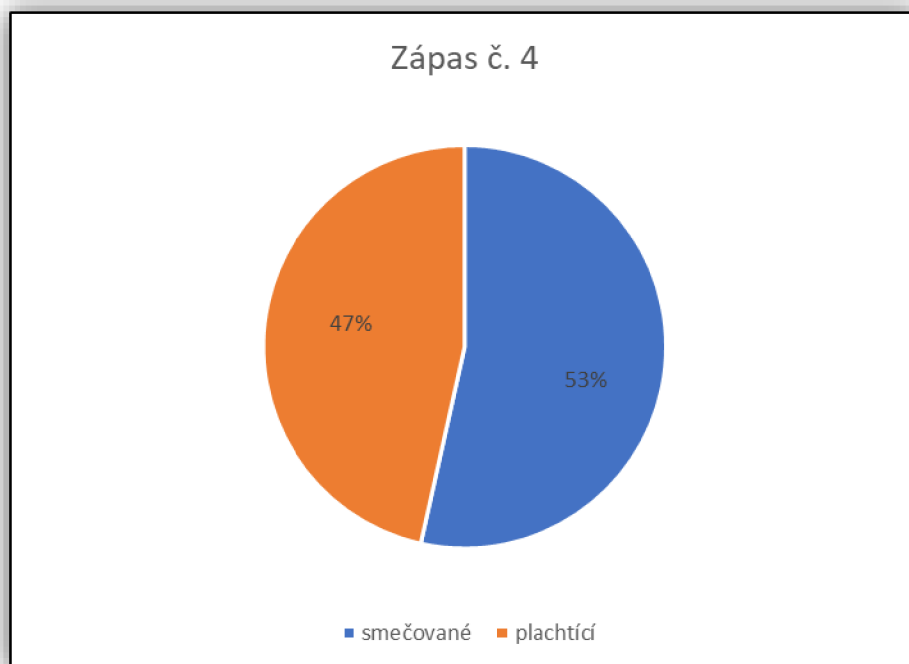
Graf 2. Procentuální zastoupení podání v zápase č. 2.

V grafu 3 je znázorněno procentuální zastoupení podání v zápase č. 3. Z grafu vyplývá, že ve třetím zápase převládá smečované podání.

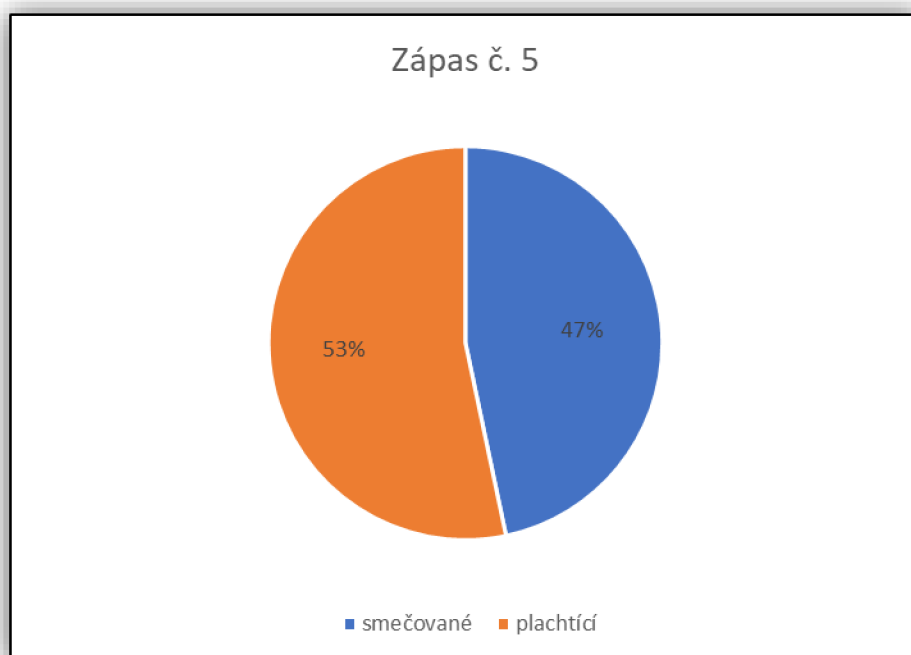
Graf 3. Procentuální zastoupení podání v zápase č. 3.

V grafu 4 je znázorněno procentuální zastoupení podání v zápase č. 4. Z grafu je patrné, že ve čtvrtém zápase převládá smečované podání.

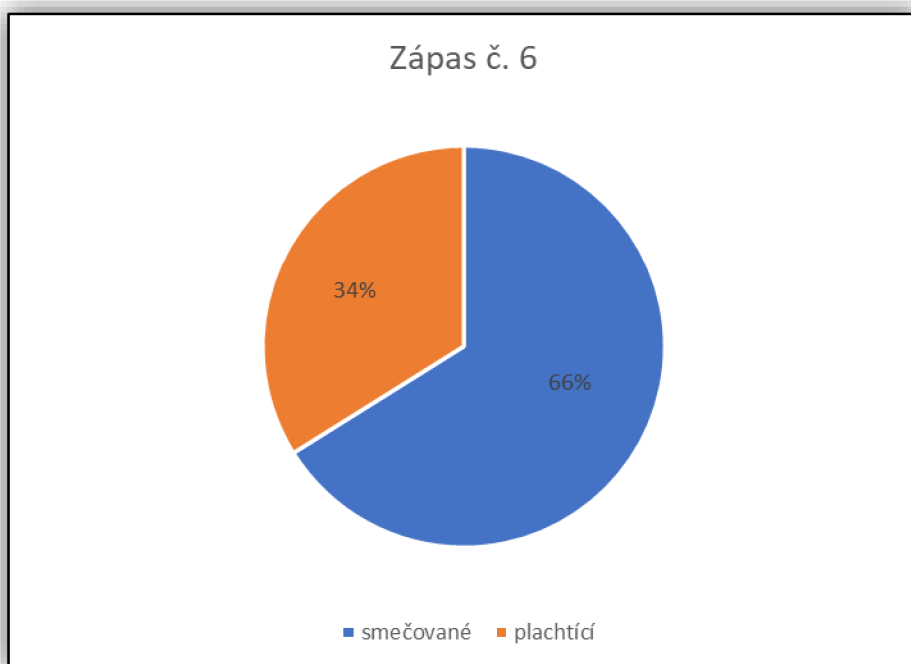
Graf 4. Procentuální zastoupení podání v zápase č. 4.

V grafu 5 je znázorněno procentuální zastoupení podání v zápase č. 5. V pátém zápase převládá plachtící podání.

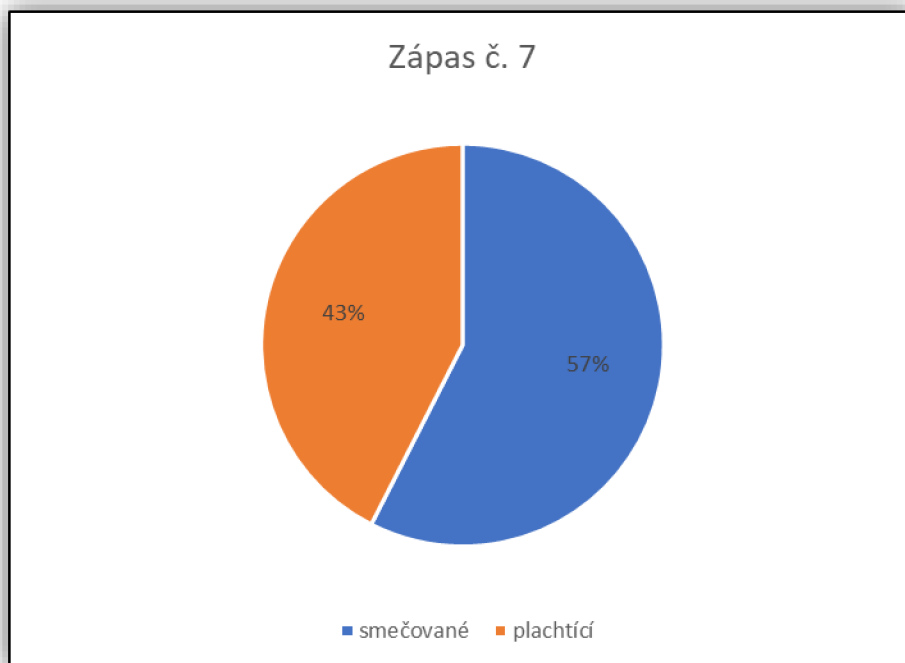
Graf 5. Procentuální zastoupení podání v zápase č. 5.

V grafu 6 je znázorněno procentuální zastoupení podání v zápase č. 6. Z grafu vyplývá, že v šestém zápase převládá smečované podání.

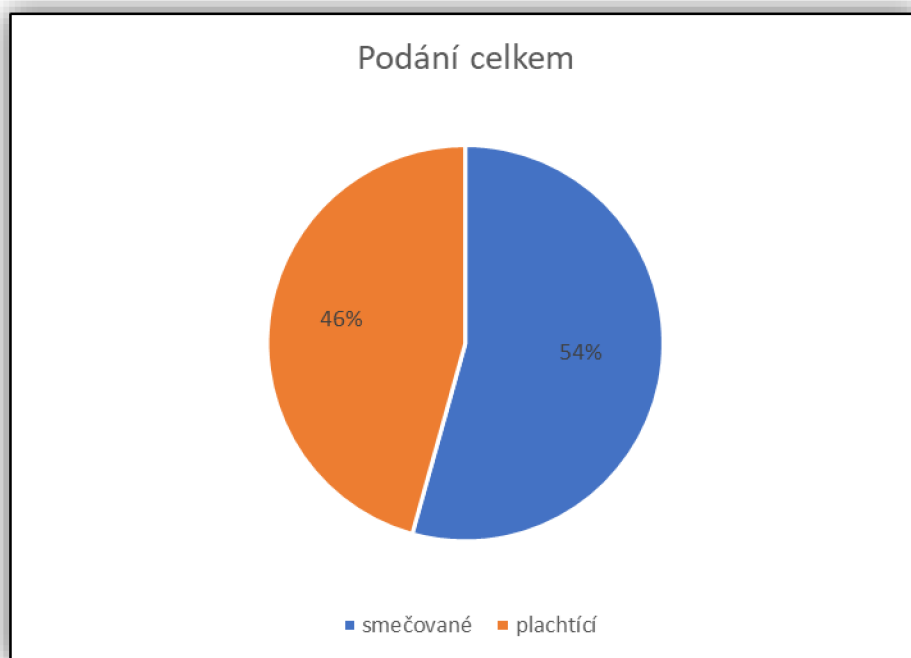
Graf 6. Procentuální zastoupení podání v zápase č. 6.

V grafu 7 je znázorněno procentuální zastoupení podání v zápase č. 7. Z grafu vyplývá, že v sedmém zápase převládá smečované podání.

Graf 7. Procentuální zastoupení podání v zápase č. 7

V grafu 8 je znázorněno celkové procentuální zastoupení podání ve všech zápasech. Celkově je zde vidět, že ze všech zápasů převládá smečované podání nad plachtícím. Potvrdil se tak trend moderního volejbalu, jak také uvádí Haník (2009), který se ubírá směrem ke smečovanému podání.

Graf 8. Celkové procentuální zastoupení podání.

4.3 VO2 – Jaká je průměrná rychlost smečovaného a plachtícího podání?

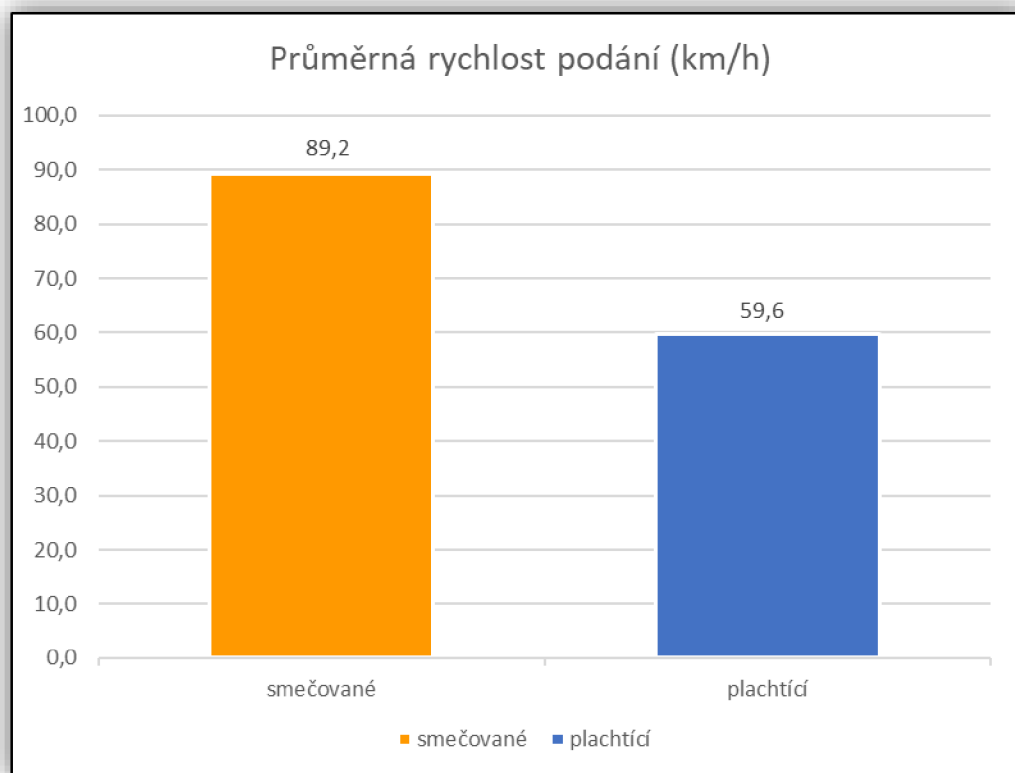
Průměrná rychlost servisu patří mezi nejdůležitější výsledky bakalářské práce. Z výsledků měření vychází, že průměrná rychlost smečovaného podání ze všech měřených utkání, dosáhla téměř 90 km/h. Tato průměrná rychlost vyplývá ze skutečnosti, že v kategorii do 90 km/h bylo realizováno celkem 117 podání a v kategorii nad 90 km/h bylo celkem 149 podání. Celkové počty podání ovlivňují právě průměrnou rychlost. Čím vyšší počet podání v nejvyšších kategoriích rychlostí, tím vyšší průměrná rychlost. Výsledná průměrná rychlost 89,2 km/h vypovídá o vysoké kvalitě podávajících hráčů VK Jihostroj České Budějovice.

Tabulka 55. Celková průměrná rychlost podání.

podání	zápas č. 1	zápas č. 2	zápas č. 3	zápas č. 4	zápas č. 5	zápas č. 6	zápas č. 7	průměrná rychlost celkem
smečované	88,0	93,0	89,5	83,9	93,6	93,3	83,1	89,2
plachtící	59,7	59,1	60,2	60,3	64,4	58,0	55,7	59,6

V tabulce 55 je znázorněn záznam celkové průměrné rychlosti podání. Z náměrových tabulek modré barvy byly stanoveny průměrné rychlosti podání za jednotlivé sety a následně za jednotlivé zápasy v členění zvláště za smečované a plachtící podání. Poté byla stanovena průměrná rychlost celkem za všechny zápasy. Z tabulky je patrné, že zejména průměrná rychlost u smečovaného podání je velmi vysoká a liší se u jednotlivých zápasů. Tuto rychlost ovlivňuje i kvalita soupeře. U kvalitnějšího a výše postaveného družstva v tabulce je nutné volit riskantnější podání s vyšší rychlostí, a tím soupeře více zatlačit.

V grafu 9 je znázorněna celková průměrná rychlost podání. Z grafu vyplývá, že průměrná rychlost smečovaného podání je cca 90 km/h a průměrná rychlost plachtícího podání je cca 60 km/h, což je o 30 km/h nižší oproti smečovanému.

Graf 9. Celková průměrná rychlost podání.

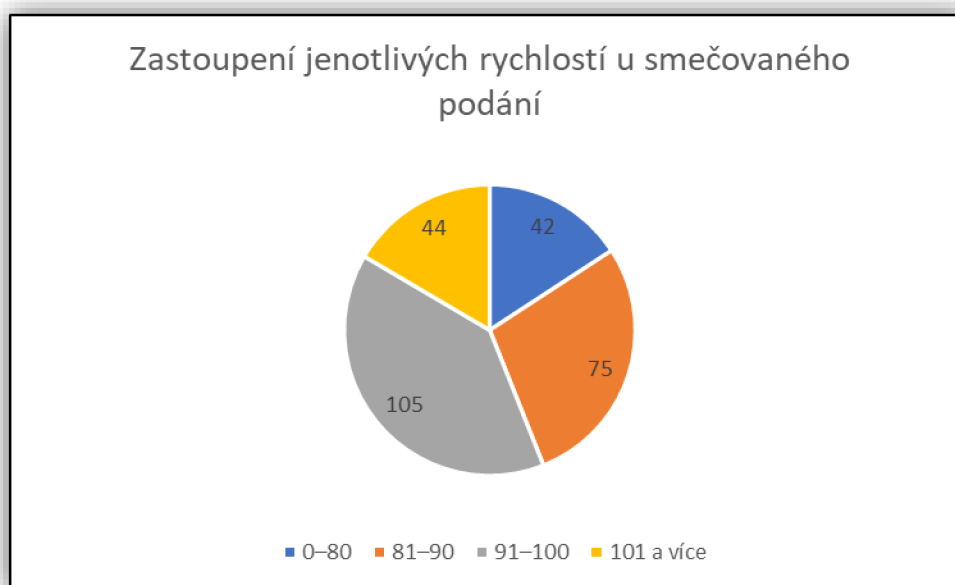
Z celkového počtu 266 zaznamenaných smečovaných podání měla největší četnost podání s rychlostí pod 90–100 km/h, a to 105, tj. 39,6 %. Nejméně podání máme v kategorii do 80 km/h, což je logicky dáno charakterem smečovaného podání. Téměř stejný počet máme v kategorii 100 km/h a více, která jsou zároveň neúčinnější.

Tabulka 56. Počet smečovaného podání dle rychlosti.

rychlost v km/h	celkový počet podání
0–80	42
81–90	75
91–100	105
101 a více	44

V tabulce 56 je znázorněn záznam počtu smečovaného podání dle rychlosti. Z tabulky je patrné, že nejvyšší zastoupení rychlosti podání má kategorie 91–100 km/h. Podání v této kategorii se vyznačuje již dostatečnou razancí, ale svědčí i o tom, že hráči při této rychlosti nejdou ještě do úplného rizika.

V grafu 10 je znázorněno zastoupení jednotlivých rychlostí u smečovaného podání. Z grafu vyplývá, že počet podání v kategorii 91–100 km/h je více než dvojnásobný oproti kategorii 0–80 km/h, která je nejnižší.

Graf 10. Zastoupení jednotlivých rychlostí u smečovaného podání.

U plachtícího druhu podání se logicky nevyskytují tak vysoké rychlosti. Tento druh podání se využívá hlavně z taktického pohledu. Hlavním taktickým prvkem je trefení nejslabšího přihrávače soupeřova družstva nebo záměrné zkrácení podání. Z celkového počtu 239 podání je nejvíce podání v kategorii 56 až 60 km/h, a to 127, tj. 53,1 %. Druhou nejčastější kategorií je překvapivě rychlost podání 60 km/h a více, což vypovídá o velmi vysoké kvalitě podávajících hráčů družstva VK Jihostroj České Budějovice. Rychlost podání

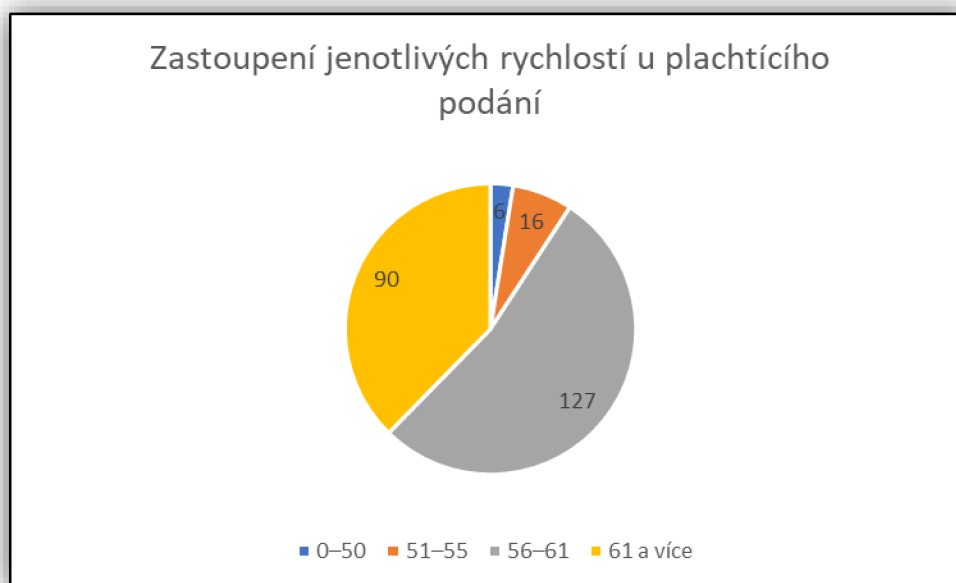
nad 60 km/h spadá do kategorie velmi kvalitního servisu a tyto rychlosti se vyskytují zejména na mezinárodní scéně.

Tabulka 57. Počet plachtícího podání dle rychlosti.

rychlost v km/h	celkový počet podání
0–50	6
51–55	16
56–61	127
61 a více	90

V tabulce 57 je znázorněn záznam počtu plachtícího podání dle rychlosti. Z tabulky vyplývá, že podání rychlostí 56–61 km/h je nejčastější a výrazně převyšuje všechny ostatní kategorie.

V grafu 11 je znázorněno zastoupení jednotlivých rychlostí u plachtícího podání. Z grafu vyplývá, že v kategorii podání 56–61 km/h se uskutečnila více než polovina všech podání.

Graf 11. Zastoupení jednotlivých rychlostí u plachtícího podání.

Celkové průměrné rychlosti smečovaného a plachtícího podání jsou u družstva VK Jihostroj České Budějovice velmi vysoké. Nejvyšších hodnot průměrné rychlosti podání dosáhlo družstvo převážně v zápasech s nejlepšími týmy extraligy, kde je právě kvalitní servis velmi důležitý pro úspěšný výsledek.

4.4 VO3 – Jaká je maximální a minimální rychlost podání podle druhu?

Podání s nejvyšší naměřenou rychlostí bylo 112 km/h. Autorem byl Casey Schouten a podání skončilo esem. Druhé nejrychlejší podání zaznamenal Michal Kriško s rychlostí 104 km/h.

Nejrychlejší úspěšné plachtící podání bylo naměřeno u Radka Macha, a to 69 km/h. Radek Mach zaznamenal i celkový nejvyšší počet podání ze všech zápasů, celkem 83 podání.

Tabulka 58. Přehled podání dle hráčů.

podávající hráč	druh podání	maximální rychlost	průměrná rychlost za všechny utkání	celkový počet podání
Michálek Petr	P	62	59,8	57
Stoilovič Filip	S	98	83,4	82
De Amo Miguel	P/S	91	77,7	81
Casey Schouten	S	112	98,3	60
Kriško Michal	S	104	90,5	65
Mach Radek	P	69	62,3	83
Polák Josef	P	66	58,3	69
Sedláček Oliver	P	68	60,1	40
Licek Martin	S	103	87,1	74
Piskáček Ondřej	P	60	57,8	6

V tabulce 58 je znázorněn záznam podání dle hráčů. Z tabulky je patrné, že dlouhodobě vykazuje nejvyšší rychlost podání oba univerzální hráči VK Jihostroj České Budějovice Casey Schouten a Michal Kriško. Oba hráči vědí, že bez rizika na servisu to nejde. Naopak nejnižší rychlost podání má mladý nahrávač Ondřej Piskáček.

Tabulka 59. Maximální rychlost podání.

podání	zápas č. 1	zápas č. 2	zápas č. 3	zápas č. 4	zápas č. 5	zápas č. 6	zápas č. 7	nejvyšší rychlost
smečované	108	104	106	111	106	112	106	112
plachtící	64	62	64	68	69	64	63	69

V tabulce 59 je znázorněn záznam maximální rychlosti podání v jednotlivých zápasech. Z tabulky je velmi dobře patrné, že maximální rychlost smečovaného podání ve všech zápasech přesáhla hranici 100 km/h.

Tabulka 60. Minimální rychlost podání.

podání	zápas č. 1	zápas č. 2	zápas č. 3	zápas č. 4	zápas č. 5	zápas č. 6	zápas č. 7	nejnižší rychlost
smečované	56	86	60	57	78	59	51	51
plachtící	54	55	53	46	58	54	49	46

V tabulce 60 je naopak znázorněn záznam minimální rychlosti podání v jednotlivých zápasech. Podání s nejnižší naměřenou rychlostí u smečovaného podání bylo 51 km/h a u plachtícího podání 46 km/h. Zde z výsledků měření vychází, že oba druhy podání se v kategorii minimální rychlosti téměř neliší.

Čím se však obě podání z pohledu rychlosti výrazně liší, je to, že minimální rychlost smečovaného podání je o 61 km/h nižší než maximální rychlost smečovaného podání a naopak minimální rychlost plachtícího podání je pouze o 23 km/h nižší než maximální rychlost plachtícího podání. U smečovaného podání to tak přináší hráčům větší škálu možností pracovat s rychlostí při podání, a tím reagovat na aktuální stav a situaci při zápase. Například po oddechovém čase volí hráči většinou pomalejší zajištěné podání. Naopak při stavu, kdy družstvo musí dotahovat bodovou ztrátu, volí podávající hráč mnohem razantnější servis.

4.5 VO4 – Jaká je úspěšnost smečovaného podání v závislosti na rychlosti podání?

U smečovaného podání můžeme sledovat velké rozdíly v účinnosti podání v závislosti na rychlosti. Zatímco v kategorii do 90 km/h převládají neúčinná podání, tak u zvyšujících se rychlostí podání (nad 90 km/h) již převládají účinné servisy. V kategorii 91–100 km/h je poměr účinnosti 55 % ku 45 % ve prospěch účinného servisu. Ovšem nejvíce je to patrné v kategorii 100 km/h a více, kde jasně vidíme veliký nárůst účinnosti podání. Poměr účinného servisu zde vystoupal na 69 % oproti 31 % neúčinného servisu.

Tabulka 61. Účinnost smečovaného podání.

rychlost v km/h	počet podání celkem	
	účinné	neúčinné
0–80	7	52
81–90	20	61
91–100	46	38
101 a více	29	13

V tabulce 61 je znázorněn celkový počet účinných a neúčinných smečovaných podání. Z tabulky je patrné, že účinné podání se začíná projevovat až při rychlostech nad 90 km/h.

Tabulka 62. Procentuální účinnost smečovaného podání.

rychlost v km/h	% účinnost celkem	
	účinné	neúčinné
0–80	11,8	88,2
81–90	24,7	75,3
91–100	54,8	45,2
101 a více	69,1	30,9

V tabulce 62 je znázorněn záznam procentuální účinnosti smečovaného podání. Z tabulky je zcela jasně patrné, že procento účinného podání se začíná projevovat až při rychlostech nad 90 km/h. Zatímco v kategorii 81–90 km/h je rozdíl mezi účinným a neúčinným podáním 50,6 % v neprospěch účinného podání, tak v kategorii 91–100 km/h je rozdíl mezi účinným a neúčinným podáním již 9,6 % ve prospěch účinného podání. Nejvíce je to viditelné v kategorii nad 101 km/h, kde je rozdíl ve prospěch účinného podání již 38,2%.

Z tabulky dále vyplývá, že průměrná účinnost smečovaného podání ze všech naměřených kategorií byla 38,3 %. Lze tedy konstatovat, že průměrně každý třetí servis je účinný.

4.6 VO5 – Jaká je úspěšnost plachtícího podání v závislosti na rychlosti podání?

V kategoriích plachtícího podání se rozdíly v účinnosti podání na rychlosti nelišily tak zásadně jako u smečovaného podání. Až v kategorii 61 km/h a vyšší se oproti předchozím kategoriím změnil poměr mezi účinným a neúčinným servisem ve prospěch účinného servisu. Projevuje se tak vliv vyšší rychlosti servisu na kvalitu příjmu soupeře. Většina družstev přihrává plachtící podání prsty. Čím je plachtící podání rychlejší, tím je příjem prsty obtížnější a tudíž účinnější.

Tabulka 63. Účinnost plachtícího podání.

rychlost v km/h	počet podání celkem	
	účinné	neúčinné
0–50	1	5
51–55	6	10
56–61	46	82
61 a více	51	38

V tabulce 63 je znázorněn celkový počet účinných a neúčinných smečovaných podání ze všech zápasů. Z tabulky je patrné, že nejvíce plachtícího podání se uskutečnilo v kategorii 56–61 km/h, a to celkem 128 podání. Další kategorií s celkovým nejvyšším počtem podání je kategorie nad 61 km/h, kde bylo provedeno 89 podání. V nejnižších kategoriích do 55 km/h se uskutečnily jen minimální počty podání.

Tabulka 64. Procentuální účinnost plachtícího podání.

rychlost v km/h	% účinnost celkem	
	účinný	neúčinný
0–50	16,7	83,3
51–55	37,5	62,5
56–61	35,9	64,1
61 a více	57,3	42,7

V tabulce 64 je znázorněn záznam procentuální účinnosti plachtícího podání. Zatímco v kategorii do 50 km/h je rozdíl mezi účinným a neúčinným podáním 66,6 % v neprospěch účinného podání, v kategorii 51–55 km/h je to 25 % a v kategorii

56–61 km/h 28,2 % také v neprospěch účinného. Až v kategorii nad 61 km/m je rozdíl mezi účinným a neúčinným podáním 14,6 % ve prospěch účinného podání. A to je rozdíl oproti smečovanému podání.

Z tabulky dále vyplývá, že průměrná účinnost plachtícího podání ze všech naměřených kategorií byla 43,5 %. To je o více než 5 % oproti smečovanému podání.

4.7 VO6 – Jaká je četnost chyb u smečovaného a plachtícího podání?

Z celkového počtu 617 podání bylo chybných 112 podání, tj. 18,1 %. Zkažených smečovaných bylo 77 podání a zkažených plachtících bylo 35 podání. U podání plachtícího byla chybovost velice nízká, pouhých 12,7 %. Zároveň však z celkového počtu 41 naměřených přímých bodů z podání bylo 75,6 % (31) u podání smečovaného a 24,4 % (10) u podání plachtícího. Z této statistiky vyplývá zmiňovaný trend, maximální razance podání a „hon“ za esem, i za cenu chyby na podání.

Tabulka 65. Počet chyb podání.

podání	zápas č. 1	zápas č. 2	zápas č. 3	zápas č. 4	zápas č. 5	zápas č. 6	zápas č. 7	celkem chyb
smečované	8	10	28	7	8	11	5	77
plachtící	3	9	8	4	3	2	6	35
CELKEM	11	19	36	11	11	13	11	112

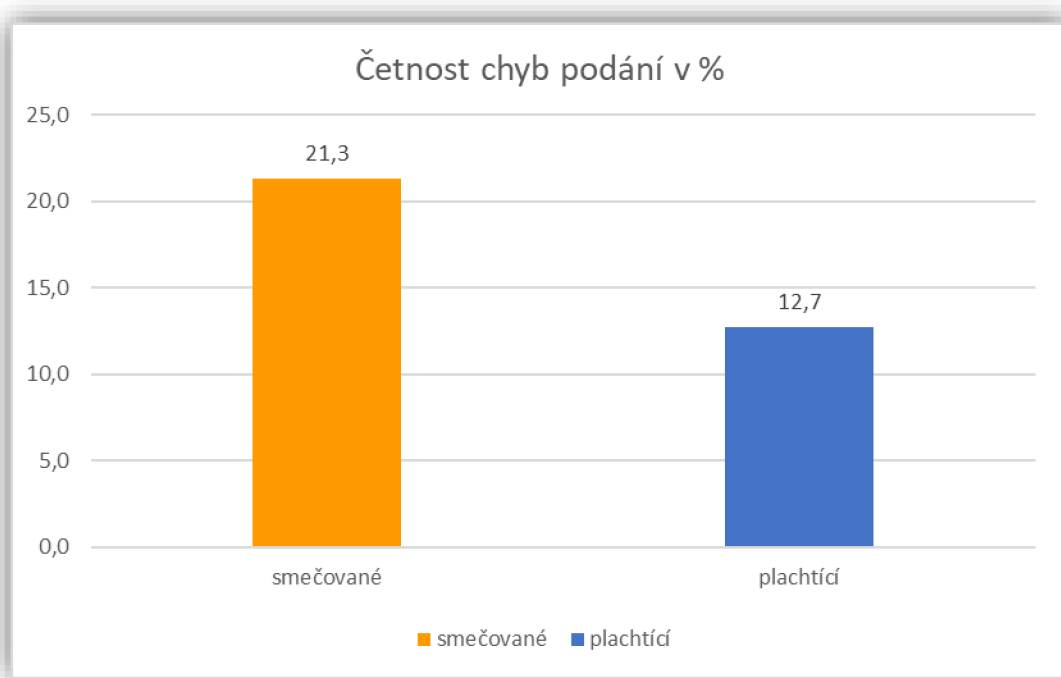
V tabulce 65 je znázorněn záznam počtu chyb podání. Z tabulky je patrné, že chybovost u smečovaného podání je dvojnásobně oproti plachtícímu podání. Svědčí to o vyšším riziku smečovaného podání, zejména při rychlostech nad 100 km/h.

Tabulka 66. Procentuální chybovost podání.

podání	zápas č. 1	zápas č. 2	zápas č. 3	zápas č. 4	zápas č. 5	zápas č. 6	zápas č. 7	% četnost chyb
smečované	18,6	26,3	33,7	12,9	19,1	26,8	11,9	21,3
plachtící	10,0	16,7	18,6	8,5	6,3	9,5	19,3	12,7

V tabulce 66 je znázorněn záznam procentuální chybovosti podání. Z tabulky je patrné, že každé páté smečovaného podání je chybné a plachtící podání je chybné každé osmé.

V grafu 12 je znázorněna procentuální chybovost podání. Z grafu vyplývá, že chybovost smečovaného podání je o 10 % vyšší než u plachtícího podání.

Graf 12. Procentuální chybovost podání.

5 Závěr

Tato bakalářská práce se zabývala porovnáním účinnosti smečovaného a plachtícího podání v družstvu VK Jihostroj České Budějovice. Cílem bylo komplexně zpracovat a proniknout do problematiky volejbalového podání. Práce je rozdělena na analytickou a syntetickou část.

Úvodní analytická část je věnována popisu systematiky volejbalu, teorii individuálních herních činností, zejména přihrávky a podání. V mé práci vystihuji vztah mezi těmito dvěma činnostmi, což bylo hlavním tématem mé bakalářské práce.

V syntetické části je zkoumáno zmiňované podání a přihrávka na základě naměřených dat ze zápasů družstva VK Jihostroj České Budějovice s nejlepšími družstvy volejbalové extraligy mužů v sezoně 2021/2022.

Vědecké otázky byly vytvořeny na základě cílů bakalářské práce a charakterizují problematiku zvoleného tématu. Těmito otázkami jsem se ve své práci zabýval a jejich zodpovězením jsem došel k následujícím závěrům. První otázkou bylo, jaké je procentuální zastoupení smečovaného a plachtícího podání. Po analyzování dat jsem zjistil, že smečované podání je zastoupeno 54,3 % a plachtící podání 45,7 %. Druhá otázka se zabývala průměrnou rychlostí smečovaného a plachtícího podání. Smečované podání mělo průměrnou rychlost 90 km/h a průměrná rychlost plachtícího podání byla 60 km/h. Třetí otázka zjišťovala maximální a minimální rychlost podání dle druhu. Smečované podání dosáhlo nejvyšší rychlosti 112 km/h jako eso u univerzála Caseyho Schoutena a plachtící podání 69 km/h Radka Macha. Minimální rychlost smečovaného podání 51 km/h zaznamenal Filip Stoilovič a u plachtícího podání 46 km/h Josef Polák. Čtvrtá otázka zkoumala úspěšnost smečovaného podání v závislosti na rychlosti podání. U smečovaného podání ve dvou nejnižších kategoriích do 80 km/h a do 90 km/h převládají neúčinná podání. U zvyšujících se rychlostí podání, tzn. v kategoriích nad 90 km/h a nad 100 km/h již začaly převládat účinné servisy. Čím vyšší rychlost podání, tím obtížnější a horší příjem soupeře. Pátá otázka zjišťovala úspěšnost podání plachtícího v závislosti na rychlosti podání. U plachtícího podání ve třech nejnižších kategoriích převládají neúčinná podání. Až teprve v nejvyšší kategorii nad 61 km/h převládají podání účinná. To je hlavní rozdíl oproti smečovanému podání. Poslední vědecká otázka se zaměřila na četnost chyb u smečovaného a plachtícího podání. Z celkového počtu 617 podání bylo 77 chyb u smečovaného podání a 35 chyb u plachtícího podání.

Podání hraje v současném volejbalu velmi důležitou roli. Od počátku slouží prvotně jako uvedení míče do hry s cílem ovlivnit a zkomplikovat soupeři přihrávku, případný útok soupeře. Z výsledků a naměřených dat je zcela patrné, že jedním z klíčových faktorů ovlivňujících účinnost podání je jeho rychlost. S rostoucí rychlostí míče se výrazně zkracuje čas na reakci soupeřovy přihrávačské formace. I moderní trendy se ubírají směrem ke smečovanému podání. V družstvu VK Jihostroj České Budějovice je 5 hráčů, kteří podávají plachtící podání a 5 hráčů se smečovaným podáním. Nicméně poměr mezi oběma druhy podání vychází výhodněji pro smečované podání. Tyto poměry mezi jednotlivými podáními v týmu však záleží na taktice dané trenérem v jednotlivých zápasech a herní vyspělosti družstva. Ne vždy totiž vítězí v utkání tým s vyšším procentem úspěšnosti přihrávky. Dalším faktorem může být výkonnostní úroveň hráčů v naší volejbalové extralize mužů.

Pokud je hráč kvalitně silově a technicky vybaven a dokáže vyvinout rychlost více než 100 km/h, jeho účinnost se bude pohybovat okolo 70 %. Tito hráči bývají nejúspěšnější a tzv. rozdíloví. V družstvu VK Jihostroj České Budějovice jsou tři hráči, kteří jsou schopni podávat vyšší rychlostí než 100 km/h.

Jestliže je hráč schopen trvale a pravidelně podávat smečované podání s rychlostí nad 90 km/h, měl by zvolit jednoznačně podání smečované. Avšak pokud podává pod touto hranicí, tak je na zvážení podání plachtící, kde se vyskytuje menší chybovost a je možné taktické využití. Kvalitu podání můžeme zvýšit rozvojem rychlostních a silových schopností hráčů.

Téma bakalářské práce je z pohledu trenérů i hráčů velmi důležité. S rozvojem fyzických předpokladů hráčů a důrazem na rychlost hry je volba druhu podání velmi důležitá. Taktéž rychlost servisu je v současném moderním volejbale klíčová. Jsem přesvědčen, že tato práce bude přínosem především pro trenéry volejbalového klubu v Českých Budějovicích a že výsledky mé bakalářské práce se odrazí v jejich trenérské praxi. Závěry jsem s trenéry družstva mužů a hráči VK Jihostroj České Budějovice konzultoval a klubu poskytl pro další práci v rámci tréninků.

Referenční seznam literatury

- Buchtel, J., & Ejem, M. (1981). *Odbíjená*. Praha: Olympia.
- Buchtel, J., Vorálek, R., Mitáč, S., & Licek, J. (2006). *Teorie a didaktika volejbalu*. Praha: Karolinum.
- Císař, V. (2005). *Volejbal*. Grada.
- Ejem, M. (2003). Podání v současném vrcholovém volejbalu mužů. *Zpravodaj ČVS*.
- Haník, Z. (2009). Strategie servisu podle kvalit podávajících hráčů. *Zpravodaj ČVS*.
- Haník, Z. (2014). *Volejbal – učebnice pro trenéry mládeže*. Praha: Mladá fronta.
- Haník, Z. (2020). Nekřičte – zvyšujte nároky. *Zpravodaj ČVS*.
- Haník, Z., & Lehnert, M. (2004). *Volejbal 1*. Praha: ČVS Praha.
- Haník, Z., Němec, M., Tlstovičová, Z., & Novák, A. (2008). *Volejbal - viděno třemi*. Praha: Grada.
- Haník, Z., & Vlach, J. (2008). *Volejbal 2*. Praha: Olympia.
- Kaplan, O. (1999). *Volejbal*. Praha: Grada.
- Kaplan, O., & Buchtel, J. (1987). *Odbíjená, teorie a didaktika*. Praha: SPN.
- MacKenzie, S., Kortegaard, K., LeVangie, M., & Barro, B. (2012). Evaluation of Two Methods of the Jump Float Serve in Volleyball. *Journal of Applied Biomechanics*, 28(5), 579–586.
- Maněnová, M., & Skutil, M. (2012). *Metodologie pedagogického výzkumu*. Hradec Králové: Gaudeamus.
- Moras, G., Buscà, B., Peña, J., Rodríguez, S., & Vallejo, L. (2008). A comparative study between serve mode and speed and its effectiveness in a high-level volleyball tournament. *Journal of Sports Medicine and Physical Fitness*.
- Ochrana, F. (2019). *Metodologie, metody a metodika vědeckého výzkumu*. Praha: Karolinum.
- Pelikán, I. (2014). Sledování přihrávky. *Zpravodaj ČVS*.
- Petrů, J. (2016). Rychlost servisu. *Zpravodaj ČVS*.
- Příbramská, A., Buchtel, J., & Ejem, M. (1996). *Volejbal - Učebnice pro trenéry III. třídy*. Praha: Český volejbalový svaz.
- Přidal, V., & Zapletalová, L. (2016). *Športová príprava vo volejbale*. Bratislava: Slovenská vedecká spoločnosť pre telesnú výchovu a šport.

- Stamm, R., Vantsi, M. & Jairus, A. (2016). Comparative analysis of serve and serve reception performance in pool B of European Men's Volleyball Championship 2015. *Papers on Anthropology*.
- Široký, J. (2011). *Tvoříme a publikujeme odborné texty*. Brno: Computer Press.
- Sobotka, V. (1995). *Teorie a didaktika odbíjené*. Brno: Masarykova univerzita v Brně.
- Štumbauer, J. (1990). *Základy vědecké práce v tělesné kultuře*. České Budějovice: Pedagogická fakulta v Českých Budějovicích.
- Velasco, J. (2013). Koncept přihrávky Julia Velasca. *Zpravodaj ČVS*.
- Zhang, T., & Xiaolong, L. (2019). Analysis of Factors Affecting Effectiveness in Volleyball Matches. *4th International Social Sciences and Education Conference*.